



ת"פ 143/02/06 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד אלכסנדר איידלין, מיכאל שוטלנד, מ.א.ש.א כחול בע"מ, סרגיי פסטובסקי, פאסט שמירה נקיון ואחזקה בע"מ

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 143-02-06 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ' איידלין ואח' בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (מיסוי וכלכלה) ע"י ב"כ עו"ד זמיר

המאשימה

נגד

1. אלכסנדר איידלין
2. מיכאל שוטלנד
3. מ.א.ש.א כחול בע"מ ע"י ב"כ עוה"ד ליכטר וטננבלט
4. סרגיי פסטובסקי
5. פאסט שמירה נקיון ואחזקה בע"מ ע"י ב"כ עוה"ד קורוליק וקצב

הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום

בחלק הכללי של כתב האישום נטען כי נאשם 1 (להלן: **איידלין**) הינו מנהל חשבונות במקצועו.

בין השנים 1999-2005 (להלן: **התקופה הרלוונטית**) שימש כמנהל בחברות הבאות: חברת חן מחצבים בע"מ (להלן: **חב' חן**); חברת ליזרוביץ משאבות בטון בע"מ (להלן: **חב' ליזרוביץ**); חברת שמש איריז זהב בע"מ (להלן: **חב' שמש**), חברת טברסקוי ארקדי 3 גרציות (להלן: **חב' טברסקוי**), וכן בנאשמת 3 (להלן: **מאשא**).

נטען כי נאשם 2 (להלן: **שוטלנד**) אף הוא הינו מנהל חשבונות במקצועו. בתקופה הרלוונטית או חלק ממנה שימש כמנהל בחברות בילאול שיווק ומסחר בע"מ (להלן: **חב' בילאול**); נאול בע"מ (להלן: **חב' נאול**); קליין שמירה בע"מ (להלן: **חב' קליין**).



נטען כי מאשא הינה חברה שהוקמה ע"י איידלין ושוטלנד. שוטלנד היה בעל מניות יחיד בה, והוא ואיידלין שימשו בה כמנהלים פעילים. נטען כי המדובר בחברת קש שלא עסקה בפעילות עסקית כלשהי אלא שימשה לאיידלין ושוטלנד לביצוע העבירות.

נטען כי חברת ד.ג וילנר בע"מ (להלן: **חב' וילנר**) הינה חברת קש שנרשמה ע"ש דיאנה וילנר ושימשה את איידלין ושוטלנד לביצוע עבירות בהתאם ליפוי כח שנמסר לאיידלין מבעלת החברה.

נטען כי חברת אלכסנדרוב בע"מ (להלן: **חב' אלכסנדרוב**) הינה חברת קש נוספת שנרשמה ע"ש סבטלנה אלכסנדרוב ושימשה את שוטלנד להוצאת חשבוניות מס כוזבות למאשא.

נטען כי נאשם 4 (להלן: **פסטובסקי**) הינו בעל מניות ומנהל פעיל של נאשמת 5 (להלן: **פאסט**) שהינה חברה המספקת שירותי נקיון ואחזקה.

נטען כי במהלך התקופה הרלבנטית עסק איידלין במתן הלוואות בריבית ובנכיון שיקים. על עיסוקיו אלה לא דיווח לשלטונות המס והעלים את מלוא הכנסותיו מהם.

באישום הראשון נטען כי במהלך התקופה הרלוונטית הנפיקו איידלין ושוטלנד כ-689 מסמכים כוזבים ומזוייפים - תלושי שכר, מכתבי פיטורי ואישורי מעסיק, של החברות ששימשו כמנה"ח שלהן (חב' חן, שמש, טברסקוי, נאול, בילאול), וכן של חברות נוספות שהיה להם נגישות אליהן (חב' וילנר, ב.ס. טכניקום, פלאפל אחלה גרור, משרד הנה"ח אווה מנקביץ, בשור מיגון ואבטחה בע"מ, מאור מיכל שירותי הנדסה בע"מ), וזאת ללא ידיעת מנהליהן ובעלי המניות שלהן ותוך ניצול מעמדם כמנה"ח בחברות הנ"ל או נגישותם אליהן.

את המסמכים המזוייפים מסרו איידלין ושוטלנד לאנשים שונים (להלן: **הפונים**) שפנו אליהם כדי לתבוע בעזרת המסמכים המזוייפים קצבאות שונות מהמוסד לביטוח לאומי (להלן: **המל"ל**) ולמטרות נוספות. כתוצאה ממסירת המסמכים המזוייפים לפונים, שילם הביטוח הלאומי סכומי כסף להם לא היו הפונים זכאים אלמלא הצגת המסמכים המזוייפים והעובדות הכוזבות שהתיימרו להוכיח. הנאשמים 1-2 היו מודעים למטרת זיוף המסמכים. בחלק מהמקרים הנאשמים אף מסרו לפונים את מספרי חשבונות הבנק שלהם לצורך הפקדת כספי המל"ל, כשלאותם פונים לא היו חשבונות בנק או שהיו מוגבלים. כן הנפיק שוטלנד תלושי שכר מזוייפים לפונים לצורך הצגתם לבנק למשכנתאות ולרשויות המס. שמות הפונים ומהות המסמכים שהונפקו עבורם ע"י הנאשמים 1-2 מפורטים בנספחים א' עד ג' לכתב האישום. הסכום הכולל של הכספים שהתקבלו מהמל"ל עקב המרמה הינו מעל 1.5 מיליון ש"ח.

באישום השני מפורט כי הנאשמים 1-2 אף ביצעו עבירות דומות של זיוף מסמכים ושימוש בהם ביחס לתביעות דמי אבטלה שהגיש שוטלנד עצמו למל"ל בשלוש הזדמנויות.



באישום השלישי, שעניינו עבירות על פקודת מס הכנסה, והמיוחס לכל הנאשמים, נטען כי איידלין ושוטלנד הוציאו שלא כדין חשבוניות מס של מאשא, מבלי שהיו בפועל עסקאות כלשהן בין מאשא לפאסט, ומסרו אותן לפסטובסקי, כדי שחברת פאסט תוכל להפחית את חבות המס שלה. נטען כי איידלין ושוטלנד ניהלו פנקסי חשבוניות כוזבים במאשא, בכך שחלק מעובדיה של פאסט נרשמו כעובדים של מאשא כאשר בפועל עבדו בפאסט ולא במאשא.

במסגרת התוכנית העבריינית, הועברו כספים מפאסט למאשא כדי להגדיל את הכנסותיה, משם הוזרמו לווילנר ומוילנר, שלא ניהלה פנקסי חשבוניות ורשומות, הוזרמו חזרה לפאסט במועדים לא ידועים למאשימה.

סכום החשבוניות של מאשא שהוצאו לפאסט במסגרת זו עומד על מעל 1.3 מיליון ש"ח. הנאשמים 1-2 קיבלו מפאסט עמלה של 10% מסכום זה תמורת הנפקת החשבוניות. פאסט ופסטובסקי העבירו את התשלום בגין החשבוניות הפיקטיביות מפאסט למאשא, מאשא העבירה אותם הלאה לווילנר, בניכוי עמלה של 10%, וווילנר העבירה אותם בחזרה לפאסט.

כמו כן, איידלין ושוטלנד הוציאו שלא כדין חשבוניות של החברות וילנר ואלכסנדרוב והכלילו אותן במערכת הנהלת החשבונות של מאשא מבלי שעשו או התחייבו לעשות עסקה שלגביה הוצאו החשבוניות הנ"ל. זאת כדי להגדיל במרמה את הוצאותיה של מאשא ולהקטין בכך את הכנסתה החייבת במס. בחב' וילנר הוציאו הנאשמים חשבוניות למאשא בסך של כמיליון ש"ח, ובחב' אלכסנדרוב - בסך של מעל 240,000 ש"ח.

נטען כי הסכום הכולל של החשבוניות הפיקטיביות שהוצאו ע"י איידלין ושוטלנד עומד על מעל 2.5 מיליון ש"ח.

באישום הרביעי נטען כי איידלין העלים הכנסות בסך של מעל 90,000 ש"ח בשנים 1999-2000 וכן העלים סכומים לא ידועים בכך שלא דיווח על הכנסותיו בתקופה הרלוונטית מהנפקת מסמכים מזויפים, כמפורט באישום הראשון, על הכנסותיו מנכיון שיקים בשנים 2000-2004, ועל הכנסותיו ממכירת חשבוניות מס כוזבות, כמפורט באישום השלישי.

באישום החמישי נטען כי שוטלנד העלים הכנסות בסך כ-150,000 ש"ח מעבודתו כשכיר וכעצמאי בשנים 1999-2003, וכן העלים הכנסות בסכום לא ידוע שנבעו מהנפקת המסמכים המזויפים לפונים וממכירת חשבוניות מס כוזבות, כמפורט באישומים הראשון והשלישי.

עמדת הנאשמים 1-3 ביחס לכתב האישום

הנאשמים 1-3 כפרו בעבירות המיוחסות להם. בסופו של יום, לאחר שמיעת הראיות, הם טוענים כי למעט מספר קטן של עבירות לא חמורות בהיקפן הכספי, לא הוכחו כלפיהם העבירות המיוחסות להם בכתב האישום, ברמת השכנוע הנדרשת בפלילים. ביחס לאישום השלישי תמכו הנאשמים 1-2 בגרסתו של פסטובסקי שתפורט להלן וטענו כי מדובר בעיסקה אמיתית.



הנאשמים 1-2 אף ניהלו משפט זוטא לגבי קבילות הודעותיהם בחקירה, בו טענו כי ההודעות נמסרו שלא מרצונם החופשי, לא ניתנה להם זכות ההיוועצות בעורך דין, או שהוגבלה שלא כדיון, לא ניתנו להם אוכל ושתיה במידה מספקת ועוד. טענות אלה נדחו בהחלטה מפורטת במשפט הזוטא.

עמדת הנאשם 4 ביחס לכתב האישום

פסטובסקי טוען כי העיסקה בין מאשא לפאסט לא היתה עיסקה פיקטיבית אלא עיסקה אמיתית של קבלנות משנה, שבוצעה משיקולים פיננסיים שונים ולגיטימיים, ובמסגרתה עובדים הועברו מפאסט למאשא וביצעו עבודות נקיון ותחזוקה במקומות שונים עבור פאסט, אשר עליהן הוציאה מאשא חשבוניות מס כחוק. לטענתו, מאשא שילמה את משכורות העובדים והסדירה את התשלומים בגין ע"פ חוק למס הכנסה ולמל"ל. מנגד, שילמה מאשא לפאסט סכום חודשי עבור שכירת מכונות השטיפה ועבור חומרי הניקוי שצרכו העובדים. סכום זה הופחת, בדרך של קיזוז, מהתמורה החודשית המוסכמת ששולמה למאשא.

פסטובסקי טוען עוד, כי מעמדו בפאסט בתקופה הרלוונטית, אוגוסט 2004 עד דצמבר 2004, היה של מפקח אזורי שכיר, והוא לא היה בין בעלי המניות או המנהלים הרשומים בפאסט. רק באפריל 2005, לאחר מעצרו של הנאשמים והפסקת פעילות מאשא, רכש פסטובסקי את מניות פאסט מבעלי המניות שלה. לפיכך, גם אם יימצא כי פאסט ביצעה עבירה כלשהי בכוונה להתחמק ממס, פסטובסקי אינו אורגן בחברה ולא ניתן לייחס לו את פעולותיה וכוונותיה ולהפך. כן טוען פסטובסקי, כי הוא לא היה מי שביצע מטעם פאסט את ההתקשרות עם מאשא, וכי לא צמחה לו כל טובת הנאה מביצועה. נטען, כי גם אם יוכח שהנאשמים 1-3 ביצעו עבירה כלשהי במטרה להתחמק ממס, לא ניתן לייחס לפסטובסקי ידיעה על כך ושותפות עמם בביצוע העבירה למטרה זו.

פסטובסקי טוען כי הוא לא היה מי שהתקשר מטעם פאסט עם מאשא בהסכם נשוא כתב האישום. הוא טוען כי הפעולות המיוחסות לו בכתב האישום אינן מהוות עבירה, שכן כל המיוחס לו הוא שכמפקח אזורי היה מקבל את השיקים של משכורות העובדים ממאשא, ומעביר אותם לעובדים.

יצוין כי הנאשמת 5, פאסט, הינה חברה בפירוק והיא לא יוצגה בנפרד.

להלן אסקור את הראיות שהוצגו ביחס כל אחד מהאישומים ואדון בטענות הצדדים.

אישום ראשון

הראיות שהוצגו מטעם המאשימה

הראיות באישום הראשון והשני מבוססות על הודאות הנאשמים 1-2 בחקירותיהם יחד עם ראיות לחיזוקן - המסמכים המזוייפים הרלוונטיים בתיקי המל"ל, וכן עדויותיהם של הפונים הרבים שהעידו והתיקים הפליליים שנוהלו נגדם בהם הודו, הורשעו ונידונו. כן טוענת המאשימה כי מדובר בשיטת פעולה חוזרת בכל התיקים, שמשותפים לה שמות החברות



שמסמכיהן זוייפו, נגישות הנאשמים 1-2 לאותן חברות או מעמדם בהן כמנהלי חשבונות שלהן בהווה או בעבר, פעילות הנאשמים 1-2 במישור זה מול קהילת יוצאי חבר העמים באזור מגוריהם, מתווך ששמו הוזכר ע"י חלק מהפונים ואשר הנאשמים 1-2 הודו כי פעל עבורם באיתור לקוחות, ועוד.

א. הודעות הנאשמים 1-2 ומשקלן הראייתי

מקריאה מדוקדקת של הודעותיהם הרבות של הנאשמים 1-2 בחקירותיהם עולה כי בתחילה הכחישו הנאשמים את ביצוע רוב רובן של העבירות המיוחסות להם, ועם התפתחות החקירה והצגת ראיות נוספות בפניהם במהלך מעצרם, הודו בהדרגה בחלק ניכר מהמעשים. עם זאת, ההודאות לא היו גורפות אלא פרטניות ומדוקדקות, תוך התייחסות למסמכים שהוצגו בפניהם ביחס לכל מקרה. הנאשמים הקפידו להכחיש ולסייג מקרים מסויימים שטענו כי אין להם קשר אליהם וכן ניסו ככל האפשר להרחיק עצמם מקבלת תשלום לכיסיהם מהפונים עבור מעשיהם.

חשוב להדגיש, כי הודאות הנאשמים לא ניתנו רק במהלך המעצר, שנמשך כ-15 יום (16.1.05 - 1.2.05), אלא נמשכו בהודעות רבות שנגבו לאחר שחרורם מהמעצר. זאת ועוד, בהודעות המאוחרות שנמסרו כשהם משוחררים, מעולם לא הכחישו הנאשמים הודאות קודמות שמסרו במהלך מעצרם אלא להפך, אישרו את הודאותיהם והודו במקרים נוספים שהוצגו להם, דבר המלמד על העדר קשר בין תנאי המעצר לבין ההודאות. **רוב הודאות הנאשמים נגבו לאחר שחרורם.**

בסיכומיהם, הנאשמים חוזרים על הטענות שנטענו על ידיהם במשפט הזוטא, וטוענים כי גם אם מבחינה פורמלית התקבלו ההודעות כראיות קבילות בתיק, הרי שהמשקל שיש לתת להן, לאור הראיות שהוצגו אודות נסיבות גבייתן, הינו אפסי.

כפי שפרטתי בהרחבה בהחלטתי מיום 20.12.12 במשפט הזוטא, לא מצאתי ממש בטענות שהועלו במשפט הזוטא לגבי אי מתן זכות היועצות עם עו"ד או הגבלת יתר של ההיוועצות, תנאי החקירה הקשים, אי מתן אזהרה לגבי עבירות מסויימות ושימוש במידע שהתקבל בהאזנות סתר, וטענות הזוטא נדחו במלואן.

אשר למסמכים שנערכו במהלך החקירה בכתב ידו של שוטלנד, הובהר בעדויות החוקרים כי **ת/151ב** (בו כתב סתמית כי הוא מודה ב-100 מתוך 150 תיקים) נכתב על ידו בדרך של התרסה והחוקרים הסבירו לו כי אינם מתייחסים לכך ברצינות. המסמכים האחרים (**ת/246, ת/247א, ת/253, שסומנו גם ת/388ב-יג, ת/405**) נכתבו במהלך החקירות בהן מסר גרסה מפורטת, ויש התאמה מלאה בין מה שמסר בחקירה לבין מה שכתב בכתב ידו במסמכים אלה. לא מצאתי ממש בטענה כי החוקרים הכתיבו לשוטלנד את תוכן המסמכים הללו בטענה כי הם מיועדים לבדיקת כתב יד. מעדות ראש הצ"מ רפ"ק שלומי חכמן עלה כי בדיקת כתב היד נעשתה ע"י מילוי פרטים בטופסי מל"ל שנמסרו לנאשמים 1-2 לצורך כך (**ת/235, ת/236**) והם אף כתבו מזכר בכתב ידם על כך שמסכימים למסור את דוגמאות כתב היד הללו לצורך בדיקה, ואין כל קשר בין מתן דוגמאות אלה, לבין המסמכים שכתב שוטלנד במספר מועדים בחקירתו ואשר חפפו את התכנים שמסר בהודעותיו.



לפיכך אני נותנת להודעות-הודאות ולמסמכים שנערכו במהלכן בכתב ידו של שוטלנד את משקלם הראייתי המלא.

להלן אסקור בתמצית את השתלשלות הודעות-הודאות הנאשמים 1-2 באישום הראשון, כאשר התייחסות פרטנית למקרי הפונים המפורטים בכתב האישום תינתן בהמשך.

הודעות איידלין:

ת/181 מיום 16.1.05 - איידלין מסר כי עבד כמנה"ח בחב' חן מס' חודשים בשנים '99 - '00. הודה בכך שהגיש למל"ל בשם אשתו נליה תביעה עם פרטים כוזבים. כך הודה גם ביחס לפרטים כוזבים שמילא בתביעות של לאלה בורדיאנסקי ומריאנה גורבנוב, בהן מילא הצהרות עליהן חתם כמנה"ח החברה המעסיקה (עמ' 10-11), בידיעה כי כבר אינו עובד בחברה.

ת/183 מיום 17.1.05 - אישר כי ביכולתו להנפיק תלוש לכל אדם ללא קשר למקום עבודתו, וכן להפיק מכתבי פיטורין. טען כי לא עשה כן לאנשים שלא עבדו. הכחיש שותפות עם שוטלנד לזיוף ומכירת תלושי שכר.

ת/185 מיום 18.1.05 - מסר כי לא עבד בחב' ב.ס.. אישר כי חתם על אישורי מעסיק של חב' חן בזמן שכבר לא עבד בה כמנה"ח וללא סמכות. הודה כי חשד שהוא מנפיק תלושים לאנשים שאינם עובדים בפועל בחב' חן, וזאת לבקשת המעסיק (עמ' 3-4). מסר כי מעולם לא עבד בחב' נאול.

ת/187 מיום 21.1.05 - אישר כי ניהל חשבונאית את חב' שמש בשמו של בעל החברה ויטלי בגייב. טען כי בחברה היו 10-15 עובדים. טען כי פעולותיו בחברה היו בשם המעסיק בגייב וגם חתם בשמו ללא נוכחותו על מכתבי פיטורין. לא ידע לומר עם מי היה בקשר בתקופות בהן בגייב היה בחו"ל ומי שכר את העובדים החדשים להם הוציא איידלין תלושים. אישר שלא דיווח על העובדים הללו למל"ל. כשנשאל אם החברה היא פיקציה בה השתמש לצורך נכיון שיקים, השיב "לא יודע".

ת/188, ת/189 מיום 25.1.05 - לא ידע לתת תשובות לגבי החשדות שהוטחו בו לביצוע עבירות מרמה וזיוף כלפי המל"ל, והשיב ברוב המקרים בלא יודע, לא זוכר, טעות, אין הסבר. לא היה לו הסבר לכך שאנשים שאין קשר ביניהם ושעם חלקם הוא מיוודד טענו בחקירותיהם כי קנו ממנו תלושי שכר מזוייפים.

ת/241 מיום 27.1.05 - אמר כי הוציא תלושי שכר פיקטיביים של חב' וילנר לאשתו ולאנשים נוספים שאינו זוכר.

ת/191 מיום 28.1.05 - אמר כי הוא רוצה למסור מה שהיה באמת בחב' שמש. מסר הודאה כי חב' שמש היא חברה פיקטיבית שבאמצעותה הנפיק תלושים לאנשים שרצו לקבל ע"י כך כסף מהמל"ל, וזאת מבלי שמי מהם עבד שם. הודה כי באותו אופן פעל באמצעות החברות ב.ס., נאול ובילאול, בהן לא עבד מעולם כמנה"ח או בכלל. הוא אישר כי ככל שכתב ידו מופיע במסמכי חברות אלה (אישורי מעסיק), מדובר במסמכים מזוייפים. לגבי חב' חן הודה כי הוציא תלושים



פיקטיביים עבור אשתו, שלא עבדה בחברה. הוא פרט את שמות הלקוחות שקיבלו ממנו את המסמכים המזוייפים. הוא מסר לשאלת החוקר כי בחקירות הקודמות היה מבולבל ובלחץ נפשי ועכשו הוא מבין ומצטער שלא סיפר קודם על העבירות שביצע (עמ' 6).

ת/226 מיום 30.1.05 - אמר כי כשביקר במשרדו של חברו שוטלנד העתיק את מספרי תיקי הניכויים של החברות נאול בילאול וב.ס. והשתמש בהם כדי להפיק תלושי משכורת לפונים לצורך קבלת דמי אבטלה. טען כי עשה זאת ללא תמורה וכדי לעזור לאנשים. אמר כי גם בוריס קרסנר הפנה אליו אנשים. אמר כי כל הפונים שיש בתיקיהם אישורי מעסיק של נאול בילאול וב.ס. בכתב ידו הם אישורים ותלושי שכר שזויפו על ידו.

ת/192 מיום 31.1.05 - המשיך להתייחס בפירוט למקרים של זיוף מסמכים.

לאחר שחרורו המשיך למסור הודאות במקרים שהוצגו בפניו - **ת/195** מיום 6.2.05, **ת/196** מיום 8.2.05, **ת/198** מיום 9.2.05, **ת/199** מיום 10.2.05, **ת/200** מיום 10.2.05, **ת/202** מיום 28.2.05, **ת/203** מיום 6.3.05.

הודעות שוטלנד:

ת/146 מיום 16.1.05 - מסר כי משנת '97 עד '99 עבד כמנה"ח שכיר בחב' בילאול שעוסקת ביבוא ושיווק מזון מרוסיה. משנת '96 עד '98 היה שותף במשרד הנה"ח עם אוה מנקביץ'. בשנת 2000 עבד כמנה"ח בחב' נאול שבעליה הוא נתן אוליצקי. נשאל מדוע הופקדו לחשבון הבנק שלו דמי אבטלה של לאלה בורדיאנסקי ואלכסנדר ליכטריוב וענה כי ליכטריוב היה לקוח שהיה מוגבל בחשבונות הבנק וסוכם כי הסכום שיקבל מהמל"ל יופקד בחשבון של שוטלנד כנגד חוב שלו אליו. בורדיאנסקי היתה חברה שלו תקופה מסוימת ובגלל שהיתה לה בעיה בחשבון היא נתנה את מס' החשבון שלו במל"ל. העביר לה במזומן. **אישר שבתקופה שעבד בבילאול הוא היה מוציא את כל התכתובת והטפסים של החברה בעברית. בתקופה שעבד בנאול היה היחיד שהוציא מסמכים של החברה בעברית.** שוטלנד נשאל מה יגיד אם יאמר לו החוקר שעשרים איש מסבכים אותו בכך שסייע להם בקבלת דמי אבטלה בדרכים שונות, השיב כי אם עשרים איש יאמרו כך אז יאמר שהם צודקים. אמר שהוא מוכן להודות "שאם מישהו בא אלי לבקש תלוש שכר כדי לקבל הלוואה בבנק ולהביא ערב אז נתתי לו", וכי מדובר במקרה בודד של עזרה ללא תמורה. בשלב זה נערך עימות בינו לבין ארתור קוליבבה שהטיח בו כי קנה ממנו תלושים והוא הודה כי תיווך בינו לבין חברה שאינו זוכר את שמה כדי שינפיקו עבורו טופס 106 (ריכוז משכורות) בלי שהוא בפועל עבד במקום. טוען כי את הכסף שקיבל מארתור העביר לאדם שהנפיק את טופס 106. טען כי מדובר במקרה בודד ולא בשיטה.

ת/147 מיום 17.1.05 - נשאל לגבי הצהרתו בתביעת האבטלה שלו מ-10/99 כי עבד בחב' בילאול בשעה שלא עבד בה, השיב כי אמנם לא עבד שם אך החברה רשמה אותו כעובד כי רצו את ההוצאה. הוא הודה שלא עבד בחב' חן למרות שכך נרשם על ידו. הביע חרטה על הגשת תביעת דמי האבטלה הכוזבת (עמ' 3). הודה שהשתמש בתביעה זו במסמך מזוייף והביע צער על כך, אמר שהיה חייב (עמ' 4). נשאל לגבי העימות עם שמוליק רייכמן בו הודה במכירת תלושים, ואישר שהודה בזה ושלמעשה נתן עזרה (עמ' 5). גם לגבי אשתו של ארתור קוליבבה הודה כי סיפק לו עבורה תלושי שכר מזוייפים, ובכך שבהתחלה הם לא היו אמורים להיות מזוייפים אך בסופו של דבר הם היו מזוייפים והוא זה



שהפיק אותם (עמ' 6-7).

ת/148 מיום 18.1.05 - אמר כי עבד עם אוה מנקביץ' כשותף במשרד מסוף שנת '96 עד שנת 2000 ואז היא הקפיאה את התיק המשותף במע"מ ופתחה תיק עצמאי והוא עבד אצלה כשכיר. אישר כי לאידילין לא היה כל קשר לחב' נאול ולא היה לו הסבר כיצד יש תביעות שהוא חתום עליהן. לא היה לו הסבר מדוע יש חתימות בשם של אובסי בילמן (שקשור לבילאול ולב.ס.) על מסמכים של נאול. לא היה לו הסבר כיצד איידילין חתום על אישור המעסיק מטעם חב' נאול בתביעת דמי האבטלה של שוטלנד, כשאין לו קשר לנאול. אישר כי חתימתו של איידילין כמנכ"ל היא שקר (עמ' 7).

ת/149 מיום 19.1.05 - הודה כי הגיש הצהרה כוזבת למל"ל בתביעתו הראשונה ביחס למקום עבודה שלא עבד בו (חב' חן), והתלושים שצרף פיקטיביים. בהמשך נשאל מדוע הנפיק תלושי משכורת לעובדים שלא קיימים בחברת נאול והשיב כי נדרש לעשות כן ע"י מנהל החברה והיה חייב לציית או שיפוטרי. לפיכך נתן אישורי מעסיק וחתם עליהם גם לעובדים שלא עבדו (עמ' 2-5).

ת/151 א - מזכר של החוקר שמואל ג'רבי **ות/151 ב** - מסמך נלווה בכתב ידו של שוטלנד, עולה כי הוא כתב במהלך חקירתו הודאה גורפת וסתמית בזיופים המיוחסים לו, ורשם "אני זייפתי 100 תיקים מתוך 150". החוקר הבהיר לו כי הודאה סתמית וליצנית כזו אינה מתקבלת.

ת/225 מיום 20.1.05 - מספר על מקרים נוספים בהם הנפיק תלושי שכר לאנשים שלא עבדו כלל באותן חברות. הודה במקרה בו הוא ואיידילין היו שותפים והתחלקו בכסף ששילמה הפונה עבור התלושים.

ת/153 מיום 21.1.05 - מסר כי הולך לספר את כל האמת והתייחס בפירוט (עמ' 1-6) לתיקי הפונים שהוצגו לו בחקירה. הודה כי גם במשרד "אוה את מיכאל" בו היה שותף עם אוה מנקביץ', נהגו הוא ושותפתו להוציא תלושים לאנשים שלא עבדו שם כדי לנפח הוצאות (עמ' 3). החוקר הטיח בו שהוא ואיידילין פעלו בשותפות כאשר איידילין הביא אנשים ומילא להם את אישור המעסיק ושוטלנד סיפק את התלושים ע"י ניפוח מצבת העובדים בחברות שבהן שימש כמנה"ח. ענה: "זה מאד יכול להיות אבל אני לא מבין למה יש צורך בחלוקת העבודה כי כל אחד מאיתנו יכול לבצע את העבודה מהתחלה ועד הסוף" (עמ' 4). ובהמשך: "אם אני מחפש שם אז אני יכול לפנות לאלכס אם יש לו מישהו שהוא יודע שהוא רוצה להרשם ואז אני גם מפיק את התלושים. היו מצבים שבהם אלכס הביא לי פרטי עובד". אמר כי כאשר הפיק למישהו תלושים אז באופן אוטומטי כבר מילא לו גם את אישור המעסיק ואת מכתב הפיטורין. (עמ' 5). הוטח בו כי כך הסביר איידילין את שיתוף הפעולה ביניהם ואמר שאין לו תגובה (שם).

ת/155 מיום 26.1.05 - אישר כי מכר תלושי שכר לאנשים שלא עבדו בחברות המצויינות בתלושים. מסר כי היה לו מתווך בשם **בוריס קרסנר** עמו עבד בעיקר בנאול כי המנכ"ל רצה לנפח את כמות העובדים במיוחד לקראת סוף השנה.

מזכרים **ת/156 ות/157** - מסר לחוקר ג'רבי כי מגיע לו להיות במעצר על חלק מהדברים שביצע וכי אלמלא החמדנות של איידילין הם לא היו פה.



ת/248 מיום 27.1.05 - הודה כי לפעמים קיבל כסף עבור הוצאת תלושי משכורת מזוייפים אבל לרוב העביר את כל התשלום שקיבל מהאנשים לאוסטרובסקי כי היה צריך לשלם עבורם ביטוח לאומי.

ת/158 מיום 27.1.05 - נשאל כמה אנשים תיווך לו בוריס קרסנר כדי שיפיק עבורם תלושים מזוייפים והשיב כי בערך 8 אנשים. מסר כי בהתחלה הפיק תלושים מזוייפים עבור בוריס עצמו, לבקשתו, לצורך תביעת דמי אבטלה, "ואז הכנתי לו תלושים שהוא לא עבד עבורם למעשה לא זוכר איזו חברה בילאול נאול ב.ס. טכניקום הוא שילם לי עבור התלושים כי הוא לא היה חבר שלי למעשה ומאז הוא ידע שדרכי אפשר לעשות את זה והכוונה לקבל תלושים שלא עובדים עבורם ולקנות אותם" (עמ' 3-4). מוסר כי מביע חרטה ואין לו הסבר מלבד שהיה מטומטם שעשה זאת. הודה במקרים נוספים ומבטיח לא לחזור על המעשים.

ת/159 מיום 30.1.05 - אישר שיוזע והיה מודע גם אז כי הצגת תלושים מזוייפים, שהנפיק שוטלנד לפונה, למל"ל היא עבירה (עמ' 3). הביע חרטה (עמ' 4). גם בת/162 מיום 21.1.05, ת/161 מיום 31.1.05, ת/163 מיום 1.2.05, ת/164 מיום 8.2.05 - הביע צער על התעסקותו בהנפקה לא חוקית של תלושים ומסמכים.

ת/166 מיום 10.2.05 (לאחר שחרורו) - מאשר כי היה מודע לכך שהוא הנפיק אישור מעסיק ומכתב פיטורין ללא סמכות וזייף תלושים ושהפונה הולכת לקבל באמצעותם כסף במרמה. (עמ' 2-3).

ת/167 מיום 14.2.05 - מספר על מקרים נוספים בהם הנפיק תלושי שכר לאנשים שלא עבדו כלל באותן חברות.

ת/160 מיום 30.5.05 - הודה בהכנת מסמכים מזוייפים לפונים שונים לצורך הצגתם למל"ל ואומר ביחס לאחד מהם (הבן של שמואל) ש"אם היו לו תלושים חוקיים בסדר גודל כזה הוא לא היה פונה אלי" (עמ' 4).

ב. עדויותיהם של הנאשמים 1-2 בבית המשפט

בחקירתו הראשית ביצע איידלין "פניית פרסה" ביחס להודאות שמסר בחקירותיו הרבות, וחזר לגרסתו הראשונית בחקירה, לפיה חב' שמש היתה חברה אמיתית בה פעל על פי הוראותיו של בגיב. לגבי בילאול ונאול מסר גרסה כבושה וחדשה שלא הועלתה מעולם בחקירותיו הרבות, כאילו שוטלנד ביקש ממנו לשמש כמנה"ח בחברות אלה במקומו והוא עבד שם מספר חודשים. לגבי חב' חן מסר כי המנהל ליבוביץ נתן לו את פרטי העובדים להם עליו להוציא משכורות ופעם אחת אמר לו שהוא רוצה להוציא יותר משכורות כדי לשקף את ההוצאות על עובדים זרים שלא היו מדווחים, ושאיידלין יביא אנשים שרוצים לקבל תלושים. איידלין נתן לו שמות מסויימים ולאחר זמן מה אותם אנשים פנו לאיידלין ודרשו אישורי מעסיק ומכתבי פיטורין כדי להגיש תביעות לדמי אבטלה והוא נאלץ להענות להם. איידלין הודה בהנפקת תלושים מזוייפים לבקשת 11 פונים שנקב בשמותיהם, וטען כי היתר הונפקו על ידו לפי הוראת מעסיקיו.

עדותיו של איידלין על עבודתו בחב' נאול, שהסתכמה בכך שקיבל טלפונים מאוסטרובסקי הוראות להכין תלושים ומכתבי פיטורין, נדחת על ידי כבלתי מהימנה על פניה. מדובר בגרסה כבושה וסותרת את הודעותיו בחקירה וגם שוטלנד הכחיש



בחקירתו כי איידלין עבד אי פעם בחב' נאול.

גרסתו לגבי היות חב' שמש חברה עם פעילות אמיתית של מכירת מוצרים מדלת לדלת ע"י עובדים וקבלת הוראות מבגייב אף היא נדחית על ידי כבלתי מהימנה לאור הודאותיו הרבות בחקירותיו על הפיקטיביות שבפעילות חברה זו והעדר בדל ראיה כי היתה לחברה זו פעילות אמיתית מלבד נכיון השיקים שביצע איידלין בחשבון הבנק שלה. גרסת איידלין לגבי חב' חן, לפיה קיבל בקשה/הנחיה כללית של המעסיק ליבוביץ שאיידלין יביא לו שמות של עובדים פיקטיביים לצורך הכללתם בספרי החברה, אינה מעלה ואינה מורידה כטענת הגנה, משהוכח כי ביצע את העבירות ביועין.

יצוין בהקשר זה, כי איש מה"מעסיקים נותני ההוראות" - אוסטרובסקי, ליבוביץ ובגייב - לא זומן ע"י הנאשמים 1-2 לעדות ולחקירה על טענות אלה.

שוטלנד העיד כי תחילה עבד בחב' בילאול שהשותפים בה היו בילמן ואוליצקי, בהמשך אוליצקי נפרד מבילמן ופתח את חב' נאול ואז שוטלנד עבר לעבוד שם. בחברות אלה היה שכיר. עבד שם ברציפות למעט תקופות בהן החב' נסגרה או נמכרה לאחר. ב.ס. היתה חברה בבעלות בילמן שגם היא נסגרה בשלב מסוים. בחב' חן הוא לא עבד. בנוסף היה עצמאי במשרד הנה"ח בו היה שותף עם נאווה דוד, ובשנת 2000 נפרד ממנה ופתח משרד הנה"ח בשותפות עם הפקידה שהיתה במשרד הקודם - אווה מנקביץ'. המשרד התמקד בלקוחות דוברי רוסית. לגבי המקרים של זיוף תלושי שכר בהם הואשם והודה בחקירתו, הודה ביחס לשמואל רייכמן, אדוארד ונדר, לגבי יוליה קוליבבה הודה חלקית, וטען כי עשה זאת כטובה לאנשים אלה וללא דרישת תשלום. את היתר הכחיש וטען כי מילא את תלושי השכר ומכתבי הפיטורין במסגרת עבודתו כמנה"ח בחברות בהן עבד. טען כי המסמכים שכתב בכתב ידו בחקירה ובהם הודאות הוכתבו לו ע"י החוקרים והוא התווכח על המילה "חשבונית פיקטיבית" והסכים לרשום לצידה את המילה "מפוברקת".

ג. עדויות הפונים

המאשימה העידה עשרות עדים לעניין האישום הראשון, באמצעותם הגישה את תיקי המל"ל שלהם, כתבי האישום בהם הודו והורשעו ועוד, וכן הוגשו תיקי מל"ל, פרוטוקולים וגזרי דין באמצעות תעודות עובד ציבור.

חלק מהעדים הצביעו ישירות, בעדויותיהם בפני ו/או בחקירותיהם במשטרה ובכתבי האישום בהם הודו, על הנאשמים כמי שמהם רכשו את המסמכים המזויפים (איידלין: ארה פינס, יגאל ברמן, ילנה טוקר, ויאצסלב בורוק, נטליה לוסטיג. שוטלנד: אלכסנדר שפירא, אלכסנדר אירמס, יאנה פוגוסוב, לינה נקרוסוב, נטליה קמינסקי, ארתור קוליבבה). לא נטען כי למי מהעדים היתה סיבה להפליל את הנאשמים 1-2 דווקא בזיוף המסמכים, ואין קשר בין העדים במקרים השונים. די בעדויות העדים הללו כדי ללמד על שיטת פעולה ודפוס חוזר של הנאשמים 1-2 בהנפקת תלושי שכר ומסמכים מזויפים לצורך הגשת תביעות דמי אבטלה/דמי לידה למל"ל. בחלק מהעדויות ניכר הקושי ואי הנעימות של העדים להפליל את הנאשמים 1-2 היו מכריהם, ובמקרים מסויימים חזרו בהם מהודעות שמסרו בחקירות והודעות הוגשו לפי סעיף 10א. לגבי חלק מהעדים עלה כי הם של הנאשמים (יגאל ברמן, ויאצסלב בורוק, יורי ומרינ ג דין, איגור סירברנסקי, ארתור קוליבבה) או שקרוביהם מכירים אותם (בעלה של נטליה קמינסקי, בעלה של יאנה פוגוסוב); חלקם עבדו בבניין המשרדים בו היה משרדו של איידלין (יורי גולדין, לאוניד קוטובסקי, ראובן קמינקר); חלקם קרובי משפחה או מכרים של



בוריס קרסנר, ששני הנאשמים הודו כי היה מתווך בינם לבין אנשים למכירת תלושים מזוייפים (לובה קרסנר, סמיון קרסנר, מרינ ג דין, אלמירה בלינוב, נטליה לוסטיג). כל הפונים היו יוצאי מדינות חבר העמים, שהתגוררו או עבדו בנתניה, בה מצויים משרדי הנאשמים, וחלקם מסרו כי רכשו את התלושים המזוייפים ברח' המייסדים/ככר העצמאות במרכז העיר, שם מצויים משרדי הנאשמים 1-2.

כנגד רוב העדים הוגשו כתבי אישום על חלקם בפרשת הגשת התביעות הכוזבות למל"ל והם הודו בהם ואף נדונו בהסדרי טיעון לעונשים שבין עבודות שירות למע"ת וקנס, ואף הגיעו להסדר החזרת הכספים שהתקבלו במרמה למל"ל. כולם היו מיוצגים במשפטיהם על ידי סניגורים, ברובם דוברי רוסית, וכשלא שלטו בעברית במידה מספקת תורגם להם הדיון באמצעות מתורגמן. התרשמתי כי ההודאות שמסרו במשפטיהם היו הודאות אמת ולא על רקע רצון לסיים את ההליכים נגדם, אי הבנת השפה או כדומה. עם זאת, לקחתי בחשבון את הקושי בקריאת השפה העברית ואת הרצון לסיים את ההליך המשפטי נגדם וההתמקדות בתוצאת ההליך ולא דווקא בפרטי כתב האישום, ועל כן המשקל הראייתי ניתן על ידי למהות העבירות בהן הודו, ולא דווקא לפרטי הפרטים הכלולים בכתבי האישום של העדים.

ד. טענת הנאשמים 1-2 כי פעלו בהוצאת תלושי השכר, המכתבים והאישורים בתום לב ובהוראת המעסיק/מנהל החברה:

טענה זו, שעלתה מפי באי כוחם של הנאשמים בתחילת המשפט ובסיכומיהם, אינה מעוגנת בראיות. לכל אורך הודעותיהם הרבות של הנאשמים 1-2 אין טענה של הסתמכות לגיטימית ובתום לב על הוראות ומידע שקיבלו ממעסיקיהם.

איידלין נשאל בת/185 אם הפיק תלושים לאנשים שלא עבדו בחב' חן, ואמר כי יכול להיות שהוטעה וכי הוא ממלא הוראות של המעסיק שמביא לו טופס 101 של פרטי העובד וגובה השכר שהעובד מקבל ואז הוא מנפיק תלושי שכר מדי חודש עד שמודיעים לו על הפסקת עבודתו. נשאל אם חשד שחלק מעובדי החברה אינם עובדים בפועל ובכל זאת הנפיק להם תלושים לבקשת המעביד והשיב שכן, כך לדוגמא לגבי אמה של אשת המנכ"ל. בת/226 אמר כי הניהול בחברה זו לא היה תקין, הרבה אנשים עבדו בשחור והמנהל היה אומר לו להוציא תלושים לכל מיני אנשים.

עם זאת, בכל המקרים הקונקרטיים נשוא כתב האישום בהם הודה, כפי שיפורט להלן, לא טען כי הוציא את התלושים המזוייפים לפי הוראת המנהל אלא להפך, הודה כי הוציא אותם בתקופה שלא עבד בחברה כלל. מכל מקום, שיתוף פעולה עם ניהול לא תקין, כפי שניסה לטעון בחקירתו זו, ללא בסיס להאמין כי התלושים משקפים את האמת, אינו מהווה טענת הגנה.

אשר לחב' שמש, בת/187 טען כי מכתבי הפיטורין שהוציא מטעם חב' שמש היו בהוראת מעסיקו בעל החברה ויטלי בגייב והוא גם חתם "בגייב" בשמו של הנ"ל. ברם, לאחר מכן הודה בת/191 כי מדובר בחברה שלא היתה לה כל פעילות או עובדים וכי כל האישורים שהוציא על שמה מזוייפים.

בחב' נאול איידלין כלל לא עבד, וכך גם בחב' בילאול וב.ס. ממילא, אין הוא יכול לטעון להסתמכות על הוראת מעסיק



כלשהו.

שוטלנד נשאל **בת/146** אם הוציא תלושי שכר לאנשים שלא עבדו באותן חברות והשיב כללית כי הוא לא בודק אלא סומך על המעביד שמורה לו למי להוציא תלושים. בהודעה **ת/149** אמר כי בחב' נאול היה מקבל הוראות מהמעסיק יעקב אוסטרובסקי "לפתוח מקומות ריקים במחשב ללא שמות עובדים כדי לדווח עליהם בטופס 102 זאת על מנת להגדיל את ההוצאות של החברה ולהקטין את המס. התשלום הוא גלובלי ללא שמות..." "אני הגדלתי את כמות העובדים" - הודה כי הצהיר על כמות עובדים גדולה מזו שהיתה בפועל. משמע, גם לפי טענתו, אין מדובר בהסתמכות על מצג לגיטימי של המעביד לגבי מיהות או כמות עובדי החברה אלא על ציות ושיתוף פעולה עם הוראה בלתי חוקית. חזר על כך **בת/246**. טען כי אוסטרובסקי היה מקבל מאותם אנשים את ה"הוצאות" (תשלומי המל"ל על המשכורת) על כך ש"הכניס אותם לחברה". סיפר על מקרה בו הביא אדם שקיבל מהחברה תלושים ומכתב פיטורין. בהמשך אישר כי חתם על אישור מעסיק של עובדים שלא עבדו בחב' נאול.

ברי כי אין מדובר בפעילות שיכולה להעלות טענה של הסתמכות על הוראה לגיטימית אלא בשיתוף פעולה עם פעילות בלתי חוקית המנוגדת להנהלת חשבונות תקינה, גם אם למעסיק היה אינטרס או שיתוף פעולה בכך (כמו במקרה של מרינה בילמן שהיא בתו של בעל החברה). גם על פי גרסתו, ברי כי החשש שיפורט אם לא יציית אינו מכשיר את הפעולה. בנוסף, המקרים בהם הודה קונקרטיים בזיוף תלושי שכר ואישורים, כפי שפורטו לעיל, הינם לגבי אנשים שפנו אליו ישירות, ולא נטען על ידו כי פעל בהוראת אוסטרובסקי.

לפיכך אני דוחה את הטענה כי היתה **הסתמכות לגיטימית** מצד מי מהנאשמים, במקרים נשוא כתב האישום, על הוראות שקיבל ממעסיקו, וקובעת כי ברוב הגדול של המקרים שיפורטו להלן, אין כל קשר בין מעסיקו של מי מהם בחברה כלשהי לבין תלושי השכר והמסמכים המזוייפים שהנפיקו.

להלן סקירת הראיות ביחס לכל אחד מפרטי האישום הראשון, וקביעת הממצאים לגביו:

א. פריטי אישום בהם הובאו הפונים לעדות

מרינ ג דמן (מס' 15 בנספח ב' לכה"א)

העידה בבית המשפט. באמצעות העדה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/1 - כתב האישום בו הודתה, כי הגישה תביעה לתשלום דמי לידה בהסתמך על אישורי מעסיק מזוייפים של חב' בילאול לחודשים 1-5/99 וחברה נוספת, ביודעם כי הם מזוייפים, וקיבלה מהמל"ל דמי לידה בסך 5,200 ש"ח.

ת/2 - פרוט' הכרעת הדין בהתאם להסדר טיעון. הנאשמת היתה מיוצגת ע"י עו"ד גולנרה מילמן.

ת/3 - גזר הדין.



ת/4 - המסמכים שהוגשו למל"ל ע"י העדה. הטופס הנחזה כחתום ע"י חב' בילאול נחתם בחותמת של "אזה את מיכאל הנה"ח ויעוץ מס" והחתימה הינה חתימתו של שוטלנד, כפי שניתן למצוא על הודעותיו הרבות ועל מסמכים עליהם חתם בשמו. כתב יד בטופס אישור המעסיק (בילאול) זהה לזה שבטפסים של אלכסנדר שפירא (נאול), אלכסנדר אירמס (נאול), אלמירה בלינוב (ב.ס., נאול), לינה נקרוסוב (נאול) נטליה קמינסקי (משרד אזה מנקביץ') ועדה אבזוב (ב.ס.). זהו כתב ידו של שוטלנד כפי שמופיע על ת/151, ת/388-יג שנערכו על ידו בחקירה ועל דוגמאות החתימה שנתן ת/236.

ת/5 - תע"צ.

בעדותה מסרה כי לא הכירה את הנאשמים וכי קיבלה את המסמכים באמצעות אדם בשם בוריס, וגם שילמה לו סכום של 1,000-1,200 ש"ח שנועד לכיסוי תשלומי המל"ל. העידה כי לא עבדה בבילאול. קיבלה דמי לידה על סמך ההצהרה והמסמכים המזוייפים.

שוטלנד בהודעתו **ת/155** מאשר כי היה לו מתווך בשם **בוריס קרסנר** עמו עבד בעיקר בקשר לחב' נאול כי המנכ"ל אוסטרובסקי רצה לנפח את כמות העובדים, במיוחד לקראת סוף השנה.

בהודעתו **ת/166** מזהה שוטלנד את כתב ידו על אישור המעסיק של חב' בילאול ואמר כי כנראה בוריס קרסנר פנה אליו והוא מכר לו את האישור תמורת כ-500 ש"ח לצורך קבלת כספים מהמל"ל.

לאור הודאת שוטלנד במילוי טופס אישור המעסיק, הראיות החד משמעיות כי העדה לא עבדה בחב' בילאול, הודאת שוטלנד כי פעל גם באמצעות מתווך בשם בוריס שהעדה הזכירה אותו, והתע"צ המוכיחה כי העדה קיבלה דמי לידה על יסוד התביעה הכוזבת והמסמכים המזוייפים, אני מרשיעה את שוטלנד בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

אלכסנדר שפירא (מס' 21 בנספח ב' לכה"א)

העיד בבית המשפט. באמצעות העד הוגשו המסמכים הבאים:

ת/6 - כתב האישום בו הודה בשימוש בתלושי שכר לחודשים 1-2/02 ומכתב פיטורין מזוייפים מחב' נאול, אותם רכש משוטלנד תמורת 800 ש"ח, והגיש בתביעתו במל"ל, וקבלת דמי אבטלה במרמה מהמל"ל בסך 13,688 ש"ח.

ת/7 - הכ"ד וגז"ד. הנאשם היה מיוצג ע"י עו"ד שמשון וייס.

ת/8 - הצהרת העד בכתב ידו לפיה הגיש תביעה פיקטיבית למל"ל ולא עבד בחב' נאול.

ת/9 - אסופת המסמכים שהגיש העד למל"ל בתביעתו. מכתב הפיטורין, הכתוב על נייר מכתבים של חב' נאול, נחזה כחתום ע"י נתן אוליצקי, מנכ"ל. על טופס אישור המעסיק של נאול מופיע כתב יד זהה לכתב היד בטופס של מרינג דמן



(בילאול), אלכסנדר אירמס (נאול), אלמירה בלינוב (ב.ס., נאול), לינה נקרוסוב (נאול), נטליה קמינסקי (משרד אוה מנקביץ') ועדה אבזוב (ב.ס.). **זהו כתב היד של שוטלנד**, כפי שמופיע על **ת/151ב, ת/388יב-יג** שנערכו על ידו בחקירה ועל דוגמאות החתימה שנתן **ת/236**.

הטופס נחזה כחתום ע"י "מנה"ח". על טופס **הפרטים האישיים** מופיע כתב יד זהה.

ת/10 - תע"צ.

בעדותו הצביע על שוטלנד כמי שממנו קנה את התלושים וכי שילם לו עמלה על שירותיו. אישר כי לא עבד בנאול. הפניה הראשונית שלו היתה לאווה מנקביץ' אותה הכיר. אינו יודע מי הכין את התלושים.

שוטלנד בהודעתו **ת/155** אמר כי הוא **מזהה את כתב היד שלו על אישור המעסיק** וכן מזהה את מכתב הפיטורין והתלושים. הודה כי הוא סיפק לשפירא את התלושים והמכתב המזוייפים וכי אם שפירא אומר ששילם לו "אז הוא זוכר יותר טוב ממני" (עמ' 10).

על יסוד עדות העד שהיתה מהימנה, כתב ידו של שוטלנד על המסמכים והודאת שוטלנד בחקירתו, אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

ורניקה אניסימוב מושאילוב (מס' 9 בנספח א')

העידה בבית המשפט. באמצעות העדה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/11 - כתב האישום בו הודתה לפיו רכשה תלושי שכר מזוייפים לחודשים 11/01-03/02 ומכתב אישור מחב' שמש, וקיבלה עקב כך מהמל"ל דמי אבטלה בסך כ-18,000 ש"ח.

ת/12, ת/13 - הכ"ד וגז"ד. היתה מיוצגת במשפטה ע"י עו"ד אלכס רזנברג.

ת/14 - אסופת המסמכים שהגישה למל"ל בתביעתה. אישור המעסיק שצרפה מחב' שמש נחזה כחתום ע"י "בגיב מנהל". כתב היד באישור המעסיק הינו **כתב ידו של איידלין**, כפי שמופיע במסמכים רבים שהודה כי ערך אותם ובדוגמאות החתימה **ת/235**.

ת/15 - תע"צ.

בעדותה מסרה, בניגוד להודאתה במשפטה, כי כן עבדה בנקיון באותה תקופה וחשבה שהתלושים שקיבלה חוקיים. אמרה כי אינה מכירה את הנאשמים.



איידלין אישר בהודעתו **ת/187** כי **הוא מילא את אישור המעסיק וחתם בשם בגייב**.

5 תלושי שכר ואישור המעסיק בתיק המל"ל הינם של חב' שמש, אשר איידלין הודה בהודעתו ת/191 כי היתה חברה פיקטיבית ללא פעילות כלשהי וללא עובדים וכי הנפיק והוציא לאנשים, לרבות לאניסימוב, תלושי שכר של חברה זו לצורך קבלת כספים מהמל"ל.

לנוכח הראיות, לרבות הודאתו של איידלין בהודעותיו, כי חב' שמש היתה חברה ללא פעילות כלשהי ששימשה את איידלין לביצוע נכיונות שיקים בחשבון הבנק שלה ולהוצאת תלושי משכורת לאנשים לצורך הגשת תביעות למל"ל, הודאת העדה בכתב האישום שהוגש נגדה כשהיא מיוצגת ע"י עו"ד דובר רוסית, זהות שיטת הפעולה לתיקים אחרים של חב' שמש בהם מילא איידלין אישורי מעסיק והנפיק תלושי שכר מזוייפים, אני מרשיעה את איידלין בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

לובה קרסנר (מס' 16, 54 בנספח א')

העידה בבית המשפט. באמצעות העדה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/16 - כתב האישום בו הודתה ברכישת 7 תלושי שכר לחודשים 10/99-04/00 ומכתב פיטורין מזוייפים מחב' חן, וכן תלושים מזוייפים לחודשים 7-11/01 מחב' בילאול, וכי קבלה דמי אבטלה בסך כ-44,000 ש"ח עקב כך.

ת/17, ת/18 - הכ"ד וגז"ד. היתה מיוצגת ע"י עו"ד ג'קי סגרון.

ת/19 - תיק המל"ל בתביעה לגבי חב' בילאול.

ת/20 - תע"צ.

ת/21, ת/385 - תיק המל"ל בתביעה לגבי חב' חן. אישור המעסיק של חב' חן חתום ע"י "אלכס - מנה"ח" **והינו בכתב ידו של איידלין**. יצוין כי **מכתב הפסקת העבודה שקיבלה העדה מחב' חן זהה לחלוטין בנוסח, בעריכה ובפונט הדפוס לזה שקיבלה מחב' בילאול**. מכתבים זהים נמצאים גם בתיקים של ילנה זגטני, רפאל שובייב, אלמירה בלינוב, רות דוידוב, יגאל ברמן, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב, מרינ ג'דין, ארה פינס ואיגור סירברנסקי - **מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!** (טברסקוי, ב.ס., חן, שמש, נאול ובילאול). איידלין אישר בת/191 עמ' 3 כי **הוא הפיק את מכתבי הפסקת העבודה של סמיון קרסנר והדבר מעיד על כל סדרת מכתבי הפסקת העבודה שהופקו באותו פורמט בשם החברות נשוא כתב האישום**.

ת/22 - תע"צ.

ת/22א - הודעה שנגבתה מהעדה במשטרה שהוגשה בעקבות טענתה בעדותה שאינה זוכרת ממי קיבלה את התלושים. בהודעה טענה כי עבדה בחב' חן במקום כלשהו ליד ירושלים. עבדו שם 3-5 אנשים ביניהם סטלה ואלכס - מסרה תיאור של איידלין (גבוה, פנים עגולים, יש לו בעיה עם היד). את התלושים קיבלה מאלכס וגם את מכתב הפיטורין. במהלך הודעתה הוכנס לחדר החקירות מנהל חב' חן, אמנון ליבוביץ, ומסר כי העדה לא עבדה אצלו וגם היא לא זיהתה אותו.



לא ידעה לומר דבר על עבודתה כביכול בחב' בילאול וטענה כי באותה תקופה עבדה בחנות אצל נטשה. לא ידעה להסביר כיצד מכתב הפיטורין שקיבלה מחב' חן זהה לחלוטין בנוסח, בעריכה ובפונט הדפוס לזה שקיבלה מחב' בילאול.

בעדותה מסרה כי אינה מכירה את הנאשמים.

איידלין מסר בהודעתו **ת/181** כי לובה מוכרת לו ועבדה בחב' חן כמנקה והוא סידר לה את העבודה. לעומת זאת, מאוחר יותר הודה (**ת/191** עמ' 4) כי **נתן ללובה את המסמכים בתביעתה למל"ל לגבי חב' בילאול וכי הם מזוייפים**. מסר כי בחברת בילאול הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. בהודעה **ת/226** אמר כי היא אמו של בוריס קרסנר שהביא אליו אנשים לקבל תלושים **והנפיק עבורה תלושים מחב' חן למרות שלא עבדה שם כדי שתקבל דמי אבטלה**. העביר לה אותם דרך בוריס.

בעדותו הודה כי הוציא תלושי שכר ללובה לבקשתה.

שוטלנד מסר בהודעתו **ת/155** כי לובה היא אמו של בוריס קרסנר, ששימש כמתווך בינו לאנשים שרצו לרכוש תלושי שכר מזוייפים. אישר כי לא עבדה בבילאול. מסר כי אינו מזהה את הכתב על אישור המעסיק מבילאול, התלושים אינם אלה בהם השתמש ומכתב הפיטורין מזוייף. בהודעה **ת/158** הכחיש כי הנפיק ללובה תלושים.

על יסוד הודאותיו של איידלין, כתב היד שלו על המסמכים בתיק המל"ל וטופס הפסקת העבודה הזוהו בו השתמש באופן עקבי בתיקים בהם זייף מסמכים, אני מרשיעה את איידלין בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

ילנה גופמן זגטני (מס' 33, 63 בנספח א)

העידה בבית המשפט. באמצעות העדה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/23 - כתב האישום בו הודתה ברכישת 6 תלושי שכר לחודשים 3-8/00 ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' טברסקוי והגשתם בתביעתה למל"ל, וכן במקרה נוסף של רכישת 7 תלושי שכר לחודשים 2-8/01 ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' ב.ס. והגשתם בתביעתה למל"ל, וכי קבלה דמי אבטלה בסך כולל של כ-29,000 ש"ח עקב כך.

ת/24 - הכ"ד וגז"ד. היתה מיוצגת במשפטה ע"י עו"ד שמשון וייס.

ת/25 - תיק המל"ל בתביעה לגבי חב' טברסקוי. כתב היד על אישור המעסיק מטעם חב' טברסקוי הינו **כתב ידו של איידלין**.

ת/26 - תע"צ.



ת/27 - אסופה נוספת של מסמכים שהגישה למל"ל בתביעתה לגבי חב' ב.ס.. כתב היד על אישור המעסיק מטעם חב' ב.ס. הינו **כתב ידו של איידלין**.

יש לציין כי מכתבי הפסקת העבודה של חב' טברסקוי וחב' ב.ס. הינם בנוסח, עריכה ופונט זהים זה לזה וזהים לאלה הנמצאים בתיקים של רפאל שובייב, אלמירה בלינוב, רות דוידוב, יגאל ברמן, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב, מרינ ג' דין, ארה פינס ואיגור סירברניסקי - **מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!** (טברסקוי, ב.ס., חן, שמש, נאול ובילאול). איידלין אישר בת/191 עמ' 3 כי **הוא הפיק את מכתבי הפסקת העבודה של סמיון קרסנר** והדבר מעיד על כל סדרת מכתבי הפסקת העבודה שהופקו באותו פורמט בשם החברות נשוא כתב האישום.

ת/28 - תע"צ.

העדה העידה כי קנתה את התלושים מאשה שהכירה ולא עבדה בחברות הנ"ל. לא הכירה את הנאשמים 1-2.

בנוסף, הוכח מעדותה והודעתה של **מרינה בילמן**, כי בחב' ב.ס. לא היו כל עובדים פרט לאביה ונהג בשם מיכאל.

איידלין הודה (ת/191) כי **בחב' ב.ס. הוא לא עבד כלל** אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי **בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים**. בהמשך הודה בת/198 כי **את המסמכים של חב' טברסקוי הוא הפיק עבור זגטני לצורך הגשת התביעה למל"ל**. בהמשך אישר בת/226 כי **הפיק עבורה גם את המסמכים מחב' ב.ס.** וזאת ללא תמורה.

שוטלנד אמר בהודעתו **ת/153** כי אינו מזהה את הכתב על אישור המעסיק של חב' ב.ס. ומכתב הפיטורין אינו זהה לנוסח של חב' ב.ס.. את חב' טברסקוי אינו מכיר.

על יסוד הודאת איידלין בהודעותיו, הן על שיטת הפעולה שלו ביחס לחב' חן וב.ס. והן באופן קונקרטי, כתב ידו שנמצא בתיקי המל"ל, והודאת העדה כי לא עבדה בחברות אלה, אני מרשיעה את איידלין בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

רפאל שובייב (מס' 45 בנספח א')

העיד בבית המשפט. באמצעות העד הוגשו המסמכים הבאים:

ת/29 - כתב האישום בו הודה ברכישת תלוש שכר לחודש 2/02 ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' נאול ובקבלת דמי אבטלה בסך כ-22,000 ש"ח עקב כך. בהסדר טיעון תוקן הסכום שקיבל עקב המרמה לכ-6,000 ש"ח.

ת/30, ת/31 - הכ"ד וגז"ד. היה מיוצג במשפטו ע"י עו"ד איגור יוטקין.

עמוד 17



ת/32 - תיק המל"ל. כתב היד בטופס אישור המעסיק של חב' נאול הינו **כתב ידו של איידלין**.

ת/33, ת/34 - תע"צ.

ת/35 - אסופת המסמכים שהגיש למל"ל בתביעתו. **מכתב הפסקת העבודה מחב' נאול הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לאלה שנמצאו** בתיקים של ילנה זגטני, אלמירה בלינוב, רות דוידוב, יגאל ברמן, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב, מרינ ג דין, ארה פינס ואיגור סירברנינסקי - **מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!** (טברסקוי, ב.ס., חן, שמש, נאול ובילאול). איידלין אישר בת/191 עמ' 3 כי **הוא הפיק את מכתבי הפסקת העבודה של סמיון קרסנר** והדבר מעיד על כל סדרת מכתבי הפסקת העבודה שהופקו באותו פורמט בשם החברות נשוא כתב האישום.

ת/36 - הודעתו במשטרה.

בעדותו טען כי אינו מכיר את הנאשמים ולא שילם עבור התלוש של נאול אלא קיבל אותו מהנהג של חברה בה עבד מספר שבועות בנקיון, שפגש בתחנה מרכזית. כך גם מכתב הפסקת העבודה.

איידלין הודה (**ת/191**) כי בחברת נאול הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. הוא **אישר כי כתב ידו מופיע באישור המעסיק של שובייב וכי האישור ותלוש השכר הם מסמכים מזוייפים שהפיק עבורו** (עמ' 4).

שוטלנד מסר בהודעתו **ת/155** כי שובייב לא עבד בנאול וכי הכתב על אישור המעסיק אינו שלו, החותמת מזוייפת, בילמן אובסי שחתום על האישור בכלל לא היה מנהל בחב' נאול וגם מכתב הפיטורין מזוייף.

על יסוד הודאת איידלין בחקירתו, כתב ידו בתיק המל"ל ומכתב הפסקת העבודה שהינו בפורמט שבו השתמש בכל התיקים בהם זייף מסמכים, אני מרשיעה את איידלין בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

אלמירה בלינוב (מס' 8 בנספח א, מס' 1, 22 בנספח ב')

העידה בבית המשפט. באמצעות העדה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/37 - כתב האישום בו הודתה בשלושה מקרים של רכישת תלושי שכר של החברות ב.ס. (5-12/98), נאול (10/01-4/02) ושמש (12/02-12/03), ומכתבי פיטורין מזוייפים וכי קבלה דמי אבטלה בסך כולל של כ-64,000 ש"ח עקב כך.

ת/38, ת/39 - הכ"ד וגז"ד. **ת/40 -** פרוט' הערעור.



ת/41, ת/397 - תיק המל"ל בתביעה לגבי חב' ב.ס.. מכתב הפיטורין שקיבלה מחב' ב.ס. נחזה כחתום ע"י בילמן אובסי, מנכ"ל. טופס אישור המעביד של ב.ס. **חתום ע"י שוטלנד בחותמתו וחתימתו כמנה"ח** החברה, **כתב היד בטופס אישור המעסיק** (ב.ס.) זהה לזה שבטפסים של מרינ ג דמן (בילאול), אלכסנדר שפירא (נאול), אלכסנדר אירמס (נאול), לינה נקרוסוב (נאול), נטליה קמינסקי (משרד אוה מנקביץ') ועדה אבזוב (ב.ס.). זהו **כתב היד של שוטלנד**, כפי שמופיע על המסמכים **ת/151ב', ת/388ב-יג** שנכתבו על ידו במהלך החקירה ועל דוגמאות הכתב שמסר בחקירה **ת/236**.

ת/41א - תע"צ.

ת/42 - תיק המל"ל בתביעה לגבי חב' נאול. **כתב היד על הטופס של אישור המעסיק** זהה לזה שבטפסים של מרינ ג דמן (בילאול), אלכסנדר שפירא (נאול), אלכסנדר אירמס (נאול) וכן לטופס שהגישה מטעם חב' ב.ס.. זהו **כתב היד של שוטלנד**, כפי שמופיע על המסמכים **ת/151ב', ת/388ב-יג** שנכתבו על ידו במהלך החקירה ועל דוגמאות הכתב שמסר בחקירה **ת/236**.

מכתב הפיטורין נחזה כחתום ע"י נתן אוליצקי מנכ"ל. ברם, לפי הודעותיו של שוטלנד, בתקופה בה הוצא המכתב אוליצקי כבר לא היה קשור לחב' נאול.

ת/42א - תע"צ.

ת/43 - אסופת המסמכים שהגישה למל"ל בתביעתה לגבי חב' שמש. הטופס של פרטי המעסיק נחזה כחתום ע"י בגיב. **מכתב הפסקת העבודה** מחב' שמש הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקים של ילנה זגטני, רפאל שובייב, רות דוידוב, יגאל ברמן, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב, מרינ ג דין, ארה פינס ואיגור סירברנינסקי - **מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!** (טברסקוי, ב.ס., חן, שמש, נאול ובילאול). איידלין אישר בת/191 עמ' 3 כי **הוא הפיק את מכתבי הפסקת העבודה של סמיון קרסנר** והדבר מעיד על כל סדרת מכתבי הפסקת העבודה שהופקו באותו פורמט בשם החברות נשוא כתב האישום.

ת/44 - הודעה במשטרה. בהודעה סיפרה כי קיבלה את התלושים בשלוש הזדמנויות מידיד שלה, **בוריס קרסנר** מנתניה, תמורת תשלום. את הטפסים קיבלה מבוריס כשהם מלאים וחתומים ע"י המעסיק.

בעדותה העידה כי לא הכירה את הנאשמים 1-2, או את מי שהנפיק את התלושים, אלא רק את בוריס קרסנר.

12 מתלושי השכר בתיק המל"ל הינם של חב' שמש, אשר איידלין הודה בהודעתו **ת/191** כי היתה חברה פיקטיבית ללא פעילות כלשהי וללא עובדים וכי הנפיק והוציא לאנשים, **לרבות לבלינוב**, תלושי שכר של חברה זו לצורך קבלת כספים מהמל"ל. בהודעה **ת/226** אמר כי **בוריס קרסנר** הביא אליו אנשים לקבל תלושים.

שוטלנד בהודעתו **ת/155** מאשר כי היה לו מתווך בשם **בוריס קרסנר** עמו עבד בעיקר בנאול כי המנכ"ל רצה לנפח את כמות העובדים במיוחד לקראת סוף השנה. בהודעתו **ת/225** אישר כי **הנפיק את התלושים מכתבי הפיטורין והאישורים לבקשת בוריס קרסנר עבורה**, תמורת תשלום על שירותי המשרד. טען כי לגבי החומר של חב' נאול הכסף



הלך למנכ"ל אוסטרובסקי.

בנוסף, הוכח מעדותה והודעתה של **מרינה בילמן**, כי בחב' ב.ס. לא היו כל עובדים פרט לאביה ונהג בשם מיכאל.

על יסוד מכלול הראיות הנ"ל, לרבות הודאות שני הנאשמים לגבי הקשר שלהם עם בוריס קרסנר לגבי הנפקת מסמכים מזוייפים, אני מרשיעה את איידלין ביחס לזיוף המסמכים בתביעה של העדה לגבי חב' שמש, ואת שוטלנד בזיוף המסמכים בתביעותיה לגבי חב' ב.ס. ונאול.

ארה פינוס (מס' 6 בנספח א')

העידה בבית המשפט. באמצעות העדה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/45 - כתב האישום בו הודתה ברכישת תלושי שכר מזוייפים של חב' שמש לחודשים 1-8/02 ושל חב' צוות בטחון בע"מ לחודשים 9-12/01. קיבלה מהמל"ל דמי אבטלה במרמה בסך כ-21,000 ש"ח.

ת/46 - פרוט' הכ"ד וגז"ד. היתה מיוצגת במשפטה ע"י עו"ד אבי וייג.

ת/47 - הסדר תשלומים עם המל"ל להחזרת הסכום.

ת/48 - אסופת מסמכים מתיק המל"ל. הטופס של פרטי המעסיק נחזה כחתום ע"י "בגייב מנהל", הכתב על טופס אישור המעסיק הינו **כתב ידו של איידלין. מכתב הפסקת העבודה מחב' שמש הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקיהם של ילנה זגטני, רפאל שובייב, רות דוידוב, יגאל ברמן, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב, מרינ ג דין, אלמירה בלינוב ואיגור סירברניסקי - מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!** (טברסקוי, ב.ס., חן, שמש, נאול ובילאול). איידלין אישר בת/191 עמ' 3 כי **הוא הפיק את מכתבי הפסקת העבודה של סמיון קרסנר והדבר מעיד על כל סדרת מכתבי הפסקת העבודה שהופקו באותו פורמט בשם החברות נשוא כתב האישום.**

ת/48א - תע"צ.

בעדותה **הצביעה על איידלין כעל מי שמכר לה את התלושים וסיפק לה אותם ישירות מדי חודש, כדי לקבל דמי אבטלה.**

12 תלושי השכר בתיק המל"ל הינם של חב' שמש, אשר איידלין בהודעתו **ת/188** אישר שהוא **מילא את אישור המעסיק בכתב ידו וחתם "בגייב מנהל" וכן הפיק את התלושים.** לא ידע להסביר מדוע מסרה ארה בחקירתה כי לא עבדה כלל בחברה. מאוחר יותר, הודה בהודעתו **ת/191** כי **שמש היתה חברה פיקטיבית ללא פעילות כלשהי וללא עובדים** וכי הנפיק והוציא לאנשים, לרבות פינוס, תלושי שכר של חברה זו לצורך קבלת כספים מהמל"ל.



איידלין הודה בעדותו כי הנפיק ומסר לה את המסמכים המזוייפים, לבקשתה, וטען כי עשה זאת ללא תשלום.

על יסוד שפע הראיות המפורטות לעיל והודאת איידלין בעדותו אני מרשיעה אותו בפריט אישום זה. לא האמנתי לגרסתו כי פעל במקרה זה, כבמקרים אחרים בהם הודה, ללא תמורה כספית. אני מעדיפה חד משמעית את גרסת העדה, שהתיישרה עם גרסאות כל יתר העדים שלא היו להם קשרים אישיים קרובים עם הנאשמים, כי שילמו כסף תמורת התלושים שרכשו. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

מרינה בילמן (טיברובסקי) (מס' 6 בנספח ב')

העידה בבית המשפט. העדה הינה הבת של בעלי חב' ב.ס., אובסי בילמן, הרשומה כבעלת המניות העיקרית בחברה.

בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/49 - כתב האישום המתוקן בו הודתה במסגרת הסדר טיעון, ולפיו הצהירה כוזבת במל"ל על כך שעבדה בחב' ב.ס. מיוני '98 עד דצמבר '00 וקיבלה מהמל"ל עקב כך סך כ-13,000 ש"ח.

ת/50 - הכ"ד וגז"ד. ב"כ הנאשמת, עו"ד אודיז, טען בשמה לעונש כי "**הנאשמת היא בורג קטן מאד ושולי בפרשה גדולה של שני רואי חשבון שזייפו מס' רב של תלושי שכר, בדרך כלל עבור אנשים שביקשו מהם לעשות זאת...**". נטען על ידו כי לנאשמת היה קשר ישיר לחברה שהנפיקה את התלושים, באשר היא בעלת המניות בה, ועמדה לזכותה הטענה כי מגיע לה שכר בהיותה מנכ"לית רשומה, אך לא היה ברור אם טענת ההסתמכות מגיעה לכדי העדר אחריות בפלילים ועל כן נערך הסדר הטיעון.

ת/51 - תיק המל"ל. טופס אישור המעסיק ומכתב הפסקת העבודה נחזים כחתומים ע"י אביה של העדה, מנכ"ל החברה אובסי בילמן.

ת/51א - תע"צ.

ת/52 - מכתב מסניגורה של העדה, עו"ד אודיז, למל"ל לגבי הסדר החזרת החוב בתשלומים בהתאם להסדר הטיעון.

נ/1 - הודעתה במשטרה. בהודעה אמרה כי לדרישת אביה הפסיקה להיות בעלת מניות בחברה ואז מילאה את הטפסים לדמי אבטלה ומסרה לאביה כדי לטפל באישור מטעם החברה ואביה החזיר לה את הטפסים כשהם מלאים ומסר לה את מכתב הפיטורין החתום על ידו, ככל הנראה בעזרת מנה"ח החברה מיכאל. מסרה כי **בחברה עבדו רק אביה, נתן אוליצקי ונהג, ולא היה לה הסבר לכך שכ-20 אנשים שונים הגישו תביעות למל"ל בהתבסס על תלושי שכר של חב' ב.ס..** **משהוקראו לה שמות הפנים שהגישו אישורי מעסיק ומכתבי פיטורין של חב' ב.ס. אמרה כי אינה מכירה איש מהם.**

בעדותה חזרה העדה ואישרה כי פרט אליה **בחב' ב.ס. עבדו רק אביה ונהג.** טענה בח"נ כי הודתה בחקירה שלא עבדה בגלל שהחוקרים לחצו עליה והסכימה להודות כדי לסגור את התיק. מסרה כי שוטלנד היה מנה"ח החברה וכי



היא מילאה חלק מהטפסים למל"ל. כן טענה כי הודתה בכתב האישום והורשעה משום שהפחידו אותה. היא אישרה כי החזירה למל"ל את הכספים שקיבלה. כן אישרה כי מכתבו של עו"ד אודיז למל"ל, בו היא מבקשת להחזיר את דמי האבטלה שקיבלה במרמה למל"ל, נשלח לאחר היוועצות עמה ועל דעתה.

בהודעתו **ת/225** אמר שוטלנד כי נתן לה את התלושים מאחר שהיתה רשומה כמנכ"לית החברה והיתה חייבת על פי חוק לקבל משכורת. אבא שלה שהוא בעל החברה משך את הכסף.

טענת העדה, כי עבדה בפועל בחב' ב.ס., לא היתה מהימנה עלי, שכן מדובר בחברה שבניהול אביה בה היא היתה בעלת המניות הרשומה, ואילו אכן עבדה בחברה היה לה קל מאד להוכיח זאת בעדויות האב, לקוחות החברה, מסמכים שערכה במהלך העבודה וכו'. העדה היתה מיוצגת במשפטה ע"י עו"ד בקיא ומיומן בפלילים. לפיכך אני דוחה את גרסתה בעדותה בפני כבלתי מהימנה בנקודה זו וקובעת כי לא עבדה בפועל בחב' ב.ס.. הוכח, כי שוטלנד מילא עבודה את מסמכי התביעה והפיק את תלושי השכר שצורפו, בהיותו מנה"ח החברה. קיימת סבירות גבוהה כי פעולות אלה נעשו בהוראת מנכ"ל החברה אובסי בילמן, אביה של העדה, שחתם על מכתב הפיטורין, ואולם מאחר שמדובר בתלושים ומכתב פיטורין פיקטיביים, ושוטלנד ידע זאת, אין בטענת ההסתמכות על הוראת מעסיק כדי להוות הגנה.

לפיכך אני מרשיעה את שוטלנד ביחס לפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

רות דוידוב (מס' 53 בנספח א')

העידה בבית המשפט. בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/53 - כתב האישום בו הודתה, לפיו הגישה למל"ל הצהרה כוזבת אליה צורפו תלושי שכר לחודשים 12/00-07/01 ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' בילאול, וובהסתמך עליהם קיבלה מהמל"ל דמי אבטלה בסך כ-13,000 ש"ח.

ת/54 - הכ"ד וגז"ד. הנאשמת היתה מיוצגת ע"י עו"ד ג'קי סגרון.

ת/55 - תיק המל"ל. **כתב היד על עמוד פרטי המעסיק בטופס התביעה (מסומן ש.ק. 2) הינו כתב ידו של איידלין. מכתב הפסקת העבודה** מחב' בילאול הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקיהם של ילנה זגטני, רפאל שובייב, יגאל ברמן, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב, מרינ ג'דין, אלמירה בלינוב, ארה פינס ואיגור סירברנסקי - **מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!** (טברסקוי, ב.ס., חן, שמש, נאול ובילאול). איידלין אישר בת/191 עמ' 3 כי **הוא הפיק את מכתבי הפסקת העבודה של סמיון קרסנר** והדבר מעיד על כל סדרת מכתבי הפסקת העבודה שהופקו באותו פורמט בשם החברות נשוא כתב האישום.

בהודעה שמסרה למל"ל הכירה את שמו של מיכאל שוטלנד כמנה"ח החברה בה עבדה, לטענתה, בנקיון של מחסן ובו ארגזים ועליו, לרבות עובדיו, לא ידעה למסור פרטים כלשהם.



ת/55א - תע"צ.

בעדותה הכחישה שמכירה את שוטלנד וטענה כי עבדה בנקיון בחב' בילאול וקיבלה את התלושים מהבוס שהיה גם נהג ההסעות. טענה כי לא הבינה מה רוצים ממנה בחקירה בגלל הקושי בעברית והודתה מסיבה זו וגם בבית המשפט הודתה כי עורך הדין לחץ עליה. הודתה שהחזירה את כל הכסף שקיבלה מהמל"ל.

איידלין הודה בהודעתו **ת/191** כי בחברת בילאול הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי **בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. כן הודה כי הוא זה שנתן לדוידוב את המסמכים בתביעת המל"ל כדי שתקבל כספים בלי שעבדה בחברה.**

שוטלנד אמר בהודעתו **ת/155** כי הכתב על אישור המעסיק אינו שלו ומכתב הפיטורין אינו כמו אלה שהחברה הוציאה.

טענת העדה כי הודתה במשפטה רק בגלל לחץ של עורך הדין שלה או אי הבנה, ובשל כך היתה מוכנה לשאת בעונש ולהחזיר את הכסף למל"ל, לא היתה מהימנה עלי.

על יסוד הודאת איידלין, הן בשיטת הפעולה והן קונקרטית, כתב ידו במסמכי התביעה ופורמט מכתב הפסקת העבודה בו השתמש בכל התיקים שזייף בהם מסמכים, אני מרשיעה את איידלין בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

יגאל ברמן (מס' 39 בנספח א', מס' 24 בנספח ב')

העיד בבית המשפט. בעדותו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/56 - כתב האישום בו הודה, לפיו הצהיר במרמה במל"ל כי עבד בחב' נאול בין 01/01 ל-08/02 וצרף 12 תלושי שכר, אישור מעסיק ומכתב פיטורין מזוייפים **שרכש מאידלין בתיווכו של אחר**. עקב כך קיבל מהמל"ל דמי אבטלה בסך כ-39,000 ש"ח.

ת/57 - הכ"ד וגז"ד. העד היה מיוצג ע"י עו"ד טלי גוטליב מהסנ"צ.

ת/58 - תיק המל"ל. כתב היד על טופס אישור המעסיק הינו **כתב ידו של איידלין**. אישור המעסיק נחזה כחתום ע"י "אוליצקי - מנהל". **מכתב הפסקת העבודה מחב' נאול** הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקיהם של ילנה זגטני, רפאל שובייב, רות דוידוב, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב, מריג' דין, אלמירה בלינוב, ארה פינס ואיגור סירברנינסקי - **מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!** (טברסקוי, ב.ס., חן, שמש, נאול ובילאול). איידלין אישר בת/191 עמ' 3 כי **הוא הפיק את מכתבי הפסקת העבודה של סמיון קרסנר** והדבר מעיד על כל סדרת מכתבי הפסקת העבודה שהופקו באותו פורמט בשם החברות



נשוא כתב האישום.

ת/58א - תע"צ.

העד אישר כי מכיר את הנאשמים 1-2. מסר כי קיבל את המסמכים המזוייפים באמצעות אחד בשם רומן. אישר כי לאיידלין קשר לכך, כמנה"ח של נאול. טען כי כשהודה בכתב האישום לא ידע שכתוב בו כי התלושים נרכשו מאיידלין, אלא מרומן, וזאת למרות שהוא קורא היטב עברית ובכתב האישום הקצר נקוב שמו של איידלין כמקור המסמכים המזוייפים. אישר כי במשפטו היה מיוצג ע"י עו"ד טלי גוטליב.

איידלין הודה (ת/191) כי בחב' נאול הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. הוא אישר כי בתיק של ברמן מופיע כתב הנראה ככתב ידו ומכאן שכל המסמכים מזוייפים (עמ' 4).

שוטלנד אישר בחקירותיו ת/149 ות/155 כי יגאל ברמן היה חבר שלו וכי לא עבד בחב' נאול.

התרשמתי, כי העד ברמן ניסה, עקב קשריו החבריים עם הנאשמים, להתחמק מלקשור את איידלין במישרין למסמכים המזוייפים שרכש והגיש בתביעתו למל"ל, הגם שהודה בחצי פה כי הבין שאיידלין הוא מנה"ח החברה שמסמכיה הוגשו - דבר שאינו נכון. התרשמתי כי אמר את האמת בחקירתו במשטרה, שעל פי הוכן כתב האישום בו הודה במשפטו ולפיו איידלין היה מקור המסמכים המזוייפים. הטענה כי בעת שהודה לא ידע שאיידלין מוזכר בכתב האישום נדחית על ידי ואני קובעת כי הודאתו היתה הודאת אמת כאשר עובדות כתב האישום היו נהירות לו.

על יסוד הודאת איידלין, הודאתו של ברמן בכתב האישום בו נקוב שמו של איידלין כמקור המסמכים המזוייפים, מסמכי תיק המל"ל בהם נמצא כתב ידו של איידלין וטופס הפסקת העבודה בו נהג להשתמש בתיקים בהם זייף מסמכים, אני מרשיעה את איידלין בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

ולדימיר יגורוב (קרטוב) (מס' 20 בנספח ב')

העיד בבית המשפט. בעדותו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/59 - כתב האישום בו הודה, לפיו הצהיר במרמה במל"ל כי עבד בחב' בילאול בחודש 4/01 וצרף תלוש שכר ומכתב פיטורין מזוייפים. קיבל מהמל"ל דמי אבטלה בסך כ-10,000 ש"ח.

ת/60 - הכ"ד וגז"ד. הנאשם היה מיוצג ע"י עו"ד ניר רוטנברג.

ת/61 - הסדר תשלומים מול המל"ל להחזרת הסכום.



ת/62 - תיק המל"ל, לרבות הודעה שמסר העד במל"ל. **כתב היד בטופס אישור המעסיק הינו כתב ידו של שוטלנד.** הודעתו במל"ל הודה כי רכש את התלוש מאדם בשם אלכסנדר ליד ככר העצמאות בנתניה תמורת כמה מאות שקלים. הוא נתן לו גם את טופס הפניה למל"ל.

ת/62 א - תע"צ.

ת/63 - הודעת העד במשטרה שהוגשה בהסכמה. בהודעה מסר כי שמו של הגורם הוא "סשה" ונתן תיאור של אדם נמוך ובהיר שיער (שאינו תואם לתיאור מי מהנאשמים). אמר כי הגיע אליו בעקבות מודעה במקומון בשפה הרוסית. אמר כי **פרט לפרטיו האישיים שמילא בטופס, הטופס היה כבר ממולא כשקיבל אותו.**

בעדותו אמר כי אינו מזהה את הנאשמים 1-2.

שוטלנד בהודעתו **ת/162** אמר כי **יגורוב לא עבד בבילאול והודה כי כתב ידו וחתימתו מופיעים על אישור המעסיק ומכתב הפיטורין. כן הודה שהנפיק עבורו תלוש שכר אחד.**

איידלין בהודעתו **ת/191** הכחיש כי ערך מסמכים כלשהם עבור יגורוב ביחס לחב' בילאול.

על יסוד ראיות אלה אני מרשיעה את שוטלנד בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

לאוניד קוטובסקי (מס' 48 בנספח א')

העיד בבית המשפט. בעדותו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/64 - תיק המל"ל. **כתב היד בטופס אישור המעסיק (חב' נאול) הינו כתב ידו של איידלין. אישור המעסיק נחזה כחתום ע"י "אוליצקי מנהל".**

מכתב הפסקת העבודה מחב' נאול הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקיהם של ילנה זגטני, רפאל שובייב, רות דוידוב, יגאל ברמן, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב, מרינ ג'דין, אלמירה בלינוב, ארה פינס ואיגור סירברנינסקי - **מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!** (טברסקוי, ב.ס., חן, שמש, נאול ובילאול). איידלין אישר בת/191 עמ' 3 כי **הוא הפיק את מכתבי הפסקת העבודה של סמיון קרסנר והדבר מעיד על כל סדרת מכתבי הפסקת העבודה שהופקו באותו פורמט בשם החברות נשוא כתב האישום.**

ת/64 א - תע"צ.



העד מסר בהודעתו בפני חוקר המל"ל (בת/64) כי לא עבד בנאול וכי קיבל את התלושים מאלכס איידלין, שעבד כמנה"ח ליד משרד העתון "איזבסטיה" בו עבד העד. מסר כי שוטלנד, שהינו מנה"ח החברה, הינו חבר של איידלין ואיידלין תיווך ביניהם. שילם כ-500 ש"ח לכל תלוש ובסה"כ כ-2,000 ש"ח. נשאל אם ידוע לו אם עובד אחר באיזבסטיה רכש מאיידלין תלושים מזוייפים והשיב כי יורי גולדין עשה כן (עובדה שאומתה בעדות יורי גולדין).

מתיק המל"ל עולה כי הציג 6 תלושים של נאול וקיבל דמי אבטלה של כ-29,000 ש"ח.

בעדותו מסר כי הכיר את איידלין לאחר ששמע כי אפשר לקבל אצלו תלושים ולצרף אותם לתלושים שיש לו כדי לקבל יותר דמי אבטלה. לדבריו ביקש מאיידלין תלושים ואיידלין אמר לו שיש איזה מפעל שיכול לספק אותם. העד אישר כי לא עבד במפעל זה וכי קיבל את התלושים מאיידלין עם מכתב פיטורין כנגד תשלום בסך כ-300 ש"ח לתלוש. הוא אישר את אמיתות הגרסה שמסר במל"ל וכי באותו מועד זכר טוב יותר. בח"נ נטען כלפיו כי לא הועמד לדין על חלקו בעבירות בגלל הסכם עם המשטרה והוא השיב כי כן נשפט על התלושים המזוייפים בביהמ"ש בראשל"צ ונדון למע"ת וקנס בסך 10,000 ש"ח, למרות שהתיק בעניינו לא הוגש מטעם התביעה.

איידלין מסר בהודעתו ת/189 כי מכיר את קוטובסקי כי משרדיהם היו סמוכים והיה מיודד עמו. הכחיש כי מכר לו תלושי שכר בחב' נאול, אך אישר שמילא עבורו את טופס התביעה ואת אישור המעסיק. לטענתו לא חתם עליו. אישר כי הכתב בחתימה "אוליצקי מנהל" דומה לשלו ולא ידע לומר מדוע מילא את שמו בחתימת המנהל. אישר שחברו שוטלנד עובד כמנה"ח החברה. לא היה לו הסבר מדוע קוטובסקי הגיע אליו כשאין לו קשר לחברה. לאחר מכן, איידלין הודה (ת/191) כי בחברת נאול הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. הוא אישר כי המסמכים בתיק של קוטובסקי מכילים את כתב ידו והוכנו על ידו (עמ' 4).

בעדותו הודה איידלין כי הנפיק ללאוניד שעבד בעתון איזבסטיה תלושי שכר מזוייפים.

על יסוד עדות העד, הודאת איידלין, כתב ידו בתיק המל"ל ופורמט מכתב הפסקת העבודה בו השתמש בכך התיקים שזייף בהם מסמכים, אני מרשיעה את איידלין בעבירות המיוחסות לו בפרט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפרט אישום זה.

סמיון קרסנר (מס' 10, 58 בנספח א')

דודו של בוריס קרסנר שהוזכר לעיל. העיד בבית המשפט. בעדותו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/65 - כתב האישום בו הודה, לפיו רכש והציג למל"ל בשתי תביעות שהגיש 20 תלושי שכר מזוייפים, של החברות שמש, ב.ס. ובילאול, וכן אישורי מעסיק ומכתב פיטורין מזוייפים של החברות הנ"ל כדי לקבל מהמל"ל דמי אבטלה, וקיבל באמצעותם מעל 33,000 ש"ח.

ת/66 - הכ"ד וגז"ד. העד היה מיוצג במשפטו ע"י עו"ד יעקב שקלאר.



ת/67 - הסדר תשלומים מול המל"ל.

ת/68 - תיק המל"ל. כתב היד בטופסי אישורי המעסיק (של חב' שמש וב.ס.) זהים זה לזה וכן לכתב שבטפסים בתיקיהם של כל הפונים האחרים שאיידלין הודה בזיוף מסמכיהם. הטופס של חב' שמש נחזה כחתום ע"י "בגייב ויטלי מנהל". זה של חב' בילאול - ע"י "אוליצקי מנהל" וזה של ב.ס. - ע"י "אובסי - מנהל". **מכתב הפסקת העבודה מחב' שמש הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקיהם של בתיקיהם של ילנה זגטני, רפאל שובייב, רות דוידוב, יגאל ברמן, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב, מרינ ג דין, אלמירה בלינוב, ארה פינס, לאוניד קוטובסקי ואיגור סירברנסקי - מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות! (טברסקוי, ב.ס., חן, שמש, נאול ובילאול).**

ת/68א, ב - תע"צ.

ת/69 - אסופת מסמכים מתיק המל"ל. **מכתב הפסקת העבודה מחב' שמש (מתאריך אחר מזה שבת/68) הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקיהם של ילנה זגטני, רפאל שובייב, רות דוידוב, יגאל ברמן, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב, מרינ ג דין, אלמירה בלינוב, ארה פינס, לאוניד קוטובסקי ואיגור סירברנסקי - מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות! (טברסקוי, ב.ס., חן, שמש, נאול ובילאול).**

איידלין אישר בת/191 עמ' 3 כי **הוא הפיק את מכתבי הפיטורין של סמיון קרסנר** והדבר מעיד גם על כל סדרת מכתבי הפיטורין שהופקו באותו פורמט בשם החברות נשוא כתב האישום.

ת/69א - תע"צ.

בעדותו אישר כי הודה במה שהיה נכון לאחר שעורך הדין שלו הסביר לו את המיוחס לו בכה"א ואמר לו כי החברה לא קיימת והמליץ לו להודות. אישר כי התלויים לגביהם הודה הם תלויים שכנגדם לא עבד העד. אינו מכיר את הנאשמים.

יצוין כי 15 מתלויי השכר בתיק המל"ל הינם של חב' שמש.

איידלין טען בחקירתו מיום 21.1.05 ת/187 כי סמיון קרסנר אכן עבד בחב' שמש, אך לאחר מכן הודה

בהודעתו ת/191 כי היתה חברה פיקטיבית ללא פעילות כלשהי וללא עובדים וכי הנפיק והוציא לאנשים, **לרבות קרסנר, תלויי שכר של חברה זו לצורך קבלת כספים מהמל"ל. גם לגבי חב' בילאול הודה איידלין כי לא היה לו תפקיד בה וכי הוציא תלויים פיקטיביים לאנשים מחברה זו כדי שיקבלו כסף. כן הודה כי גם התלויים, האישורים ומכתב הפיטורין של בילאול וב.ס. בתיקו של קרסנר הוכנו על ידו והינם מזוייפים. חזר על כך בת/249.**

איידלין בעדותו הודה בהוצאת התלויים לעד לבקשתו, אך טען כי לא קיבל תשלום עבורם.

שוטלנד הודה בחקירתו כי משנת 99' ואילך לא היה נתן אוליצקי מנהל בחב' בילאול, והעובדה כי שמו מופיע על טופס



של החברה משנת 2001 תומכת במסקנה כי המסמך מזויף.

שוטלנד הכחיש בהודעתו **ת/158** כי הוציא תלושים מזויפים לסמין קרסנר.

על יסוד מכלול הראיות דנן אני מרשיעה את איידלין בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

ראובן (רומואל) קמינקר (מס' 69 בנספח א')

העיד בבית המשפט. בעדותו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/70 - כתב האישום המתוקן בו הודה, לפיו רכש תלוש שכר מזויף של חב' נאול לחודש 06/01, וקיבל בעזרתו במרמה עבור בת זוגו **גריצנקו אירינה** דמי לידה בסך כ-4,900 ש"ח, כשבפועל היא לא עבדה בחברה דנן.

ת/71 - הכ"ד וגז"ד. העד היה מיוצג ע"י עו"ד רויטל סויד.

ת/72 - תיק המל"ל של אירנה גריצנקו ובו תלוש שכר מחב' נאול.

ת/72א - תע"צ.

בעדותו מסר מילא את התביעה עבור חברתו (כיום אשתו) וכי קיבל את התלוש דרך בחור "קומבינטור" שהוא מכיר תמורת 300 ש"ח. אותו בחור **אמר לו שקיבל אותו מסשה איידלין**. העד זיהה את איידלין באולם בית המשפט כמי שעבד באחד המשרדים בקומה בה עבד העד בעיתון איזבסטיה ברח' המייסדים 4 נתניה, ואותו בחור אמר לו שאכן מדובר באלכס שעובד בקומה שלו.

יצוין כי לגבי חב' נאול הודה איידלין **בת/191** כי לא היה לו תפקיד בה וכי הוציא תלושים פיקטיביים לאנשים מחברה זו כדי שיקבלו כסף. כן הודה איידלין קונקרטיית **בת/192** עמ' 2 כי **הוא הפיק את התלוש, אותו זיהה לפי חותמתו, עבור אירנה כדי שתקבל כסף מהמל"ל**.

שוטלנד אמר **בת/225** כי אין לו קשר למסמכים אלה וכי הם מזויפים, לפי החותמת על התלוש.

על יסוד הודאתו הקונקרטיית של איידלין בחקירתו ביחס לתיק זה בצירוף עדות העד התומכת בה לגבי היותו מקור התלוש, ולו גם בראיה נסיבתית, והעובדה כי איידלין הוציא כשיטה תלושי שכר של חב' נאול גם בתיקים אחרים בהם הודה, אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.



ילנה טוקר (סטנובסקי) (מס' 47 בנספח א')

העידה בבית המשפט. בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/73 - כתב האישום בו הודתה, לפיו **רכשה מאידלין** 6 תלושי שכר ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' נאול לחודשים יולי-דצמבר '01, וקיבלה בעזרתם במרמה דמי אבטלה בסך כ-31,000 ש"ח, כשבפועל היא לא עבדה בחברה דן והיתה זכאית כדין לכמחצית מהסכום.

ת/74 - הכ"ד וגז"ד. העדה היתה מיוצגת ע"י עו"ד שלמה אשורי. בטיעון לעונש נטען מטעמה כי רכשה את התלושים מאדם שפגשה במשרדי המל"ל.

ת/75 - אסופת מסמכים מתיק המל"ל. **כתב היד בטופס אישור המעסיק (של חב' נאול) הינו כתב ידו של איידלין** כפי שמופיע בתיקיהם של ילנה זגטני, רפאל שובייב, רות דוידוב, יגאל ברמן, סמיון קרסנר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב, מרינ ג דין, אלמירה בלינוב, ארה פיננס, לאוניד קוטובסקי ואיגור סירברניסקי - **מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!** (טברסקוי, ב.ס., חן, שמש, נאול ובילאול).

איידלין אישר בת/191 עמ' 3 כי **הוא הפיק את מכתבי הפיטורין של סמיון קרסנר** והדבר מעיד גם על כל סדרת מכתבי הפיטורין שהופקו באותו פורמט בשם החברות נשוא כתב האישום.

ת/75א - תע"צ.

ת/76 - הסדר תשלומים מול המל"ל.

ת/77 - אישור על תשלום דמי אבטלה.

בעדותה מסרה כי לא הכירה את איידלין ורכשה את התלושים ממישהו שהכירה במל"ל ושילמה לו עבורם, מבלי שעבדה בחברה.

איידלין אישר בת/187 כי **לבקשת ילנה הוא מילא את הצהרת המעסיק וחתם "אובסי מנהל" למרות שלא היה לו קשר לחב' נאול ולא עבד בה**. טען כי אינו יודע מי מנה"ח שלה. הכחיש כי הפיק את התלושים. לא היה לו הסבר לכך שילנה מסרה בחקירתה כי הוא מסר לה את כל המסמכים שהגישה בתביעתה תמורת תשלום.

בנוסף, איידלין הודה (ת/191) כי **בחב' נאול הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל**. הוא הודה כי **בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים**.

שוטלנד אמר בהודעתו **ת/225** כי לא מילא את אישור המעסיק וכי החותמת של חב' נאול מזוייפת.

השילוב בין הודאת איידלין כי מילא את טופס אישור המעסיק עבור טוקר, הימצאות כתב ידו על הטופס, מכתב הפסקת



העבודה הערוך בפורמט הזה בו השתמש איידלין בכל התיקים בהם זייף מסמכים של שש חברות שונות, עם עדות העדה והרשעתה כי לא עבדה בחב' נאול וכי התלושים מזוייפים, יחד עם הראיות כי איידלין הפיק באופן שיטתי מסמכים מזוייפים של חב' נאול, מוכיחים מעבר לספק סביר כי איידלין ביצע את העבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

אלכסנדר אירמס (מס' 23 בנספח ב')

העיד בבית המשפט. בעדותו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/78 - כתב האישום בו הודה, לפיו **רכש שוטלנד** תמורת 2,000 ש"ח תלושי שכר לחודשים ינואר-יולי '02 ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' נאול, וניסה לקבל בעזרתם במרמה דמי אבטלה בסך כ-10,000 ש"ח, כשבפועל לא עבד בחברה דנן.

ת/79 - הכ"ד וגז"ד. העד היה מיוצג ע"י עו"ד שמשון וייס מהסנ"צ.

ת/80 - אסופת מסמכים מתיק המל"ל. כתב היד על אישור המעסיק של חב' נאול זהה לזה שעל הטפסים בתיקי מרינ ג דמן (בילאול), אלכסנדר שפירא (נאול), אלמירה בלינוב (ב.ס.), לינה נקרוסוב (נאול), נטליה קמינסקי (משרד אוה מנקביץ') ועדה אבזוב (ב.ס.). **זהו כתב היד של שוטלנד**, כפי שמופיע על **ת/151ב**, **ת/388יב** שנערכו על ידו בחקירה ועל דוגמאות החתימה שנתן **ת/236**. מכתב הפסקת העבודה כתוב על נייר מכתבים של נאול ונחזה כחתום ע"י יעקב אוסטרובסקי, מנכ"ל.

ת/80א - תע"צ.

ת/81 - תלושי שכר של נאול.

בעדותו מסר העד כי לא עבד כלל בנאול. בעוד שכתב האישום בו הודה נוקב בשמו של שוטלנד, מסר בעדותו כי רכש את התלושים באמצעות איש קשר בשם ולדי, ואת שוטלנד אינו מכיר.

שוטלנד מסר בהודעתו **ת/155** (עמ' 11) כי הוא **מזהה את כתב היד שלו על אישור המעסיק וכי הוא נתן את התלושים ואישור המעסיק הללו אך לא זוכר אם לפונה עצמו או למישהו מטעמו**. בהודעה **ת/162** אישר שהוא **מכיר את אירמס וכי הלה לא עבד בנאול**. גם **ת/225** אישר כי הוא מילא את אישור המעסיק ומכתב הפיטורין.

על יסוד הודאתו הקונקרטית של שוטלנד, עדות העד כי רכש את התלושים ולא עבד בחב' נאול והעובדה כי הודה בכתב האישום נגדו, כי שוטלנד הוא שמכר לו אותם, ולנוכח הימצאות כתב ידו של שוטלנד באישור המעסיק, אני מרשיעה את שוטלנד בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.



יאנה פוגוסוב (מס' 14, 28 בנספח ב')

העידה בבית המשפט. בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/82- כתב האישום בו הודתה, לפיו הצהירה כי עבדה אצל עוסק מורשה "אווה את מיכאל" וצירפה 4 תלושי שכר לחודשים 9-12/99 ומכתב פיטורין מזוייפים, וקיבלה בעזרתם במרמה דמי אבטלה בסך כ-6,000 ש"ח, וכי **את המסמכים המזוייפים קנתה משוטלנד תמורת 600 ש"ח.**

ת/83- הכ"ד וגז"ד. העדה היתה מיוצגת במשפטה ע"י עו"ד רונן מימון.

ת/84- הסדר תשלומים מול המל"ל.

ת/85, ת/398 - תיק המל"ל ביחס לעבודה בבילאול בשנת '98 (לא כלול בכתב האישום שלה). מתיקי המל"ל עולה כי כתב האישום אינו מדויק וכי בפועל הגישה העדה בשתי הזדמנויות נפרדות **הצהרות על עבודה בחב' בילאול וכן תלושי משכורת ומכתב פיטורין של חב' בילאול**, ואילו "אווה את מיכאל" הוא משרד הנה"ח של בילאול, שחתם על הטפסים שהוגשו למל"ל. **החתימה על אישור המעביד והחתימה על מכתב הפיטורין הן של שוטלנד**, שיש להן דוגמאות רבות בתיק על הודעותיו החתומות על ידו ועוד מסמכים שאינם במחלוקת.

ת/85א - תע"צ.

ת/86 - תיק המל"ל לגבי התביעה נשוא כתב האישום. גם כאן **החתימה על אישור המעביד ועל מכתב הפיטורין היא חתימתו של שוטלנד**, שיש לה דוגמאות רבות בתיק על הודעותיו החתומות על ידו ועוד מסמכים שאינם במחלוקת.

ת/86א - תע"צ.

בעדותה הצביעה על שוטלנד כמי שקנתה ממנו את התלושים ומכתב הפיטורין. העדה העידה כי לא עבדה במקומות העבודה הנ"ל. כן מסרה כי היא חברה טובה של שותפתו אווה מנקביץ' והגיעה לשוטלנד למשרדו בגלל ששמעה שהוא עושה את זה, מסרה לו את הפרטים בדבר המסמכים שהיא צריכה ובפגישה נוספת ביניהם מסר לה את המסמכים היא שילמה לו.

ההגנה טענה כי העדה מחפה על חברתה אווה מנקביץ', אך לא מצאתי ממש בטענה זו. גם אם היתה למנקביץ' מעורבות בתיק זה, בין כמתווכת ובין כשותפה או כמסייעת, הרי שמעורבותו המרכזית של שוטלנד מוכחת גם מחתימתו כמנה"ח החברה על האישורים המזוייפים ובהודאתו.

שוטלנד בהודעתו **ת/155** מסר כי הכתב על אישור המעסיק הוא של אווה שותפתו וכי **החתימה היא שלו**. אישר כי **יאנה לא עבדה בבילאול ואת התלושים היא קנתה ממנו** (עמ' 2). הודה כי ידע שזה כדי להגיש תביעה לדמי אבטלה. גם מכתב הפיטורין על נייר מכתבים של המשרד של אווה ושלו הינו מזוייף. גם בהודעה ת/225 **אישר כי הוא הכין את המסמכים** למרות שלא עבדה אצל אווה מנקביץ' או בילאול כי היא אשתו של לקוח, וידע שזה לא בסדר.

בעדותו טען כי המסמך הוכן במשרד שלו ושל אווה והחתימה דומה לשלו אך אינה שלו.



על יסוד הודאתו של שוטלנד בחקירתו, חתימותיו במסמכי התיק, ועדותה של העדה כי קנתה ממנו את המסמכים המזוייפים, אני מרשיעה את שוטלנד בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

ויאצסלב בורוק (מס' 14 בנספח א')

העיד בבית המשפט. בעדותו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/87 - כתב האישום בו הודה, לפיו **רכש מאידלין** תלושי שכר לחודשים 1/00-7/99 ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' חן, וקיבל בעזרתם במרמה דמי אבטלה בסך כ-20,000 ש"ח, כשבפועל לא עבד בחברה דן.

ת/88 - הכ"ד וגז"ד. העד היה מיוצג במשפטו ע"י עו"ד מיכל בכר.

ת/89 - הסדר תשלומים עם המל"ל.

ת/90, ת/379 - תיק המל"ל. טופס אישור המעסיק של חב' חן חתום "**אלכס מנה"ח**" בכתב ידו של **איידלין. אישור הפסקת העבודה** הינו בפורמט בו השתמש איידלין בתיקים בהם הודה בזיוף המסמכים, כפי שפורט לעיל.

ת/90א - תע"צ.

ת/91 - הודעה במשטרה. בהודעתו הודה כי לא עבד בחב' חן וכי **פנה לגבי התלושים לאידלין** שאותו הכיר דרך שוטלנד. לדבריו איידלין אמר לו שהוא יחשוב מה לעשות ולאחר מכן הגיע אליו אדם שקיבל ממנו את תעודת הזהות וכסף וסידר לו את התלושים ומכתב הפיטורין שהיה צריך. בדיעבד חשב שיש קשר בין איידלין לבין אותו אדם ולתלושים מאחר שהיו מחברה שאידלין עבד בה, אך לא דיבר איתו בענין זה. אמר שאולי לאידלין לא היה נעים לקחת ממנו כסף ישירות, כי הם היו חברים, אז הוא השתמש במתווך.

בעדותו מסר כי באותה תקופה היה מובטל והיה צריך כסף. איידלין היה חברו הטוב (הצביע עליו באולם). ביקש ממנו עזרה כחבר **ואידלין נתן לו תלושי משכורת של חב' חן ומכתב פיטורין**. טען כי הדבר היה כטובה וללא תשלום. בחקירתו עומת עם הסתירה בין עדותו להודעתו במשטרה בנקודה זו, ומשלא היה לו הסבר לסתירה, הוגשה ההודעה כראיה לפי סעיף 10א. בח"נ אמר כי מה שכתוב בכתב האישום בו הודה לגבי איידלין אינו נכון ולמרות שביקש ממנו עזרה הוא לא עזר לו ולא הוא זה שנתן לו את התלושים.

איידלין הודה בחקירתו **ת/189** כי הוא מילא עבור בורוק שהינו חברו את הטפסים, הכחיש הפקת תלושי השכר של חב' חן לא היה לו הסבר לך שבורוק הפליל אותו בחקירתו. לאחר מכן, בת/192 עמ' 2-3 **הודה איידלין כי זייף את התלושים ומכתב הפיטורין וכן כתב את אישור המעסיק וזיהה את כתב ידו עליו**. זאת כשהנ"ל כלל לא עבד בחברה.

בעדותו, איידלין הודה בהנפקת התלושים עבורו לבקשתו, אך לא בקבלת תשלום.



לאור ההודאה של איידלין בזיוף המסמכים בצירוף עדות העד לגבי פנייתו לאיידלין לרכישת תלושי שכר, שנמסרו לו בהמשך באמצעות אדם נוסף, אני מרשיעה את איידלין בביצוע העבירות המיוחסות לו בפרט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפרט אישום זה.

ויקטוריה קרפוב (מס' 22, 37 בנספח א')

בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/92- כתב האישום בו הודתה, לפיו הגישה בשתי הזדמנויות תביעות כוזבות לדמי אבטלה ובהן הציגה תלושי שכר, אישורי מעסיק ומכתב פיטורין מזויפים של חב' חן וחב' ב.ס., וקיבלה בעזרתם במרמה דמי אבטלה בסך כ-23,000 ש"ח, כשבפועל היא לא עבדה בחברות דנן.

ת/93- הכ"ד וגז"ד. העדה היתה מיוצגת במשפטה ע"י עו"ד שמשון וייס והדיון תורגם באמצעות מתורגמן.

ת/94 - הסדר תשלומים מול המל"ל.

ת/95- תיק המל"ל בתביעה לגבי חב' חן. **כתב היד בטופס אישור המעסיק (של חב' חן)** זהה לכתב שבטפסים בתיקיהם של ורוניקה אניסימוב (חב' שמש), ארה פיננס (חב' שמש), רות דוידוב (חב' בילאול), לאוניד קוטובסקי (חב' נאול), סמיון קרסנר (חב' שמש וב.ס.), ילנה טוקר (חב' נאול) ועוד. זהו **כתב ידו של איידלין** כפי שנראה בכל התיקים בהם הודה בזיוף מסמכים. על תלוש המשכורת נכתב בכתב יד "**אלכס מנה"ח**" ומספר הטלפון לבירורים. **מכתב הפסקת העבודה מחב' חן הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקיהם של לובה קרסנר, ילנה זגטני, רפאל שובייב, אלמירה בלינוב, רות דוידוב, יגאל ברמן, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר וילנה טוקר - מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!**

ת/95א - תע"צ.

ת/96- תיק המל"ל בתביעה לגבי ב.ס.. **כתב היד בטופס אישור המעסיק (של חב' ב.ס.)** זהה לכתב בטופס של חב' חן שהגישה בת/95 וכן לכתב שבטפסים בתיקיהם של ורוניקה אניסימוב (חב' שמש), ארה פיננס (חב' שמש), רות דוידוב (חב' בילאול), לאוניד קוטובסקי (חב' נאול), סמיון קרסנר (חב' שמש וב.ס.) וילנה טוקר (חב' נאול). **איידלין הודה בהודעתו ת/181 (עמ' 9) כי כתב היד על טופס התביעה הוא שלו.**

ת/96א - תע"צ.

בעדותה הכחישה הכרות עם הנאשמים 1-2 וטענה כי קנתה את התלושים מאדם שאינה מכירה עמו נפגשה בעקבות מודעה בעתון.

בנוסף, הוכח מעדותה והודעתה של **מרינה בילמן**, כי **בחב' ב.ס. לא היו כל עובדים** פרט לאביה ונהג בשם מיכאל.



איידלין אישר בהודעתו **ת/187 כי מילא את אישור המעסיק בתביעתה לגבי חב' חן** וחתם עליו בשם נאווה שעבדה איתו כמנה"ח בחברה. לא ידע להסביר מדוע חתם בשמה ולא בשמו. הפיק את התלוש שעליו מופיע כתב ידו ולגבי השאר לא יודע אם הוא או נאווה. מסר את המסמכים לויקטוריה. לא היה לו הסבר לכך שהעדה טענה בחקירתה כי כלל לא עבדה בחב' חן וכי קנתה את התלושים. הכחיש קבלת כספים. לגבי הטפסים של חב' ב.ס. טען כי אינו מזהה את כתב ידו אבל אם זה כתב ידו אז כנראה התבקש למלא את הטופס. ברם, לאחר מכן **איידלין הודה (ת/191) כי בחברת ב.ס. הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. הודה כי מזהה את כתב ידו על המסמכים בתיק של קרפוב, כי הוא הפיק אותם וכי היא לא עבדה בחב' ב.ס. (ת/192 עמ' 2).** חזר על כך בת/196.

בעדותו הודה איידלין כי הוציא לה תלושים לבקשתה וציין שהיא אחותו של יורי גולדין.

שוטלנד מסר בהודעתו **ת/153 כי אין לו קשר למסמכים המזוייפים בתיק שלה וכי אין לו קשר לחב' חן.** אישר כי לא עבדה בחב' ב.ס..

על יסוד הודאתו של איידלין בחקירותיו באופן קונקרטי ובעדותו, הראיות בתיק המל"ל בו הותר עקבות בדמות כתב ידו והפורמט של מכתבי הפסקת עבודה בו השתמש בכל התיקים בהם זייף מסמכים, עדות העדה בדבר רכישת התלושים והיותם מזוייפים, והראיות כי לא עבדה בחברות הנ"ל, אני מרשיעה את איידלין בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

איזבלה אקבייב (מס' 38 בנספח ב')

העידה בבית המשפט. בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/97 - כתב האישום המתוקן בו הודתה, לפיו הצהירה במרמה במל"ל כי עבדה בחב' נאול ארבעה וחצי חודשים וקיבלה דמי אבטלה בסך כ-12,000 ש"ח. יצוין כי עובר לתיקון היה בכתב האישום סעיף נוסף לפיו רכשה תלושי שכר ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' נאול מאידלין, אך סעיף זה נמחק במסגרת התיקון.

ת/98 - הכ"ד וגז"ד. העדה היתה מיוצגת במשפטה ע"י עו"ד תומר אוריין שתרם לה את הדיון.

ת/99 - תיק המל"ל. כתב היד בטופס אישור המעסיק (של חב' נאול) הינו כתב ידו של איידלין כפי שמופיע בכל התיקים בהם הודה בזיוף אישורי המעסיק. מכתב הפסקת העבודה מחב' נאול הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקיהם של לובה קרסנר, ילנה זגטני, רפאל שובייב, אלמירה בלינוב, רות דוידוב, יגאל ברמן, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר, ילנה טוקר וויקטוריה קרפוב- מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות! זהו פורמט שאידלין הודה בשימוש בו במספר תיקים רב שהודה בזיוף מסמכיהם.

בהודעתה במל"ל הכחישה זיוף וטענה כי עבדה בחב' נאול.



ת/99א - תע"צ.

בעדותה טענה כי הודתה בכתב האישום בלי לדעת מה כתוב בו בדיוק ואינה מאשרת שידעה כי מדובר בתלושים מזוייפים אלא חשבה שהם אמיתיים ורק חלק מזוייפים. בעצת עורך הדין הודתה. אינה מכירה את הנאשמים 1-2.

אידלן הודה (ת/191) כי בחברת נאול הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. אידלן זיהה את המסמכים בתיקה של אקבייב והודה בזיופם (עמ' 4).

שוטלנד, שעבד בחב' נאול, מסר בהודעתו ת/153 כי מכתב הפיטורין אינו ערוך בפורמט של החברה, וכי גם החותמת על אישור המעסיק ועל מכתב הפיטורין והתלושים אינה החותמת הנכונה של החברה. בכך יש תמיכה נוספת להיות המסמכים מזוייפים.

על יסוד הודאתו של אידלן, הן בשיטת הפעולה שלו ביחס לזיוף מסמכי חב' נאול והן קונקרטי, יחד עם הראיות בתיק המל"ל המלמדות על זהות כתב היד וטופס הפסקת העבודה עם תיקים אחרים בהם זייף מסמכים, והודאת העדה בכתב האישום נגדה על כך שלא עבדה בחב' נאול, אני מרשיעה את אידלן בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

אנה רייף (מס' 31 בנספח א')

העידה בבית המשפט. בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/100 - כתב האישום בו הודתה, לפיו הגישה תביעה לדמי אבטלה בהתבסס על הצהרה שקרית כי עבדה בין השאר בחב' ב.ס.. היא צרפה לתביעה שני תלושי שכר ואישור מעסיק מזוייפים מחב' ב.ס.. על סמך המצגים הנ"ל קיבלה דמי אבטלה בסך כ-30,000 ש"ח.

ת/101 - הכ"ד וגז"ד. העדה היתה מיוצגת במשפטה ע"י עו"ד פבל רוזנברג.

ת/102 - הסדר תשלומים עם המל"ל.

ת/103 - תיק המל"ל. כתב היד בטופס אישור המעסיק (של חב' ב.ס.) זהה לכתב שבטפסים בתיקים לגביהם הודה אידלן בזיוף מסמכים בתיק המל"ל, ומסמכים אחרים שהינם בכתב ידו.

ת/103א - תע"צ.

ת/104 - שיק לפקודת רייף אנה מחב' שמש. כתב היד על השיק זהה לכתב היד על הטופס של חב' ב.ס. ולמסמכים האחרים בכתב ידו של אידלן. החתימה על השיק נראית כחתימת אידלן על הודעותיו ומסמכים רבים



אחרים שאינם במחלוקת. הכתב והחתימה זהים לאלה שעל אסופת השיקים של חב' שמש בת/135, ת/136, ת/137, ת/138, ת/163א. איידלין הודה כי הפעיל במסגרת חברת קש זו עסק של נכיון שיקים.

בעדותה מסרה כי התלושים שהציגה במל"ל הגיעו לידיה לאחר שפנתה לחבר בשם דימה ואמרה לו שחסרים לה כמה תלושים לצורך קבלת דמי אבטלה. אותו חבר אמר לה שיש לו חבר בשם סשה (אלכס) שיוכל לארגן לה תלושים, וכך נעשה. לא ידעה לומר אם אלכס של השיק קשור לתלושים ומה שם משפחתו. מכירה את איידלין ופגשה אותו כדי לקבל הלוואה עבור חברה שלה (השיק ת/104!) לא ידעה שמדובר באותו אלכס אלא החוקר אמר לה כך.

בנוסף, הוכח מעדותה והודעתה של מרינה בילמן, כי בחב' ב.ס. לא היו כל עובדים פרט לאביה ונהג בשם מיכאל.

איידלין הודה (ת/191) כי בחברת ב.ס. הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. הודה בת/198 כי מזהה את כתב ידו על אישור המעסיק בתיק של רייף וכי הוא הכין את תלושי השכר למרות שהיא לא עבדה בחב' ב.ס. והכל פיקטיבי. הביע צער. חזר על ההודאה בת/226.

על יסוד הודאתו של איידלין, עדות העדה על רכישת התלושים דרך מכר והעקבות הברורים של כתב ידו וחתימתו של איידלין במסכי תיק המל"ל והשיק שקיבלה העדה, עם יתר הראיות לזיוף המסמכים, אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

לינה נקרוסוב (מס' 26 בנספח ב')

העידה בבית המשפט. בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/105 - כתב האישום בו הודתה, לפיו הצהירה במרמה בפני המל"ל בשתי הזדמנויות נפרדות כי עבדה בחב' נאול חמישה חודשים וצרפה אישור מעסיק, 4 תלושי שכר ומכתב פיטורין מזוייפים שקיבלה משוטלנד. בהסתמך על כך קיבלה במרמה דמי לידה בסך כ-24,000 ש"ח ודמי אבטלה בסך כ-14,000 ש"ח, כשבפועל היא לא עבדה בחברה דנן.

ת/105א - כתב אישום שהוגש נגד העדה ואמה אירינה ליבוביץ, בו הודתה העדה כי רכשה עבור אמה שלושה תלושי שכר מזוייפים של חב' בילאול משוטלנד ובהסתמך עליהם הגישה האם תביעות לתשלום גמלת נכות ודמי אבטלה למל"ל וקיבלה סכומים של עשרות אלפי ש"ח.

ת/106 - הכ"ד וגז"ד בשני התיקים במצורף. העדה היתה מיוצגת במשפטה ע"י עו"ד אורי קינן.

ת/107 - תיק המל"ל ובו מכתב פיטורין על נייר מכתבים של חב' נאול ללא חתימה מזוהה.

ת/107א - תע"צ.



ת/108 - תיק המל"ל. כתב היד בטופס אישור המעסיק (סומן ש.ק. 2) זהה לזה שעל הטפסים בתיקים של מרינ ג דמן (חב' בילאול), אלכסנדר שפירא (חב' נאול), אלכסנדר אירמס (חב' נאול), אלמירה בלינוב (חב' ב.ס., נאול), נטליה קמינסקי (משרד אוה מנקביץ') ועדה אבזוב (ב.ס.). **זהו כתב ידו של שוטלנד, כפי שמופיע על ת/151ב, ת/388-יב-יג שנכתבו על ידו בחקירה ועל דוגמאות הכתב שנתן ת/236.**

ת/108א - תע"צ.

בעדותה מסרה כי לא עבדה בנאול וכי קנתה את התלושים המזוייפים מאדם ששמעה עליו שעוסק בכך. טענה כי אינה מכירה את שוטלנד ולא היה לה הסבר מדוע הודתה בכתב אישום בו נקוב שמו, בהיותה מיוצגת ע"י עו"ד. טענה כי קיבלה את התלושים מאדם גבוה שאינה יודעת את שמו.

איידלין לא ידע להסביר בהודעתו **ת/189** כיצד זיהתה אותו העדה במשרדי החקירות באופן ספונטני כמי שמכר לה תלושים.

מהמזכר **ת/150** של החוקר שמואל ג'רבי עולה כי לינה נקרסוב הוכנסה לחדר החקירות בו שהה שוטלנד **וזיהתה אותו כמי שמכר לה, יחד עם איידלין אותו זיהתה קודם, תלושים של חב' נאול.**

שוטלנד בהודעתו **ת/225** אישר **שסיפק לה את התלושים והמסמכים של חב' נאול מבלי שעבדה** שם ואמר כי התשלום עבורם הועבר למנכ"ל החברה. מאוחר יותר, בהודעה **ת/155** לא היה לו הסבר לכך שהודה כי הכין את התלושים מחב' נאול ואת טופס התביעה עבור לינה יחד עם זאת טוען כי אינו מכיר אותה.

לאור הודאתו של שוטלנד בחקירתו, יחד עם כתב ידו בתיק המל"ל והזיהוי של העדה את שוטלנד כמי שמכר לה את התלושים, אני מרשיעה את שוטלנד בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה.

מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, ומאחר שהעדה לא הבהירה במה קשור איידלין לאירוע, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

אירנה ליבוביץ (נקרסוב) (מס' 7 בנספח ב')

אמה של לינה נקרסוב. מסרה כי בתה לינה נקרסוב טיפלה עבודה בהגשת תביעה למל"ל, מאחר שהיא היתה אחרי תאונת עבודה והבת לינה אחרי לידה. לינה החתימה אותה על הטפסים למל"ל והגישה אותם עבודה.

ת/109 - תיק המל"ל של אירנה נקרסוב.

ת/109א - תע"צ.

שוטלנד בהודעתו **ת/155** אמר כי לא זוכר אם היא עבדה בבילאול והתלושים זהים לאלה שהשתמש בהם בבילאול. הכחיש כי הוא מכר את התלושים ללינה נקרסוב עבודה ועבור אמה. **בת/225 אישר כי הוא הכין את התלושים.**



לאור הודאתו של שוטלנד בחקירתו, והקשר בין מיהות הזיפן בתיק זה לתיק של נקרוסוב, גם בו הודה שוטלנד, יחד עם הזיהוי של הבת לינה את שוטלנד כמי שמכר לה את התלושים גם עבור אמה, אני מרשיעה את שוטלנד בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

נטליה דאריבו (לוסטיג) (מס' 32 בנספח א')

העידה בבית המשפט. הוגשו באמצעות העדה המסמכים הבאים:

ת/110 - כתב האישום בו הודתה, לפיו **רכשה מאידלין** 5 תלושי שכר לחודשים פברואר-יוני 2001 ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' ב.ס. תמורת 1,500 ש"ח. בהסתמך על הצהרתה הכוזבת במל"ל והמסמכים המזוייפים קיבלה במרמה דמי אבטלה בסך כ-11,000 ש"ח, כשבפועל היא לא עבדה בחברה דנן.

ת/111 - הכ"ד וגז"ד.

ת/112 - מסמכי תיק המל"ל. **כתב היד בטופס אישור המעסיק** (של חב' ב.ס.) זהה לכתב שבטפסים בתיקיהם של ורוניקה אניסימוב (חב' שמש), ארה פינס (חב' שמש), רות דוידוב (חב' בילאול), לאוניד קוטובסקי (חב' נאול), סמיון קרסנר (חב' שמש וב.ס.), ילנה טוקר (חב' נאול) וויקטוריה קרפוב (חב' חן, ב.ס.) ואנה רייף (חב' ב.ס.). **זהו כתב ידו של איידלין. מכתב הפסקת העבודה** (מחב' ב.ס.) הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקיהם של לובה קרסנר, ילנה זגטני, רפאל שובייב, אלמירה בלינוב, רות דוידוב, יגאל ברמן, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב ואיזבלה אקבייב - מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!. זהו פורמט שאידלין הודה בשימוש בו בתיקים בהם זייף מסמכים.

ת/112א - תע"צ.

העדה מסרה כי לא עבדה בחב' ב.ס. וכי את הטפסים שהגישה למל"ל עזר לה למלא אדם בשם **אלכס**, אליו הגיעה דרך **בוריס**. כשהתקשרה אליו ואמרה שהיא זקוקה לכסף הבינה ממנו שאפשר לקבל ממנו תלושים בתשלום ולהגיש אותם למל"ל כדי לקבל דמי אבטלה. **היא הצביעה על איידלין כאותו אדם שעזר לה למלא את הטפסים ונתן לה את התלושים**, תמורת תשלום של 250-300 ש"ח לתלוש ובסה"כ 1,500 ש"ח במזומן. את שם משפחתו לא ידעה באותה עת, ונאמר לה בחקירה שהשם הוא איידלין.

בנוסף, הוכח מעדותה והודעתה של **מרינה בילמן**, כי **בחב' ב.ס. לא היו כל עובדים** פרט לאביה ונהג בשם מיכאל.

איידלין אמר בהודעתו **ת/189** כי מילא עבור נטליה את האישור מעסיק ואינו יודע מדוע כתב שהחותם הוא "נתן מנהל". הכחיש כי הפיק את תלושי השכר ומכתב הפיטורין. הכחיש מכירת תלושים ולא היה לו הסבר לגרסתה של נטליה שידעה בחקירתה לתאר את מיקום משרדו ונקבה בשמו. ברם, לאחר מכן הודה איידלין **(ת/191) כי בחברת ב.ס. הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. הוא זיהה את כתב ידו באישור המעסיק בתיק**



ומסר כי הכל היה מפוברק (ת/192 עמ' 2).

שוטלנד בהודעתו ת/155 אמר כי לא יודע אם היא עבדה בחב' ב.ס., הכתב לא שלו ומכתב הפיטורין מזוייף.

על יסוד הודאת איידלין קונקרטיט ובשיטת הפעולה, הראיות לגבי היות המסמכים בתיק המל"ל מזוייפים ועדות הזיהוי של העדה, אני מרשיעה את איידלין בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

נטליה קמינסקי (מס' 30 בנספח ב')

העידה בבית המשפט. בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/113- כתב האישום בו הודתה, לפיו הצהירה במרמה כי עבדה בחב' אי.וי.ג'י. אחזקות בע"מ וצרפה 8 תלושי שכר ומכתב פיטורין מזוייפים. בהסתמך על כך, קיבלה דמי אבטלה בסך כ-28,000 ש"ח, כשבפועל היא לא עבדה בחברה דן.

ת/114- הכ"ד וגז"ד. העדה היתה מיוצגת במשפטה ע"י עו"ד משה פרידמן.

ת/115 - אסופת מסמכים מתיק המל"ל. מהתיק עולה כי בתביעה שהגישה נכללו **תלושי שכר ומכתב פיטורין ממשד הנה"ח אוה את מיכאל (אוה מנקביץ')** ונראה כי גם במקרה זה נפלה טעות בכתב האישום שהוגש נגדה והתלושים המזוייפים התייחסו למשרד הנה"ח אוה מנקביץ' ולא לחב' אי.וי.ג'י. כתב היד בטופס אישור המעביד (סומן א.ק. 16.1.05) זהה לזה שעל הטפסים בתיקים של מרינ ג דמן (חב' בילאול), אלכסנדר שפירא (חב' נאול), אלכסנדר אירמס (חב' נאול) אלמירה בלינוב (חב' ב.ס., נאול), לינה נקרוסוב (חב' נאול) ועדה אבזוב (ב.ס.). **זהו כתב ידו של שוטלנד** כפי שנראה בת/151, ת/388-יב-יג ועוד. אישור המעביד **חתום ע"י שוטלנד** ונושא חותמת משרד "אוה את מיכאל" שהוא משרדו.

ת/115א - תע"צ.

בעדותה תיקנה את הטעות בכתב האישום נגדה ומסרה כי בחב' אי.וי.ג'י. כן עבדה, ואילו במשרד אוה מנקביץ' - לא. נשאלה על מקור התלושים המזוייפים של משרד זה שהגישה למל"ל **ומסרה כי קיבלה אותם מאדם בשם מיכאל, הצביעה באולם על שוטלנד**. מסרה כי קיבלה את הטלפון שלו מבעלה וכי הלכה למשרדו בנתינה ליד ככר העצמאות ושם קיבלה ממנו את התלושים ומכתב פיטורין. בפועל לא עבדה בחברה. בחקירתה במשטרה פחדה ולכן טענה כי עבדה אצל שוטלנד, אך בביהמ"ש הודתה באמת, כי לא עבדה אצלו והתלושים מזוייפים.

שוטלנד טען בהודעתו ת/155 כי נטליה אכן עבדה במשרד המשותף שלו ושל אוה בהנה"ח משך 7-8 חודשים, אך לא היה לו הסבר לכך שנטליה טענה כי עבדה במשרד ואילו אמרה כי כלל אינה מכירה אותה. טען כי היא עבדה מהבית שלה והוא הוציא לה תלושים ומכתב פיטורין ע"ש המשרד המשותף.



אני מעדיפה את עדותה של העדה על פני גרסת שוטלנד, שהרי לא היתה לה סיבה להפליל עצמה ולהודות כי לא עבדה במשרד הנה"ח שלו ושל שותפתו אילו אכן עבדה. שוטלנד גם לא ביקש להעיד את אווה מנקביץ' כדי לתמוך בטענה כי העדה עבדה במשרדם המשותף, וכעולה מהראיות מנקביץ' הכחישה זאת בחקירתה.

על יסוד עדותה של העדה שהיתה מהימנה עלי, יחד עם הראיות בתיק המל"ל המצביעות על כל ששוטלנד הוא שערך המסמכים, דבר שלא הוכחש על ידו, אני מרשיעה את שוטלנד בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

מרינ ג דין (מס' 21, 62 בנספח א')

העידה בבית המשפט. בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/116 - כתב האישום שהוגש נגדה ונגד בעלה יורי גולדין, בו הודתה לאחר תיקון לפי נמחק (נגדה בלבד) האישום השני. לפי כתב האישום המתוקן, הגישה למל"ל 7 תלושי שכר לחודשים 8/99-2/00 ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' חן **שקיבל בעלה יורי מאידלין**. בהסתמך על כך קיבלה במרמה דמי אבטלה בסך כ-18,000 ש"ח, כשבפועל היא לא עבדה בחברה דנן.

ת/117 - הכ"ד וגז"ד. יצוין כי היתה מיוצגת ע"י עו"ד שגיא זני ובעלה יורי היה מיוצג בנפרד.

ת/118 - הסדר תשלומים מול המל"ל.

ת/119 - תע"צ.

ת/119א - תיק המל"ל, כולל הודעות בפני חוקר המל"ל. **כתב היד בטופס אישור המעסיק** (של חב' בילאול) זהה לכתב שבטפסים בתיקיהם של ורוניקה אניסימוב (חב' שמש), ארה פינס (חב' שמש), רות דוידוב (חב' בילאול), לאוניד קוטובסקי (חב' נאול), סמיון קרסנר (חב' שמש וב.ס.), ילנה טוקר (חב' נאול) וויקטוריה קרפוב (חב' חן, ב.ס.), אנה רייף (חב' ב.ס.) ונטליה דאריבו (חב' ב.ס.). זהו **כתב ידו של איידלין**. בהודעה שמסרה במל"ל באזהרה אמרה כי לא עבדה בחב' בילאול אלא בחנות של לריסה וכי בעלה טיפל עבורה בענייני תביעות דמי האבטלה במל"ל. אמרה כי לא עבדה בחב' ב.ס. ולא מכירה אותה. בעלה יורי טען בחקירתו כי הוא שחתם על הטפסים עבור אשתו וכי מי שמילא אותם היה חבר שיועד עברית.

ת/120 - תע"צ.

ת/120א, ת/383 - תיק המל"ל. **כתב היד בטופס אישור המעסיק (של חב' חן)** זהה לכתב בטופס של חב' בילאול שהגישה בת/119א ולכתב בטפסים בתיקיהם של ורוניקה אניסימוב (חב' שמש), ארה פינס (חב' שמש), רות דוידוב (חב' בילאול), לאוניד קוטובסקי (חב' נאול), סמיון קרסנר (חב' שמש וב.ס.), ילנה טוקר (חב' נאול) וויקטוריה קרפוב (חב' חן, ב.ס.), אנה רייף (חב' ב.ס.) ונטליה דאריבו (חב' ב.ס.).

מכתב הפסקת העבודה (מחב' חן) הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקיהם של



לובה קרסנר, ילנה זגטני, רפאל שובייב, אלמירה בלינוב, רות דוידוב, יגאל ברמן, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב ואיזבלה אקבייב - מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!. זהו הפורמט ששימש את איידלין בתיקים בהם הודה בזיוף המסמכים.

בעדותה מסרה כי לא עבדה בחב' בילאול ולא בחב' ב.ס. שלגביהן הצהירה והגישה מסמכים. עשתה זאת כי היתה צריכה כסף. מסרה כי בעלה טיפל עבודה בהגשת הטפסים למל"ל לצורך קבלת דמי אבטלה, **וכי הכתב על הטפסים אינו של בעלה והוא הביא את הטפסים מלאים.** וכן השיג עבודה את התלושים המזוייפים שצורפו אליהם. **בעלה אמר לה שקיבל אותם מאלכס. היא הצביעה על איידלין כאדם שמוכר לה.**

איידלין אמר בחקירתו **ת/189** כי היא שכנה שלו וכי מילא עבודה תביעה למל"ל. טען כי עבדה בחב' חן ובחב' נאול. אישר כי הפיק את מכתב הפיטורין של חב' חן. טען תחילה כי עשה כן בהוראת מנהלי החברה, אך לאחר שהוטח בו כי המנהלים אמרו שהיא כלל לא עבדה בחברה, וכי מרינה מסרה שהוא סיפק לא את התלושים דרך בעלה תמורת תשלום, אמר שאין לו מה להגיד.

אישר כי כתב ידו הוא המופיע בטפסים של התביעה לגבי חב' בילאול וכי חתם "נתן מנהל" וזאת כאשר לא היה לו כל תפקיד בחברה. הכחיש כי הפיק את תלושי השכר. לאחר מכן בהודעתו **ת/192** עמ' 3 הודה כי הפיק עבודה את תלושי השכר, אישור המעסיק ומכתב הפיטורין של חב' חן וכי הם מזוייפים. בהמשך הודה בת/226 כי פעם אחת הפיק עבור מרינה מסמכים מחב' חן ופעם אחרת מחב' נאול. זאת לבקשת יורי וללא תמורה כי הם חברים.

איידלין הודה בעדותו כי הוציא לה תלושי משכורת כוזבים לבקשת בעלה.

על יסוד הודאתו של איידלין, עדות העדה ומסמכי תיק המל"ל בהם נראים עקבות כתב ידו ושיטת פעולתו של איידלין, אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בפרטי האישום הקשורים לעדה זו.

מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

יורי בולדין

בעלה של מרינה ג' דין. הודה והורשע בכתב האישום **ת/116**, בכך שהגיש עבור אשתו הצהרה כוזבת למל"ל לפיה היא עבדה בחב' בילאול ובחב' חן וצרף תלושים ומכתבי פיטורין מזוייפים, ועקב כך היא קיבלה סכומים שונים. כן הודה כי הגיש למל"ל בתביעה של עצמו תלושי שכר ומכתב פיטורין מזוייפים מחב' ב.ס., אותם קיבל מאידלין, וקיבל דמי אבטלה של כ-30,000 ש"ח.

העיד בבית המשפט. בעדותו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/290 - אסופת מסמכים מתיק המל"ל. מעיון בתיק עולה כי אישור המעסיק מחב' ב.ס. הינו בכתב ידו של



איידלין.

ת/291 - הכ"ד וגז"ד. היה מיוצג במשפטו ע"י עו"ד איגור יוטקין.

ת/292 - טופס הפקדת שיקים במסגרת החזר למל"ל.

ת/293 - תע"צ.

בעדותו מסר כי הוא מכיר את הנאשמים 1-2. את התלושים המזוייפים קיבל מאידלין, אליו פנה נוכח המצב הכלכלי כי שמע שהוא יכול לעשות תלושים. מרינה אשתו ידעה כי הוא השיג את התלושים מאלכס ופנה באמצעותם למל"ל בשמה.

במפגש יזום בינו לבין איידלין בחדר החקירות (זכ"ד **ת/184**) אמר העד בנוכחות איידלין כי איידלין נתן לו את התלושים בחינם.

בנוסף, הוכח מעדותה והודעתה של **מרינה בילמן**, כי בחב' ב.ס. לא היו כל עובדים פרט לאביה ונהג בשם מיכאל.

איידלין אמר בהודעתו **ת/189** כי הוא מזהה את כתב ידו בטופס התביעה והכחיש כי סיפק ליורי את התלושים ולא היה לו הסבר שיורי טוען כך. ברם, לאחר מכן הודה איידלין (**ת/191**) כי בחברת ב.ס. ובילאול הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלהן כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. אישר כי נתן ליורי את התלושים של חב' ב.ס. שהפיק וזיהה את כתב ידו על המסמכים בתיק, זאת כדי לעזור לו לקבל כסף מהמל"ל. חזר על ההודאה ב**ת/226**.

בעדותו הודה איידלין כי הנפיק ליורי, שהינו שכן ועובד ליד משרדו, תלושי שכר מזוייפים לבקשתו.

שוטלנד מסר בהודעתו **ת/153** כי יורי לא עבד בחב' ב.ס. אלא ליד המשרד של איידלין.

על יסוד עדות העד והודאתו של איידלין, וכן כתב ידו במסמכי התיק והראיות להיות המסמכים מזוייפים, אני מרשיעה את איידלין בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

רוסלנ ג דנקו (קורצ'נקו) (מס' 5, 57 בנספח א')

בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/121 - כתב האישום בו הודתה, לפיו הגישה למל"ל הצהרה שקרית על עבודתה יחד עם אישור מעסיק ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' בילאול, **שרכשה מאידלין** תמורת 3,000 ש"ח. בהסתמך על כך קיבלה במרמה דמי לידה בסך



כ-11,000 ש"ח, כשבפועל היא לא עבדה בחברה דנן. כן הודתה כי בהזדמנות אחרת הצהירה במל"ל שעבדה בחב' שמש והגישה 8 תלושי שכר, אישור מעסיק ומכתב פיטורין מזוייפים **שרכשה מאידילין** תמורת 1,000 ש"ח. עקב כך קיבלה במרמה דמי אבטלה בסך כ-13,000 ש"ח.

ת/122 - הכ"ד וגז"ד. יצוין כי היתה מיוצגת ע"י עו"ד יורם פלץ.

ת/123 - צילומי שיקים שניתנו בהחזר כספי למל"ל.

ת/124 - תע"צ.

ת/124א - תיק המל"ל בתביעה לגבי חב' בילאול. **כתב היד בטופס אישור המעסיק** (מסומן ש.ק. 3) זהה לכתב בטפסים בתיקיהם של ורוניקה אניסימוב (חב' שמש), ארה פיננס (חב' שמש), רות דוידוב (חב' בילאול), לאוניד קוטובסקי (חב' נאול), סמיון קרסנר (חב' שמש וב.ס.), ילנה טוקר (חב' נאול) וויקטוריה קרפוב (חב' חן, ב.ס.), אנה רייף (חב' ב.ס.), נטליה דאריבו (חב' ב.ס.) ומרינ ג דין (חב' חן, בילאול). **זהו כתב ידו של איידילין.**

ת/125 - תע"צ.

ת/125א - אסופת מסמכים מתיק המל"ל בתביעה לגבי חב' שמש. **כתב היד בטופס אישור המעסיק של חב' שמש** (מסומן איציק פישבין 5, 6) **זהה לכתב בטופס של חב' בילאול** בת/124א ולכתב בטפסים בתיקיהם של ורוניקה אניסימוב (חב' שמש), ארה פיננס (חב' שמש), רות דוידוב (חב' בילאול), לאוניד קוטובסקי (חב' נאול), סמיון קרסנר (חב' שמש וב.ס.), ילנה טוקר (חב' נאול) וויקטוריה קרפוב (חב' חן, ב.ס.), אנה רייף (חב' ב.ס.), נטליה דאריבו (חב' ב.ס.) ומרינ ג דין (חב' חן, בילאול). **זהו כתב ידו של איידילין.**

בעדותה מסרה כי בעקבות מצב כלכלי קשה התייעצה עם חברות ואלה הפנו אותה לאדם בשם **אלכס** שניתן לקנות ממנו תלושים ולהגיש איתם תביעה לדמי אבטלה. **היא הצביעה באולם על איידילין כאדם הדומה למי שקנתה ממנו את התלושים ומכתב הפיטורין.** קנתה ממנו שש פעמים תלושים, תלוש אחד מדי חודש. היה לה הטלפון שלו והגיע למשרדו **בככר המייסדים**. הוא גם **מילא עבורה את הטפסים** שהיה צריך להגיש. טענה כי השם איידילין אינו מוכר לה אלא רק אלכס. לא עבדה בחברות בילאול או שמש.

8 מתלושי השכר בתיק המל"ל הינם של **חב' שמש**. איידילין בהודעתו **ת/187** אישר **שהוא מילא את אישור המעסיק של חב' שמש בכתב ידו וחתם "בגייב מנהל" וכן הפיק את התלושים**. לאחר מכן הודה בהודעתו **ת/191** כי **שמש היתה חברה פיקטיבית ללא פעילות כלשהי וללא עובדים וכי הנפיק והוציא לאנשים, לרבות קורצ'נקו, תלושי שכר של חברה זו לצורך קבלת כספים מהמל"ל**.

6 מהתלושים הם של חב' בילאול, כאשר איידילין הודה כי בילאול היתה חברה שאין לו כל תפקיד בה וכי הוציא לאנשים תלושי שכר מזוייפים שלה, ואם הכתב שלו מופיע במסמכים של חברה זו - זה מזוייף. כן הודה כי **מילא עבור קורצ'נקו את טופס התביעה ואישור המעסיק של חב' בילאול וסיפק לה את המסמכים לצורך תביעתה** (עמ' 6).

איידילין הודה בעדותו כי הוציא לה תלושי משכורת כוזבים לבקשתה, אך לא הודה בקבלת תשלום עבורם.



על יסוד הודאת איידלין, כתב ידו בתיק המל"ל ועדות העדה, אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

עדה אבזוב (קבצקי) (מס' 3בנספח ב')

העידה בבית המשפט. בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/126 - כתב האישום בו הודתה, לפיו הגישה למל"ל בשתי הזדמנויות 6 תלושי שכר לחודשים 8/00-2/01, אישור מעסיק ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' ב.ס. אותם רכשה תמורת 2,000 ש"ח. בהסתמך על כך קיבלה במרמה דמי אבטלה בסך כ-11,000 ש"ח ודמי לידה בסך כ-5,700 ש"ח, כשבפועל היא לא עבדה בחברה דנן.

ת/127 - הכ"ד וגז"ד. יצוין כי העדה היתה מיוצגת במשפטה ע"י עו"ד קטי צווסקוב והדיון תורגם לה ע"י מתורגמן.

ת/128 - תע"צ.

ת/128א - תיק המל"ל. **כתב היד בטופס אישור המעביד של חב' ב.ס.** (סומן ש.ק. 3) זהה לזה שעל הטפסים בתיקים של מרינ ג דמן (חב' בילאול), אלכסנדר שפירא (חב' נאול), אלכסנדר אירמס (חב' נאול), אלמירה בלינוב (חב' ב.ס., נאול) לינה נקרוסוב (חב' נאול) ונטליה קמינסקי (אזה את מיכאל). **זהו כתב ידו של שוטלנד** כפי שנראה בת/151, **ת/388-יב-יג** שנערכו על ידו בחקירה ועל דוגמאות החתימה שנתן **ת/236**.

ת/129 - תע"צ.

ת/129א - תיק המל"ל.

בעדותה מסרה כי לא עבדה בחב' ב.ס. וכי את התלושים קנתה מאדם אליו נסעה עם חברתה סווטלנה ונתנה לו את הפרטים של מה שהיא צריכה. שילמה לו לדרישתו כ-2,000 ש"ח. אמרה כי אינה מכירה אדם בשם מיכאל שוטלנד אך שמעה את השם הזה כשהיתה צריכה מכתב פיטורין והאדם אליו פנתה דיבר עם מיכאל שאמר שזה יעלה 1,000 ש"ח.

בנוסף, הוכח מעדותה והודעתה של **מרינה בילמן**, כי **בחב' ב.ס. לא היו כל עובדים** פרט לאביה ונהג בשם מיכאל.

שוטלנד בהודעתו ת/153 אישר כי מזהה את כתב ידו באישורי המעסיק שצורפו גם לתביעת דמי האבטלה וגם בתביעת דמי הלידה. אישר כי הנ"ל לא עבדה בחב' ב.ס.. אמר שיכול להיות שמישהו בחברה עשה את זה כדי לנפח את הוצאותיה.

על יסוד עדות העדה, שהיתה מהימנה ביחס לקניית התלושים ללא עבודה בחברה, הודאת שוטלנד כי אישור המעסיק מולא בכתב ידו, והראיות הנוספות המלמדות כי העדה לא עבדה בחב' ב.ס. ושוטלנד ידע על כך, אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו



באופן עצמאי, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

איגור סירברניסקי (מס' 23, 41 בנספח א')

העיד בבית המשפט. בעדותו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/130 - כתב האישום שהוגש נגדו, לפיו הגיש במרמה למל"ל תביעת דמי אבטלה בהסתמך על 7 תלושי שכר לחודשים 2-8/00 ומכתב פיטורין מזוייפים מחב' חן, וקיבל בעזרתם דמי אבטלה בסך כ-13,000 ש"ח, ובהזדמנות אחרת הגיש במרמה למל"ל תביעת דמי אבטלה בהסתמך על תלושים ומכתב פיטורין מזוייפים מחב' נאול לחודשים 9-10/02, וקיבל בעזרתם דמי אבטלה בסך כ-18,000 ש"ח, כשבפועל לא עבד בחברות דנן.

ת/131 - הכ"ד וגז"ד. העד יוצג במשפטו ע"י עו"ד אולג ניסנבאום והדיון תורגם לו ע"י סניגור אחר דובר רוסית. בהסדר הטיעון נמחק האישום הראשון (חב' חן) והעד הודה והורשע באישום השני.

ת/132 - הסדר תשלומים עם המל"ל.

ת/133 - תע"צ.

ת/133א - תיק המל"ל בתביעה לגבי חב' חן. **כתב היד בטופס אישור המעסיק** (מסומן א.ק. 4) זהה לכתב בטפסים בתיקיהם של ורוניקה אניסימוב (חב' שמש), ארה פיננס (חב' שמש), רות דוידוב (חב' בילאול), לאוניד קוטובסקי (חב' נאול), סמיון קרסנר (חב' שמש וב.ס.), ילנה טוקר (חב' נאול) וויקטוריה קרפוב (חב' חן, ב.ס.), אנה רייף (חב' ב.ס.), נטליה דאריבו (חב' ב.ס.), מרינ ג דין (חב' חן, בילאול) ורוסלנ ג דנקו (בילאול, שמש). **זהו כתב ידו של איידלין. מכתב הפסקת העבודה (מחב' חן)** הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקיהם של לובה קרסנר, ילנה זגטני, רפאל שובייב, אלמירה בלינוב, רות דוידוב, יגאל ברמן, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב ומרינ ג דין - מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות!

ת/134 - תע"צ.

ת/134א - אסופת מסמכים מתיק המל"ל לגבי חב' נאול.

בעדותו מסר כי לא עבד באף אחת מהחברות דנן, וכי הוא מכיר את שוטלנד ומזהה אותו באולם כמי שהיה מנהל החשבונות שלו במשך מספר חודשים. טען כי אינו זוכר ממי קיבל את התלושים ולסירוגין כי קיבל אותם ממעסיקו אבי אצלו עבד חודשיים בשיפוצים.

איידלין הכחיש בת/183 כי כתב היד באישור המעסיק והחתימה בשם "אלכס" הם שלו. חזר על ההכחשה בת/191. לעומת זאת לאחר שחרורו ממעצר הודה בת/196 כי הוא מילא את אישור המעסיק והכין את תלושי השכר ומכתב הפיטורין וכי הנ"ל לא עבד בחב' חן. אישר בת/200 כי **החותמת על תלושים היא חותמת מזוייפת שהוכנה על ידו.**



שוטלנד מסר בהודעתו **ת/159** כי איגור היה לקוח של המשרד ויתכן שמסר לו תלושים של נאול ללא תמורה כדי שיקבל דמי אבטלה כי היו לו בעיות. כשהוצגו לו המסמכים אמר כי זה לא כתב ידו והתלושים מזוייפים וגם החתימה ועל כן כנראה שזה לא הוא סיפק את המסמכים. אמר שהיה בטוח שהנ"ל פנה אליו אבל יתכן שהתבייש ופנה לאיידלין.

על יסוד הודאתו של איידלין בחקירתו, כתב ידו במסמכי התיק והפורמט של מכתבי הפסקת העבודה בו השתמש בכל התיקים בהם זייף מסמכים, אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

לודמילה דולגין (קורבנוב) (מס' 18 בנספח ב')

העידה בבית המשפט. בעדותה הוגשו המסמכים הבאים:

ת/140 - כתב האישום בו הודתה, לפיו הגישה במרמה למל"ל תביעת דמי אבטלה בהסתמך בין היתר על 4 תלושים ומכתב פיטורין מזוייפים מחב' בילאול, וקיבלה בעזרתם דמי אבטלה בסך כ-20,000 ש"ח, כשבפועל לא עבדה בחברה דנן.

ת/141 - פרוטוקול הדיון בו הודתה בעבירה ולאחר קבלת תסקיר הוחלט שלא להרשיעה אלא להטיל עליה של"צ. יוצגה במשפטה ע"י עו"ד יפעת דאי, והדיון תורגם לה ע"י מתורגמן לרוסית.

ת/142 - תע"צ.

ת/142א - תיק המל"ל. מכתב הפיטורין נחזה כחתום ע"י המנכ"ל נתן אוליצקי. בהודעתה במל"ל מסרה כי לא עבדה בחב' בילאול וכי קנתה את התלושים באמצעות אשה בשם לטה לה שילמה 2,200 ש"ח ואמרה לה להגיד שעבדה בסופר של דברי מזון.

בעדותה מסרה כי לא עבדה בחב' בילאול וכי קנתה את התלושים ממישהי בשם לטה שאמרה לה שהיא מכירה את בעל העסק הזה.

שוטלנד טען בחקירתו **ת/153** כי מכתב הפיטורין והתלושים זהים לאלה בהם השתמש בבילאול.

ת/155 ות/162 אמר כי **התלושים ומכתב הפיטורין נערכו על ידו. היא לא עבדה בבילאול. ידע שנועדו לקבל כסף במרמה מהמל"ל.**

על יסוד הודאתו של שוטלנד בחקירתו יחד עם עדות העדה על כי התלושים היו מזוייפים והיא שילמה עבורם, אני מרשיעה את שוטלנד בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.



ארתור קוליבה (מס' 2 בנספח ג', גם ביחס ליליה קוליבה מס' 34 בנספח א', מס' 2 בנספח ב' ואנה ויישב, מס' 25 בנספח ב')

בעלה של יוליה קוליבה. העיד בבית המשפט. בעדותו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/143 - כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו ונגד אשתו יוליה ובו הודה, לפיו **רכש מהנאשמים 1-2** עבור אשתו 6 תלושי שכר לחודשים 12/00-5/01, אישור מעסיק ומכתב פיטורין מזויפים של חב' ב.ס., עבורם שילם כ-2,500 ש"ח, והיא הגישה בעזרתם תביעה למל"ל וקיבלה במרמה דמי אבטלה בסך כ-18,000 ש"ח. בהזדמנות אחרת סייע לאנה ויישב לרכוש עבורה משוטלנד תלושי שכר מזויפים של חב' נאול, עבורם שילמה לו 2,000 ש"ח, אותם הגישה למל"ל וקיבלה בעזרתם דמי אבטלה בסך כ-5,000 ש"ח.

ת/144 - הכ"ד וגז"ד שלו ושל אשתו יוליה. יוצג במשפטו ע"י עו"ד חיים שפיר. אשתו יוצגה בנפרד. הדיון תורגם לעד ולאשתו ע"י מתורגמן.

ת/145 - תע"צ.

ת/145א - תיק המל"ל של העד. **כתב היד בטופס אישור המעסיק** (מסומן ש.ק. 4) זהה לכתב בטפסים בתיקיהם של ורוניקה אניסימוב (חב' שמש), ארה פינס (חב' שמש), רות דוידוב (חב' בילאול), לאוניד קוטובסקי (חב' נאול), סמיון קרסנר (חב' שמש וב.ס.), ילנה טוקר (חב' נאול) וויקטוריה קרפוב (חב' חן, ב.ס.), אנה רייף (חב' ב.ס.), נטליה דאריבו (חב' ב.ס.), מרינ ג' דין (חב' חן, בילאול), רוסלנ ג' דנקו (חב' בילאול, שמש), איגור סירברנסקי (חב' חן). **זהו כתב ידו של איידלין. מכתב הפסקת העבודה (מחב' ב.ס.)** הינו בנוסח, בעריכה ובפונט זהה לחלוטין לאלה שנמצאו בתיקיהם של לובה קרסנר, ילנה זגטני, רפאל שובייב, אלמירה בלינוב, רות דוידוב, יגאל ברמן, לאוניד קוטובסקי, סמיון קרסנר, ילנה טוקר, ויקטוריה קרפוב, איזבלה אקבייב, מרינ ג' דין ואיגור סירברנסקי - מכתבים שהוצאו כביכול ע"י שש חברות שונות! זהו הפורמט ששימש את איידלין בתיקים בהם הודה בזיוף מסמכים.

בעדותו מסר ארתור כי לא עבד בחב' נאול או ב.ס., וכי היה בעבר בעל מינימרקט וניהל את ענייני החשבונאיים באמצעות שוטלנד, המוכר לו (הצביע עליו באולם). אמר כי מכיר גם את איידלין (הצביע עליו באולם) מנתינה. מסר כי במשפטו הודה בכך שרכש תלושים מזויפים משוטלנד עבורו ועבור אשתו והגיש למל"ל, והעיד כי שילם עבורם לשוטלנד 2,000-3,000 ש"ח. אישר שגם את התלושים שהשיג עבור אנה קיבל משוטלנד, ושהוא שימש כמקשר בין אנה לשוטלנד. בח"נ אמר כי כשהודה בכתב האישום לא נאמר לו שכתובים בו שמות הנאשמים 1-2 וכי אינו יודע לקרוא.

בנוסף, הוכח מעדותה והודעתה של **מרינה בילמן**, כי בחב' ב.ס. לא היו כל עובדים פרט לאביה ונהג בשם מיכאל.

בהודעה **ת/195** הודה איידלין כי הכין עבור יוליה את אישור המעסיק, מכתב הפיטורין ותלושי השכר מחב' ב.ס. באופן פיקטיבי לצורך הגשת תביעה למל"ל. כך גם בת/198. טען כי שוטלנד לא ידע על כך.

שוטלנד מסר בחקירותיו גרסה מתפתחת. הודעתו של שוטלנד **ת/146** אמר כי ארתור שמס' הטלפון שלו מופיע אצלו במכשיר הינו בעל פיצוציה בנתינה והיה לקוח שלו והוא גם העביר לו תלושי משכורת עבור אשתו שעבדה בחב' וילנר.



בהמשך ההודעה נערך עימות בין שוטלנד לבין ארתור קוליבבה שהטיח בו כי קנה ממנו תלושים, ושוטלנד הודה כי תיווך בינו לבין חברה שאינו זוכר את שמה כדי שינפיקו עבורו טופס 106 (ריכוז משכורות) בלי שהוא בפועל עבד במקום. טען כי את הכסף שקיבל מארתור העביר לאדם שהנפיק את טופס 106. גם בהודעה **ת/147** מודה שוטלנד כי הנפיק תלושים מזוייפים לאשתו של ארתור קוליבבה וטען כי הפיק את התלושים לבקשתו של ארתור כדי להגדיל לו את ההכנסות המוכחות. טען כי לא ידע שהיא לא תעבוד בחברה כי הפנה אותה לחב' ב.ס., אבל בדיעבד נודע לו שלא עבדה שם כלל. אישר כי התלושים הללו מזוייפים. בהודעה **ת/153** אמר **שיליה לא עבדה בחב' ב.ס. והתלושים הופקו עקב כך שהוא הציע לבעלה ארתור להגדיל את ההכנסה המשפחתית המדווחת**. לא זיהה את הכתב על אישור המעסיק ומכתב הפיטורין ואמר כי אינו בפורמט של חב' ב.ס.. אמר כי זו היתה טובה לארתור שהיה לקוחו בדו"ח השנתי של העסק. נשאל מי היה יכול להנפיק ליליה את התלושים הללו וענה: "אין לי מושג, **ארתור מכיר את אלכס בתור חבר שלי ובתור מנהל חשבונות**. **נשאל למה הזיוף הוא של חברה ששוטלנד מעורב בה והשיב כי זה לא נוגע לחברות אלא לטפשות וכשיש כסף שוכחים את הכל**". (עמ' 6) החוקר ציין כי באותו שלב שוטלנד היה בסערת רוחות, קם מכסאו והלך לחלון ואף הזיל דמעות (**ת/154**).

בהודעה **ת/160** נחקר שוטלנד על שיחת טלפון מוקלטת בינו לבין איידלין והודה כי ביקש מאיידלין שידפיס תלושים של חב' וילנר עבור יוליה קוליבבה, למרות שמעולם לא עבדה שם, וזאת תמורת תשלום 400 ש"ח שקיבל מיוליה. בהודעה **ת/167** נחקר על תלושים של חב' וילנר על שם יוליה שנתפסו אצלו. הודה כי הוא הכין אותם לבקשת ארתור אך טרם מסר לארתור וזאת לצורך הגדלת הכנסות. היה מקבל מארתור 400 ש"ח לתלוש. בהודעה **ת/246** הודה שוטלנד כי בשנת '04 בעלה של יוליה, **ארתור, ביקש ממנו להפיק עבורה תלושי שכר פיקטיביים בסדר גודל מסויים מחב' וילנר והוא עשה זאת באמצעות איידלין**. ממנו קיבל שני תלושים שהעביר לארתור ויש עוד שני תלושים שלא הספיק למסור לו. קיבל תשלום של 400 ש"ח והעביר לאיידלין.

בהודעה **ת/164** אמר שוטלנד כי כנראה איידלין הכין את התלושים של ב.ס. לבקשת ארתור וביקש ממנו להעביר אותם לארתור וארתור שילם לו.

שוטלנד הודה **בת/149** כי ארתור קוליבבה הביא אליו את אנה ויישבן כדי שינפיק עבורה תלושי שכר והוא הפיק עבורה תלושים מחב' נאול, אישור מעסיק ומכתב פיטורין, ונתן אותם לארתור, קיבל את הכסף מארתור. מסר לארתור גם הדרכה במה עוסקת החברה למקרה שאנה תישאל על כך. אישר כי הוא מילא את אישור המעסיק של אנה ויישבן.

תיק המל"ל של אנה ויישבן - **ת/264**: מעיון בתיק המל"ל עולה כי ניתן לזהות את כתב ידו של שוטלנד על אישור המעסיק של חב' נאול. לגבי מכתב הפסקת העבודה הנחזה כחתום ע"י נתן אוליצקי מנכ"ל, שוטלנד אישר כי מכתבים של חב' נאול בשפה העברית נכתבו רק על ידו. אנה מסרה הודעה לחוקר המל"ל לפיה פנתה למכרה ארתור במכולת שלו וסיפרה לו על מצבה הכספי הקשה והוא לקח אותה למיכאל שיושב במשרד הנה"ח ליד ככר העצמאות. היא שילמה למיכאל והוא נתן לה תלושים ומכתב פיטורין וגם תדרך אותה מה להגיד לגבי מקום העבודה במל"ל אם תישאל.

על יסוד הראיות המפורטות לעיל, אני קובעת כי לגבי זיופי התלושים והמסמכים של יוליה קוליבבה היה שיתוף פעולה בין שני הנאשמים, ואני מרשיעה אותם בעבירות המיוחסות להם בפריט אישום זה.



ביחס לאנה ויישבן אני מרשיעה את שוטלנד בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. כן אני מרשיעה את שוטלנד בזיוף תלושי השכר של יוליה בחב' וילנר, פריט 2 בנספח ג'.

מאחר שלא הוכח כי הנאשמים 1-2 פעלו בצוותא ביחס לכל מקרה, אלא פעלו באופן עצמאי, אני מזכה את איידלין מפריטי אישום אלה.

ב. פריטי אישום לגביהם הוגשו הראיות במסמכים - תיקי מל"ל ותיקי בית המשפט, ללא עדויות הפונים

שמואל רייכמן (מס' 1 בנספח ג')

שוטלנד הודה בעימות שנערך בינו לבין רייכמן בהנפקת תלושי שכר פיקטיביים לבנו של שמואל רייכמן, ומסר בת/147 כי הודה בזה בעימות ו"בעצם נתן עזרה". אישר כי רייכמן שילם לו 400 ש"ח עבור התלושים.

בהודעה ת/160 אישר שוטלנד כי בשיחה המוקלטת בינו לבין רייכמן ביקש ממנו רייכמן להכין תלושים ע"ש בנו מורן ונתן לו את פרטי החברה מאור מיכל, שלטענת רייכמן הבן אכן עבד שם. שילם לו 400 ש"ח ושוטלנד הפיק עבורו תלושים מזוייפים כפי שביקש. ידע שזה לטובת קבלת משכנתא. אמר כי "אם היו לו תלושים חוקיים בסדר גודל כזה הוא לא היה פונה אלי". חוזר על ההודאה בת/245.

בעדותו של שוטלנד הוצגו לו תלושי השכר על שם מורן רייכמן שהופקו לכאורה ע"י חב' מאור מיכל הנדסה בע"מ - ת/392, והוא אישר כי הנפיק וזייף אותם לבקש שמואל רייכמן.

לפיכך אני מרשיעה את שוטלנד על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

אריה בטיא (מס' 3 בנספח א')

מעיון בתיק המל"ל ת/267 שהוגש בתע"צ עולה כי אישור המעסיק מחב' שמש הינו בכתב ידו של איידלין. גם 12 תלושי השכר בתיק המל"ל הינם של חב' שמש, כשאיידלין הודה בהודעתו ת/191 כי שמש היתה חברה פיקטיבית ללא פעילות כלשהי וללא עובדים וכי הנפיק והוציא לאנשים, **לרבות לבטיא**, תלושי שכר של חברה זו לצורך קבלת כספים מהמל"ל.

מעיון בתיק ביהמ"ש ת/362 עולה כי אריה בטיא הודה בהגשת התביעה הכוזבת עם המסמכים המזוייפים הנ"ל בהיותו מיוצג ע"י עו"ד.

על יסוד הראיות דנן, אני מרשיעה את איידלין ביחס לפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2



פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

פנחסוב יבגניה (מס' 35 בנספח א')

מעיון בתיק המל"ל **ת/254** עולה כי כתב ידו של איידלין מופיע באישור המעסיק של חב' ב.ס.. גם מכתב הפסקת העבודה הינה בפורמט בו השתמש איידלין בתיקים בהם הודה.

בנוסף, הוכח מעדותה והודעתה של **מרינה בילמן**, כי בחב' ב.ס. לא היו כל עובדים פרט לאביה ונהג בשם מיכאל.

איידלין הודה (**ת/191**) כי בחברת ב.ס. הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. כן הודה **ת/195** כי **הפיק את המסמכים בתיק המל"ל של פנחסוב למרות שמעולם לא עבד בחב' ב.ס. וגם היא לא.**

שוטלנד הכחיש קשר למסמכים בתיק (**ת/225**).

על יסוד הראיות דנן, אני מרשיעה את איידלין ביחס לפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

ויולה אלחסוב (מס' 36 בנספח א')

בתיק המל"ל **ת/260** ניתן לזהות את כתב ידו של איידלין באישור המעסיק מטעם חב' ב.ס..

בתיק ביהמ"ש **ת/366** הודתה אלחסוב כי הגישה תביעה כוזבת למל"ל אליה צרפה תלוש שכר מזויף של חב' ב.ס. ואישור מעסיק מזויף אף הוא וכתוצאה מכך קיבלה דמי אבטלה במרמה.

בנוסף, הוכח מעדותה והודעתה של **מרינה בילמן**, כי בחב' ב.ס. לא היו כל עובדים פרט לאביה ונהג בשם מיכאל.

בהודעתו **ת/187** הכחיש איידלין כי נתן תלושים לויולה ושכתב ידו מופיע במסמכי התיק. לאחר מכן איידלין הודה (**ת/191**) כי בחברת ב.ס. הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים.

שוטלנד הכחיש קשר למסמכים בתיק (**ת/225**).



לאור כתב היד של איידלין בתיק והראיות על פיקטיביות התביעה, ולנוכח היותה חלק משיטת פעולה שדפוסייה ומסמכיה דומים בכל התיקים בהם הנפיק איידלין מסמכים מזויפים, אני מרשיעה את איידלין ביחס לפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

יצחק בטיא (מס' 40, 60 בנספח א')

מעיון בתיק המל"ל ת/257 ניתן לזהות את כתב ידו של איידלין באישור המעסיק של חב' נאול הנחזה כחתום ע"י "אובסי מנהל". מכתב הפסקת העבודה הינו בפורמט בו השתמש איידלין בתיקים בהם הודה.

מתיק ביהמ"ש ת/365 עולה כי יצחק בטיא הודה בהיותו מיוצג ע"י עו"ד בכך שהגיש תביעה כוזבת למל"ל, אליה צרף תלושי שכר מזויפים מחב' נאול ובילאול.

איידלין הודה (ת/191) כי בחברות נאול ובילאול הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלהן כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. כן הודה קונקרטי, על פי זיהוי כתב ידו, כי הנפיק את המסמכים - אישור המעסיק, תלושי שכר ומכתב פיטורין - בתיק של יצחק בטיא (עמ' 4). חזר על ההודאה בת/226 עמ' 7.

שוטלנד בהודעתו ת/155 אישר כי בטיא לא עבד בנאול, אינו מזהה את הכתב על אישור המעסיק והחתימה על מכתב הפיטורין של נאול מזויפת. במסמכים של בילאול החתימה לא שלו והתלוש מזויף. אישר כי הדבר היה בזמן עבודתו בבילאול. אמר כי יתכן שאיידלין זייף את המסמכים של נאול וכי אובסי בילמן, החתום על המכתב, כלל לא היה מנהל בנאול.

לאור כתב היד של איידלין בתיק והראיות על פיקטיביות התביעה, ולנוכח היותה חלק משיטת פעולה שדפוסייה ומסמכיה דומים בכל התיקים בהם הנפיק איידלין מסמכים מזויפים, אני מרשיעה את איידלין ביחס לפריט אישום אלה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

יעקב קגנצוב (מס' 42 בנספח א')

מעיון בתיק המל"ל ת/261 עולה כי **כתב ידו של איידלין** מופיע על אישור המעסיק של חב' נאול הנחזה כחתום ע"י "אובסי מנהל". מכתב הפסקת העבודה הינו בפורמט בו השתמש איידלין בתיקים בהם הודה.

מתיק ביהמ"ש ת/367 עולה כי קגנצוב הודה, בהיותו מיוצג ע"י עו"ד, בכך שהגיש תביעה כוזבת למל"ל אליה צרף תלושי שכר ומכתב פיטורין מזויפים של חב' נאול, ובהסתמך עליהם קיבל דמי אבטלה במרמה.



איידלין הודה (ת/191) כי בחב' נאול הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. בהודעה ת/195 הוצגו לו המסמכים בתיק של קגנצוב והוא אישר כי מילא את אישור המעסיק למרות שלא עבד בנאול והכין את מכתב הפיטורין עם חותמת מזויפת של נאול וכן הפיק את תלושי השכר. כך גם בת/199. הכחיש קבלת תשלום.

שוטלנד הכחיש קשר למסמכים (ת/225).

על יסוד כתב היד וההודאה הקונקרטית, וכן שיטת הפעולה שהוכחה, אני מרשיעה את איידלין ביחס לפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

אדוארד ונדר (מס' 16 בנספח ב')

מעיון בתיק המל"ל ת/263 שהוגש בתע"צ (מסמכי מקור ת/393) ניתן לזהות את כתב ידו, חתימתו וחתימתו של שוטלנד על אישורי המעסיק של חב' בילאול וב.ס..

שוטלנד הודה כי הוא הכין וסיפק לנ"ל את המסמכים מחב' ב.ס. בתביעת המל"ל למרות שלא עבד שם כי היה נרקומן ורצה לעזור לו. (ת/225)

על יסוד ראיות אלה אני מרשיעה את שוטלנד בפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

אהרון ולדיסלב (מס' 17 בנספח ב')

מעיון בתיק המל"ל ת/256 ניתן לזהות את כתב ידו של שוטלנד באישור המעסיק של חב' בילאול.

מתיק ביהמ"ש ת/364 עולה כי ולדיסלב הודה, בהיותו מיוצג, בכתב האישום בכך שהגיש תביעה כוזבת אליה צורפו תלושי שכר, אישור מעסיק ומכתב פיטורין מזויפים של חב' בילאול.

שוטלנד מסר בהודעתו ת/155 כי הוא מזהה את כתב היד שלו באישור המעסיק, הוא חתום על מכתב הפיטורין של בילאול והתלושים זהים לאלה שהשתמש בהם. הודה כי הוא מכיר את אנדררי קוסרוב, קבלן גבס אשר לפי הראיות בתיק הוא שהעביר את המסמכים המזויפים לפונה, וכי אנדררי היה לקוח במשרדו. אמר כי יכול להיות שנתן לאנדררי תלושים עבור מישהו אחר (עמ' 4). בהודעה ת/166 הודה כי זייף והכין את התלושים, אישור המעסיק ומכתב הפיטורין שהוא חתום עליו, לבקשת אנדררי, וכי אהרון מעולם לא עבד בבילאול.



על יסוד ראיות אלה אני מרשיעה את שוטלנד בפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

תיקי אשורוב (מס' 27 בנספח ב') - תיק מל"ל ת/266, פרוטוקול ת/370

מעיון בתיק המל"ל ת/266 עולה כי אישור המעסיק מחב' נאול הינו **בכתב ידו של שוטלנד**. מכתב הפיטורין הנחזה להיות חתום ע"י נתן אוליצקי מנכ"ל הוצא בתקופה (6/01) בה שוטלנד כבר לא עבד בחברה.

מתיק ביהמ"ש ת/370 עולה כי רונן אשורוב, בעלה של תיקי, הודה בהסדר טיעון, בו היה מיוצג ע"י עו"ד, בכך שהגיש עבור אשתו תביעת דמי אבטלה אליה צורפו תלושי שכר ומכתב פיטורין מזויפים של חב' נאול. כתב האישום נגד תיקי נמחק במסגרת ההסדר.

לנוכח הראיות כי מדובר בתביעה כוזבת ובמסמכים מזויפים, ולנוכח שיטת הפעולה בה הודה שוטלנד לגבי אישורים ותלושים מזויפים של חב' נאול והימצאות כתב ידו בתיק, אני מרשיעה את שוטלנד בפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

ולדימיר בנץ (מס' 29 בנספח ב')

בתיק המל"ל ת/259 יש התייחסות בתע"צ לכך שהנ"ל הגיש תלושי שכר של משרד אווה מנקביץ', ואולם המסמכים הרלוונטיים שהציג הפונה למל"ל הקשורים בהעסקתו במשרד זה אינם בתיק.

הנאשמים לא נחקרו ביחס אליו. לפיכך אני מזכה את הנאשמים מהאישומים בפריט זה.

אדוארד פצנקר (מס' 36 בנספח ב')

מעיון בתיק המל"ל ת/265 עולה כי כתב היד על אישור המעסיק מחב' נאול, הנחזה כחתום על ידי "אוסטרובסקי מנכ"ל", הינו של שוטלנד.

מתיק ביהמ"ש ת/369 עולה כי פצנקר הודה, בהיותו מיוצג ע"י עו"ד, בכך שהגיש תביעה כוזבת למל"ל אליה צרף תלושי שכר מזויפים של חב' נאול לצורך תביעת דמי האבטלה שהגיש.

שוטלנד אישר בהודעותיו ת/153, ת/162 ות/166 כי **כתב היד על אישור המעסיק (נאול) הוא שלו וכי הוא הפיק את התלושים**. אמר כי היו פעמים שהוא חתם בשם המנכ"ל אוסטרובסקי. אמר כי אינו יודע אם הנ"ל עבד או לא. ידע שטופס התביעה שמילא נועד לבקשת דמי אבטלה מהמל"ל. אינו מכיר אותו אבל הכין תלושים גם לאנשים שבורים קרסנר ביקש ממנו.



לאור מכלול הראיות בדבר היות התביעה למל"ל כוזבת והודאת שוטלנד בהפקת המסמכים המזוייפים, אני מרשיעה אותו בעבירות המיוחסות לו בפריט זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

טאוטקין מקסים (מס' 59 בנספח ב')

מעיון בתיק המל"ל **ת/262** ניתן לזהות את **כתב ידו של איידלין** על אישור המעסיק של חב' בילאול. מכתב הפסקת העבודה הינו באותו פורמט בו הודה איידלין ביחס לתיקים הרבים בהם הודה קונקרטיים בזיוף המסמכים.

מתיק ביהמ"ש **ת/368** עולה כי מקסים הודה שהגיש למל"ל תביעה כוזבת בצירוף תלושי שכר ומכתב פיטורין מזוייפים של חב' בילאול וקיבל במרמה דמי אבטלה.

איידלין הודה (**ת/191, ת/226**) כי בחברת בילאול הוא לא עבד כלל אלא הנפיק תלושים שלה כדי שאנשים יקבלו כסף מהמל"ל. הוא הודה כי בכל מקום שמופיע כתב היד שלו בחברה זו מדובר בתלושים פיקטיביים שהנפיק לאנשים. הוא אישר בת/226 כי האישור המעסיק בתיק זה הוא בכתב ידו וכי מדובר בזיוף. טען כי לא קיבל תמורה ואם הנ"ל שילם כמו שטען, אז לבוריס (המתווך).

שוטלנד בהודעתו **ת/158** מסר כי הכתב על אישור המעסיק אינו כתב ידו וכי התלושים ומכתב הפיטורין מזוייפים, לפי זכרוננו הנ"ל לא עבד בבילאול.

על יסוד הראיות דנן, ושיטת הפעולה שהוכחה בתיקים האחרים בהם זייף איידלין מסמכים, אני מרשיעה את איידלין ביחס לפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

מרגריטה ורניק-לקאי (מס' 64 בנספח ב')

מעיון בתיק המל"ל **ת/255**, ניתן לזהות את **כתב ידו של איידלין** באישור המעסיק של חב' טברסקוי. מכתב הפסקת העבודה של חברה זו הינו בפורמט הקבוע ששימש את איידלין בתיקים בהם הודה.

מתיק ביהמ"ש **ת/363** עולה כי ורניק הודתה בהיותה מיוצגת ע"י עו"ד בכך שהגישה תביעה כוזבת על עבודתה בחב' טברסקוי אליה צרפה אישור מעסיק, מכתב פיטורין ותלושי שכר מזוייפים.

איידלין הודה בהודעתו **ת/198** כי אישור המעסיק, תלושי השכר ומכתב הפיטורין מחב' טברסקוי הופקו על ידו והם מזוייפים.

על יסוד ההודאה הקונקרטיים וכתב היד, וכן שיטת הפעולה שהוכחה, אני מרשיעה את איידלין ביחס לפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי



מעסיק, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

נליה איידלין (מס' 13 בנספח א')

תיק המל"ל **ת/361**, **ת/387** הוגש ע"י תע"צ. מעיון בתיק עולה כי טופס התביעה ואישור המעסיק מחב' חן מולאו **בכתב ידו של איידלין**. האישור נחתם "אלכס מנה"ח". מכתב הפסקת העבודה הינו בפורמט ששימש את איידלין בתיקים בהם הודה בזיוף המסמכים. אין עליו חתימה מזוהה.

מתיק ביהמ"ש **ת/371** עולה כי נליה הודתה, בהיותה מיוצגת ע"י עו"ד, בכתב אישום מתוקן לפיו איידלין בעלה הגיש עבורה תביעת דמי אבטלה אליה צרף מסמכים מזויפים לפיהם עבדה נליה בחב' חן. נליה התייצבה בלשכת התעסוקה ובכך סייעה לו לקבל את דמי האבטלה במרמה.

מאחר שמדובר באשת הנאשם 1, לא היה ניתן לזמנה כעדה מטעם התביעה. עם זאת יצוין כי נליה לא זומנה לעדות כעדת הגנה מטעם איידלין כדי להזים את המסקנות העולות מהראיות בתיק.

איידלין מסר בת/181 כי הוא מילא בכתב ידו את התביעה עבור נליה בה נטען כי עבדה בחב' חן בין 6/99-2/00. טען בת/186 כי היא אכן עבדה בחב' חן. בת/187 אמר כי הוא חתם על אישור המעסיק בתביעתה למרות שהמעסיק הוא שצריך לחתום ולא מנה"ח. טען כי זה היה "בשגגה אוטומטי". אישר כי גם מילא עבורה את טופס התביעה וחתם בשמה. לא היה לו הסבר לכך שלדבריה כלל לא עבדה בחב' חן. אמר כי יתכן שהוא הפיק את מכתב הפיטורין. ברם, לאחר שמסר גרסאות חלקיות אלה, הודה איידלין בת/191 (עמ' 1) כי **הוציא תלושי שכר פיקטיביים לאשתו מחברת חן וכי היא לא עבדה בחברה זו**. בהודעתו **ת/192** אישר כי התלושים, מכתב הפיטורין ואישור המעסיק הופקו על ידו למרות שנליה מעולם לא עבדה בחב' חן.

בעדותו הודה כי הנפיק לאדתו תלושי שכר בחב' חן, על רקע בקשתו של המעסיק כי יביא לו שמות עובדים להוצאת תלושים פיקטיביים.

לאור ההודאה והראיות בדבר היות התביעה כוזבת והמסמכים בכתב ידו של איידלין, אני מרשיעה את איידלין ביחס לפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

דוד שטרן (מס' 15 בנספח א')

הוגש בחקירתו הנגדית של איידלין טופס התביעה למל"ל **ת/381** לגביו הודה כי טופס אישור המעביד של חב' חן מולאו בכתב ידו של איידלין. הטופס נחתם "אלכס מנה"ח".

איידלין הודה בת/191 בזיוף מסמכים לצורך תביעתו של שטרן למל"ל



כן הודה איידלין בעדותו כי נתן לשטרן תלושים מזוייפים וזאת מאחר שהיה חייב לו כספים והמטרה היתה שתקבולי המל"ל יועברו לאיידלין.

לאור ההודאה והראיות בדבר היות התביעה כוזבת והמסמכים בכתב ידו של איידלין, אני מרשיעה את איידלין ביחס לפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

אולגה ליכטריוב (מס' 17, 28 בנספח א')

בחקירתו הנגדית של איידלין הוגש טופס התביעה למל"ל שהגישה, ת/382, והוא אישר כי טופס אישור המעביד של חב' חן נחתם "אלכס מנה"ח" על ידי איידלין. גם מכתב הפסקת העבודה שצורף, שאין עליו חתימת אדם מזוהה אלא שרבוט, הינו בפורמט בו השתמש איידלין בתיקים בהם הודה בזיוף מסמכים. תביעה נוספת שהגישה ת/384 לגבי חב' ב.ס. אף היא בכתב ידו של איידלין, שאישר זאת בחקירתו הנגדית, וחשבונו בבנק נמסר לצורך תשלום הגמלה לתובעת.

בנוסף, הוכח מעדותה והודעתה של מרינה בילמן, כי בחב' ב.ס. לא היו כל עובדים פרט לאביה ונהג בשם מיכאל.

איידלין הודה בת/226 בזיוף מסמכים לצורך תביעתה של ליכטריוב למל"ל.

לאור ההודאה והראיות בדבר היות התביעה כוזבת והמסמכים בכתב ידו של איידלין, אני מרשיעה את איידלין ביחס לפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

מריאנה גורבנוב (מס' 19 בנספח א')

הוגש בחקירתו הנגדית של איידלין טופס התביעה למל"ל שהגישה, ת/386, ממנו עולה כי טופס אישור המעביד של חב' חן נחתם "אלכס מנה"ח" ואיידלין זיהה את חתימתו עליו. הטופס מולא בכתב ידו של איידלין.

איידלין הודה בזיוף מסמכי תיק המל"ל של מריאנה גורבנוב בת/181 עמ' 10. הודה כי מילא הצהרות עליהן חתם כמנה"ח החברה המעסיקה (עמ' 10-11), בעת שכבר לא עבד בחברה.

לאור ההודאה והראיות בדבר היות התביעה כוזבת והמסמכים בכתב ידו של איידלין, אני מרשיעה את איידלין ביחס לפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את שוטלנד מפריט אישום זה.

אלפיה בעזוב (קלילוב) (מס' 8 בנספח ב')



הוגש טופס התביעה המקורי למל"ל לדמי אבטלה **ת/400** לפיו הצהירה הפונה כי עבדה בבילאול בשנת '98. אישור המעביד בטופס מולא **בכתב ידו ובחתימתו וחוקתו של שוטלנד**.

לעניין פיקטיביות התביעה לגבי בעזוב אלפיה הודה שוטלנד **בת/155** עמ' 11, בכך שערך תביעה על יסוד מסמכים מזויפים שהפיק עבורה.

לאור ההודאה והראיות בדבר היות התביעה כוזבת והמסמכים בכתב ידו של שוטלנד, אני מרשיעה את איידלין ביחס לפריט אישום זה. מאחר שלא מצאתי ראיות לכך שהנאשמים 1-2 פעלו בצוותא חדא בכל מקרה ומקרה של זיוף תלושי שכר ואישורי מעסיק, אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

ג. פונים לגביהם לא הובאו ראיות:

לגבי יתר הפונים שנכללו בנספחים א' וב' לכתב האישום, לא הובאו ראיות לגבי הגשת תביעות כוזבות למל"ל. המדובר בפונים הבאים:

נספח א' - אמיל קרופניק, מחובר אנדריי, רוגוז'ניקוב איגור, אלכסיי קוטלניקוב, אלכסיי ניבגאוז, שוכמן מיכאל, אלכסנדר ליכטרוב, לאלה בורדיאנסקי, סוולנה מחובר, אירינה שפר קוברסקי, ולדימיר ורוחובסקי, ולרי אשורוב, אוקסנה דוידוב, אברמוב בלקישייב, אלברט פייסחוב, ילנה פוליאקוב, מרינה יפתחוב, לריסה מילשטיין.

נספח ב' - סבטלנה טשצ'ין (טלצקי), יבגני משקוב, ילנה טבצ'ניק, יצחק סלומון (מוגילניצקי), אלכסנדר ליכטרוב, גנריטה ופין, רוטשל בבז'דנוב.

לפיכך, גם כשיש בהודעות הנאשמים הודאות קונקרטיות ביחס לפונים אלה*, הרי שלא קיים דבר מה קונקרטי לחיזוקן, ויש לזכות את הנאשמים מהעבירות ביחס לפונים אלה.

[*לגבי לאלה בורדיאנסקי ומריאנה גורבנוב הודה איידלין **בת/181** עמ' 10, לגבי מחובר אנדריי, אמיל קרופניק, מיכאל שוכמן, אלכסיי ניבגאוז, אוקסנה דוידוב ואלברט פייסחוב הוא הודה **בת/191** עמ' 2-5, לגבי ורוחובסקי ולדימיר ומרינה יפתחוב הוא הודה **בת/192** עמ' 2-3, לגבי לריסה מילשטיין הוא הודה **בת/202**, לגבי ילנה פוליאקוב, אלכסנדר ליכטרוב, ולרי אשורוב, סוולנה מחובר איגור רוגוז'ניקוב הוא הודה **בת/226**.

שוטלנד הודה לגבי משקוב יבגני, יצחק סלומון, וילנה טבצ'ניק וגנריטה ופין **בת/158** עמ' 5-7, לגבי סוולנה טשצ'ין הוא הודה **בת/164** עמ' 2].

לפיכך הנאשמים 1-2 מזוכים מהעבירות המיוחסות להם לגבי פונים אלה.

סיכום:



לפיכך אני מרשיעה את איידלין בעבירות המיוחסות לו לגבי פריטי האישום הבאים בנספח א':

ורוניקה אניסימוב (9); לובה קרסנר (16, 54); ילנה זגטני (33, 63); רפאל שובייב (45); אלמירה בלינוב (8); ארה פיננס (6); רות דוידוב (53); יגאל ברמן (39); לאוניד קוטובסקי (48); סמיון קרסנר (10, 58); אירנה גריצנקו (69); ילנה טוקר (47); ויאצסלב בורוק (14); ויקטוריה קרפוב (22, 37); איזבלה אקבייב (38); אנה רייף (31); נטליה לוסטיג (32); מרינה וירי גולדין (21, 27, 62); רוסלן ג דנקו (5, 57); איגור סירברנסקי (23, 41); יוליה קוליבבה (34); אריה בטיא (3); יבגניה פנחסוב (35); ויולה אלחסוב (36); יצחק בטיא (40, 60); יעקב קגנצוב (42); מקסים טאוטקין (59); מרגריטה לקאי (64); נליה איידלין (13); דוד שטרן (15); אולגה ליכטריוב (17, 28); מריאנה גורבנוב (19).

בסה"כ מורשע איידלין ב-42 עבירות של זיוף מסמכים בנסיבות מחמירות, ב-42 עבירות של שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות וב-42 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (כמבצע בצוותא עם מגישי התביעות).

אני מרשיעה את שוטלנד בעבירות המיוחסות לו לגבי פריטי האישום הבאים בנספח ב':

מרינ ג דמן (15); אלכסנדר שפירא (21); אלמירה בלינוב (1, 22); מרינה בילמן (6); ולדימיר יגורוב (20); אלכסנדר אירמס (23); יאנה פוגוסוב (14, 28); לינה נקרוסוב (26); אירנה נקרוסוב (7); נטליה קמינסקי (30); עדה אבזוב (3); לודמילה דולגין (18); יוליה קוליבבה (2); אנה ויישבן (25); אדוארד ונדר (16); אהרון ולדיסלב (17); תיקי אשורוב (27); אדוארד פצנקר (36); אלפיה בעזוב (8).

כן אני מרשיעה את שוטלנד בשתי עבירות של זיוף מסמך בנסיבות מחמירות בנספח ג' לגבי רייכמן וקוליבבה (פריטים 1-2).

בסה"כ מורשע שוטלנד ב-23 עבירות של זיוף מסמכים בנסיבות מחמירות, ב-21 עבירות של שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות וב-21 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (כמבצע בצוותא עם מגישי התביעות).

יצוין כי הנסיבות המחמירות נובעות משיטתיות דפוסי הפעולה של הנאשמים, מהיקף העבירות ומהיותם מנהלי חשבונות האמונים על הגשת דו"חות אמת למוסדות המדינה ויש הסתמכות של מוסדות אלה על האישורים והמסמכים שהם מנפיקים.

הנאשמים 1-2 מזוכים מיתר הפריטים באישום הראשון.

אישום שני

עניינו של אישום זה בשלוש תביעות לדמי אבטלה שהגיש שוטלנד למל"ל בשנים '99 - '02 באמצעות מסמכים מזויפים



שהפיקו הנאשמים 1-2, באותה שיטת פעולה שפורטה באישום הראשון.

להלן אדון בראיות ביחס לכל תביעה.

תביעה ראשונה:

ת/360 - תיק תביעת דמי אבטלה של שוטלנד מאוקטובר 99'. הוגש ע"י תע"צ. בתביעה הצהיר שוטלנד כי עבד **בחב'** **חן** ממאי 99' עד סוף יולי 99'. כן הצהיר כי עבד **בחב' בילאול** מיולי 98' עד סוף יולי 99'. צרף אישורי מעסיק של שתי החברות, תלושי שכר, מכתב פיטורין של חב' חן. קיבל מהמל"ל בהסתמך על ההצהרה והמסמכים 22,563 ש"ח. מעיון בתיק עולה כי אישור המעסיק של חב' חן מולא בכתב ידו של איידלין. נחזה כחתום ע"י "אלכס מנה"ח". אישור המעביד של בילאול נערך בכתב ידו של שוטלנד ונחתם על ידיו עם חותמתו. מכתב הפסקת העבודה מחב' חן הינו בפורמט שאיידלין נהג להשתמש בו ואין עליו חתימה מזוהה.

בהודעתו **ת/147** נשאל שוטלנד לגבי הצהרתו כי עבד בחב' בילאול מיולי 98' עד יולי 99' כשהוא עצמו חתום על אישור המעסיק ובחב' חן ממאי 99' עד יולי 99' כשעל אישור המעסיק חתום איידלין, בשעה שלא עבד בחב' חן, השיב כי **אמנם לא עבד שם** אך החברה רשמה אותו כעובד כי רצו את ההוצאה **ואיידלין פנה אליו בשם החברה**, ושאל אם רוצה לקבל תלוש בלי לעבוד. אישר כי איידלין מסר לו את האישור. הוא הודה שלא עבד בחב' חן למרות שכך נרשם על ידו. הביע חרטה על הגשת תביעת דמי האבטלה הכוזבת (עמ' 3). הודה שהשתמש בתביעה זו במסמך מזויף והביע צער על כך, אמר שהיה חייב לעשות זאת מבחינה כלכלית (עמ' 4). גם בהודעה **ת/149** הודה כי הגיש הצהרה כוזבת למל"ל בתביעתו הראשונה ביחס למקום עבודה שלא עבד בו - חב' חן, והתלושים שצרף פיקטיביים. כך גם **בת/244**.

בהודעתו **ת/186** אישר איידלין כי מילא עבור שוטלנד את טופס התביעה למל"ל וזאת בהסתמך על תלושי שכר ששוטלנד הציג בפניו מחב' חן. נשאל האם אמנם שוטלנד עבד בחב' חן במאי 99' תקופה בה איידלין עצמו עבד בחברה כמנה"ח, ואמר כי אינו יודע אם עבד שם, במה ומי הנפיק לו את התלושים. נשאל איך הוא מסביר ששוטלנד אישר בחקירתו שאיידלין מסר לו לבקשתו תלושי שכר מזויפים של חב' חן, למרות שלא עבד שם, לצורך צירופם לתביעת דמי האבטלה והוא המשיך להכחיש. אישר כי בעת שמילא עבור שוטלנד את אישור המעסיק של חב' חן הוא עצמו כבר לא עבד בחברה ולא היה מוסמך לעשות זאת. **בת/191** אישר כי מילא לבקשת שוטלנד אישור מעסיק של חב' בילאול וחן, לטענתו שוטלנד הביא לו את התלושים. זאת, למרות שלא איידלין לא היה כל תפקיד בחב' בילאול ולא היה קשור אליה וגם בחב' חן לא עבד באותו זמן. **בת/226** אישר כי הוא זיף את המסמכים מחב' חן - אישור העסקה, מכתב פיטורין ותלושי שכר, לצורך תביעתו של שוטלנד.

בעדותו אישר שוטלנד כי לא עבד בחב' חן וכי קיבל את התלושים מאיידלין אשר אמר לו שהמעביד שלו מחפש למי להוציא תלוש שכר והוא התנדב לכך לצורך הגדלת ההכנסות המדווחות שלו. טען כי הדבר נועד "להלבין" כספים שקיבל בירושה מאמו בשנת 97' וזאת מאחר שבצוואה לא צויין סכום והוא רצה להראות מקורות הכנסה.

גרסה זו לא היתה מהימנה עלי כלל, שהרי ניתן היה להוכיח בדרכים שונות, בעדויות ובמסמכים, קבלת כספים בירושה



(טען כי גם אחותו קיבלה מחצית מירושה זו) ואין צורך לרכוש תלושי שכר מזוייפים לשם כך. גם הטענה כי היה זכאי לדמי אבטלה ממילא אינה סבירה, שהרי בחר לצרף אותם לתביעתו לדמי אבטלה, בהיותו בקיא ומיומן בהגשת תביעות כאלה.

אני קובעת כי שני הנאשמים שיתפו פעולה בהגשת תביעה כוזבת למל"ל על סמך מסמכים מזוייפים מחב' חן, ואני מרשיעה את שניהם בעבירות המיוחסות להם ביחס לפריט אישום זה.

תביעה שניה:

ת/358 - תיק תביעת דמי האבטלה של שוטלנד מיום 20.12.00. הוגש ע"י תע"צ. הצהיר כי עבד בחב' בילאול מ-2.4.00 עד 31.10.00. צירף אישור מעסיק של בילאול, מכתב פיטורין ותלושים. כן הצהיר כי עבד במשרד אווה מנקביץ' מ-16.3.00 עד 31.10.00. צרף אישור מעסיק, מכתב פיטורין ותלושי שכר. התביעה נדחתה עקב סתירות לגבי שעות העבודה המקבילות והעדר קיום יחסי עובד - מעביד עם משרד מנקביץ' (אלא שותף/נותן שירותים עצמאי). טופס אישור המעסיק של חב' בילאול מדצמבר '00 הינו בכתב ידו של איידלין ונחזה כחתום ע"י אוליצקי נתן. גם מכתב הפיטורין מאוקטובר 2000 נחזה כחתום ע"י "נתן אוליצקי מנכ"ל". אוליצקי זומן לבירור במל"ל ומסר שם כי הפסיק להיות מנכ"ל בחב' בילאול ביולי 2000 וכי חתימתו על המכתב והאישור מזוייפת.

בהודעה ת/147 נשאל שוטלנד לגבי התביעה דנן, בה הצהיר שעבד בבילאול בין 4/00 ל-10/00, בניגוד לגרסתו בחקירה, כי עבד בחברה זו עד שנת '99. טען בתשובה כי חזר לעבוד שם אחרי שאוליצקי מכר את החברה בשנת '99. נשאל כיצד הציג למל"ל אישור מעסיק הנחזה כחתום ע"י אוליצקי מתאריך בו הפסיק הלה להיות בעלים של החברה ואמר כי אינו יודע להסביר זאת ו"למה השתמשו בשם של אוליצקי נתן בטופס הנ"ל". כך גם לגבי מכתב הפיטורין שלו שנחזה כחתום ע"י נתן אוליצקי. כן עולה מעדותו של שוטלנד כי מעולם לא עבד כשכיר במשרד אווה מנקביץ' אלא היה שותף ועצמאי, ולעדותו אף לא קיבל כספים מהמשרד הנ"ל (עמ' 272-273 לפרוט' 8.7.14), ומכאן שתלושי השכר שצרף מזוייפים.

בעדותו אמר שוטלנד כי במשרד אווה מנקביץ' היה שותף ותיק המע"מ היה על שם שניהם. לא קיבל שכר בפועל אך כן קיבל תלושי שכר, אבל בגלל שהיה לו במל"ל תיק כעצמאי לא אישרו לו את התביעה. טען שאצל אוליצקי כן עבד באותה תקופה אבל התביעה נדחתה בגלל דחיית התלושים של משרד אווה מנקביץ'. לא ביקש לזמן לעדות את נתן אוליצקי לתמיכה בגרסתו, כי כן עבד בתקופה הרלוונטית כשכיר וכי התלושים, אישורי המעסיק ומכתבי הפיטורין שהציג היו אמיתיים.

אני קובעת כי הוכח שמדובר במסמכים מזוייפים וכי שוטלנד לא עבד בחב' בילאול בתקופה הנטענת בתביעה וכן הוכח כי לא עבד כשכיר במשרד מנקביץ'. על פי הראיות עולה כי שוטלנד ואיידלין פעלו בצוותא בהכנת המסמכים המזוייפים לצורך הגשת התביעה. עם זאת, איידלין לא הואשם ביחס לפריט אישום זה. מאחר שהמל"ל דחה את התביעה, אני מרשיעה את שוטלנד בעבירות של שימוש במסמך מזוייף ונסיון לקבל דבר במרמה.

תביעה שלישית:



ת/359 - תיק תביעת דמי אבטלה של שוטלנד מיום 14.8.02. הוגש ללא תע"צ אך אושר ע"י שוטלנד בחקירתו כתביעה שהגיש. בתביעה הצהיר שוטלנד כי עבד **בחב' נאול** מאוגוסט '01 עד יולי '02. על פי כתב היד הניתן לזיהוי בבירור, אישור המעסיק בחב' נאול **מולא ע"י איידלין**. הוחלט לדחות את התביעה בשל סתירות בחקירות.

איידלין הודה בהודעתו **ת/191** כי **מילא עבור שוטלנד את אישור המעסיק של חב' נאול (שלא היה לו כל תפקיד בה)** אך לטענתו שוטלנד מסר לו את תלושי השכר ומכתב הפיטורין.

בהודעתו **ת/148** לא היה לשוטלנד הסבר כיצד איידלין חתום על אישור המעסיק מטעם חב' נאול בתביעת דמי האבטלה של שוטלנד, כשאינו לאיידלין כל קשר לנאול. אישר כי חתימתו של איידלין כמנכ"ל היא שקר (עמ' 7).

בעדותו טען כי כן עבד בחב' נאול בתקופה זו וכי הוא היחיד שמילא בה טפסים בעברית.

מהראיות עולה כי מדובר במסמכים מזוייפים שהוכנו ע"י הנאשמים בעצה אחת לצורך הגשת תביעה כוזבת למל"ל. הוכחה קבלת דמי האבטלה מהמל"ל בחשבון שוטלנד בסך 36,734 ש"ח בחודשים 8/02 - 3/03 (ריכוז תשלומי מל"ל ודפי חשבון הבנק - **ת/177**). לפיכך אני מרשיעה את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בפריט אישום זה.

אישום שלישי

באישום זה מואשמים פסטובסקי, שוטלנד ואיידלין בכך שתכננו וביצעו במשותף הפקת חשבוניות מס כוזבות מחב' מאשא שבשליטת נאשמים 1-2 (שוטלנד כבעל מניות ואיידלין כשותף ומנה"ח) לצורך הכללתן כתשומות בספרי פאסט. זאת, כדי להגדיל את הוצאותיה המדווחות של פאסט ולהפחית את חבות המס שלה.

לנאשמים 1-2 מיוחסת גם הפקת חשבוניות מס כוזבות של חב' וילנר שבשליטת איידלין (כמנה"ח ומיופה כח), לצורך הכללתן כתשומות בספרי מאשא, כדי ליצור לה תשומות פיקטיביות, וכן חשבוניות מס פיקטיביות של חב' אלכסנדרוב.

החשבוניות הפיקטיביות שהנפיקו הנאשמים 1-2 היו כלהלן:

חשבוניות של מאשא לפאסט בגין אספקת כח אדם לביצוע עבודות נקיון, בסך 1,320,882 ש"ח (בחודשים ספטמבר '04 - ינואר '05);

חשבוניות של חב' וילנר למאשא בסך 994,997 ש"ח בגין אספקת כח אדם/הסעות (באותה תקופה);

חשבוניות של חב' אלכסנדרוב למאשא בגין רכישת מכונות ניקוי בסך 241,915 ש"ח.

החשבוניות של חב' וילנר ואלכסנדרוב הוכללו כתשומות בספרי מאשא ואלה של מאשא הוכללו כתשומות בספרי פאסט.



לטענת המאשימה, בהתאם לחשבוניות אלה, הועברו כספים בהתאם לחשבוניות מדי חודש מפאסט למאשא, מאשא הוציאה תלושי שכר ושיקים למשכורות עובדי פאסט שנרשמו כעובדיה בחלק מהכספים, והעבירה את יתרתם - בסך מאות אלפי ש"ח בסה"כ, לחב' וילנר, אשר אף היא הוציאה תלושי שכר בחלק מהסכומים והעבירה את היתרה במזומן או בשיקים פתוחים לפאסט. בדרך זו חזרו הכספים לפאסט, בניכוי עמלה בסך 10% שקיבלה מאשא, ופאסט הקטינה את חבות המס שלה.

מאשא מצידה הכלילה בספריה חשבוניות פיקטיביות של חב' וילנר ואלכסנדרוב, כדי לאזן את הכנסותיה ולא ליצור חבות מס, ואילו לגבי חב' וילנר ואלכסנדרוב, שהיו חברות ריקות מתוכן שבעלי המניות שלהן הסכימו לרישומן על שמם תמורת נזיד עדשים, או שעמדו לעזוב את הארץ ולחמוק מזרוען של רשויות האכיפה, ניתן היה להשאיר בספריהן "שוקת שבורה" של הכנסות ללא הוצאות, מאחר שממילא לא היה מי שישלם את המס.

הראיות באישום זה מבוססות על הודאות אידיאליות ושוטלנד בחקירותיהם הרבות, לרבות מסמכים שכתב שוטלנד בכתב ידו; עדותה של דיאנה וילנר, בעלת המניות, על היות חב' וילנר חברת קש; מסמכים חשבונאיים ובנקאיים המלמדים על העברות הכספים בין שלוש החברות; מסמכים שנוצרו ע"י הנאשמים ובהם ביקשו ליצור תכנית של פעילות חוקית ואמיתית לקנוניה שרקמו.

גרסת הנאשמים 1-2 בעדויותיהם, וגרסת פסטובסקי לאורך כל הדרך, היתה כי מדובר בעסקה אמיתית בין פאסט למאשא, בה סיפקה מאשא כח אדם לפאסט כנגד חשבוניות שקיבלה ממנה. ברם, גרסה זו התגלתה, לאחר בחינת מכלול הראיות, כבדוה תפורה בתפרים גסים.

יובהר, כי אין מחלוקת שפאסט היתה חברה פעילה שהעסיקה פועלי נקיון ואחזקה באתרי עבודה רבים, סופרמרקטים, מוסדות ועוד. אין גם מחלוקת כי המשכורות שהוציאו מאשא ווילנר אכן נמסרו לעובדים אמיתיים שביצעו עבודה אמיתית. העובדים עבדו בפועל בנקיון הסופרמרקטים והמוסדות, קיבלו משכורות ואלה דווחו למדינה כחוק ושולמו הניכויים בגין (נ/12 - נ/18). עם קריסת מאשא וחב' וילנר עקב מעצרו של שוטלנד ואיידלין, אף נטלה על עצמה פאסט את חבות התשלום כלפי העובדים עבור החודש האחרון ושילמה להם בעצמה, והם חזרו להיות רשומים כעובדיה.

המחלוקת היא, האם היה קשר כלשהו בין פועלים אלה ועבודתם לבין מאשא ווילנר, או שהם היו פועליה של פאסט אשר קיבלו את שכרם ממאשא ווילנר במסגרת תכניתם של הנאשמים. אך חשוב מכך, שהרי אין ענייננו בדיני העבודה ובמבחני השליטה והפיקוח לצורך קביעת מיהות המעביד החב כלפי העובדים, אלא במשפט פלילי, **המחלוקת היא בשאלה האם אותה קונסטרוקציה של שרשור העסקת העובדים מפאסט למאשא וממנה לוילנר היתה צורה מקובלת של העברת עבודה לקבלנות משנה**, שיש בה יתרונות שונים לקבלן הראשי, אף אם היא פוגעת בזכויות העובדים, או **עיסקה סיבובית ופיקטיבית שנועדה אך ורק למטרה של הונאת רשויות המס וניפוח הוצאותיה של פאסט בגין שכר העובדים**, כאשר אותם כספים שלכאורה שולמו למאשא עבור המשכורות, ונוכו בספרי פאסט כתשומות, הוחזרו בחלקם הגדול לפאסט, בדרך עקיפין לא מדווחת, ע"י חב' וילנר.



להלן אפרט את הראיות והממצאים העולים מהן.

עדות דיאנה וילנר

דיאנה וילנר (להלן: **דיאנה**) העידה כי בהיותה עולה חדשה, מובטלת ובמצב כספי גרוע, בשנת 2004 הוצע לה ע"י אחד בשם איגור לחתום ערבויות לאנשים תמורת תשלום, מתוך הנחה שבכוונתה לעזוב את הארץ בשלב כלשהו. לצורך כך נתנה לו צילום ת"ז שלה והוא הנפיק על שמה תלושי שכר. לאחר תקופה של מס' חודשים בה פעלו כך כ-20 פעם, והיא התיידדה עמו ועם בת זוגו, הציע לה להקים חברה על שמה כדי לשפר את מצבה בבנקים. בחודש יוני '04 הוא לקח אותה לעו"ד דליה בם ואצלה חתמה על המסמכים הדרושים להקמת חב' וילנר (**ת/274-276**). טענה כי לא קיבלה תמורה כספית על כך. בהמשך לכך חתמה על יפוי כח לאיידלין על מנת שינהל את החברה בשמה (**ת/280**). לאחר מכן פתחה תיק במע"מ ובמס הכנסה (**ת/283, ת/285**). נאמר לה שזו חברה לנקיון. מעבר למעורבותה בחתימת מסמכי הקמת החברה ופתיחת התיקים ברשויות המס, היא לא היתה פעילה בחשבון הבנק של החברה או בחברה. איגור אמר לה שאיידלין, אותו פגשה פעם או פעמיים, ינהל את החברה. היא לא היתה איתו בקשר למעט כשהחלו להגיע אליה התראות ממס הכנסה על אי דיווח או אי תשלום מס והיא נלחצה ופנתה אליו. איידלין אמר לה שיטפל בזה ושאל אם היא מתכוונת לעזוב את הארץ. כשאמרה שהיא אינה מתכוונת לעזוב את הארץ ושהיא רוצה לצאת מהחברה אמר איידלין שיעביר את החברה על שם מישהו אחר. היו לפחות שתי שיחות כאלה. אינה מכירה את שוטלנד, פאסט או את פסטובסקי.

הוצגו המסמכים שנתפסו אצל איידלין, לפיהם עו"ד בם אישרה לבנק הפועלים כי החברה החליטה לפתוח חשבון ובהתאם לכך נפתח חשבון בנק של החברה בבנק הפועלים (דפי חשבון **ת/282**).

יצוין כי ההסכם בין מאשא לחב' וילנר (המקור נמצא בקלסר **ת/331**) מ-5.9.04 נראה כנושא את חתימתה של דיאנה וילנר בשם חב' וילנר, והדבר עולה בקנה אחד עם הודעתו של שוטלנד **ת/245** בה אמר כי נפגש פעם אחת עם דיאנה וילנר כאשר נחתם ההסכם, אבל הקשר השוטף שלו עם חב' וילנר הוא ע"י איידלין.

הודעות איידלין ועדות

ת/181 מיום 16.1.05 - איידלין מסר כי הוא מורשה חתימה יחד עם שוטלנד בחשבון של מאשא ומורשה יחיד בחב' וילנר.

ת/239 מיום 19.1.05 - איידלין מסר כי הוא מנה"ח של מאשא. הוא ושוטלנד מוציאים חשבוניות של החברה, לגבי שיקים - חתימה של אחד מהם מספיקה. הלקוחה היחידה של מאשא היא פאסט. כל חודש מופקת חשבונית של מאשא, לפי פירוט שכר העובדים באתרים של מאשא, שנשלח ע"י פאסט, בתוספת מע"מ. מאשא אינה מבצעת ביקורת כלשהי על גובה הסכום. החשבונית נשלחת בפקס לפאסט או נמסרת לפסטובסקי. לאחר מכן התשלומים מפאסט מגיעים בשיקים באמצעות פסטובסקי או בוריס. היו מס' הלוואות שניתנו ע"י מאשא לפאסט ע"ס 30,000 ש"ח לחודש בריבית. ההוצאות של מאשא הן אחזקת מכונות שטיפה, אחזקת משרד, השתתפות עם פאסט בביגוד עובדים, בביטוח עובדים,



בחומרי נקיון וחלקי חילוף, הוצאות שכר של 40-50 עובדים והוצאות קבלן המשנה - חב' וילנר. אישר כי הוא מוציא הן את החשבוניות של מאשא והן את אלה של וילנר. גם החשבוניות של וילנר למאשא אינן בסכום קבוע אלא לפי היקף השירותים של האחזקה והנקיון. וילנר מוציאה תלושי שכר ל-20-30 עובדים. **התלושים והשיקים של חב' וילנר נמסרים על ידו לפסטובסקי שמעביר אותם לעובדים.** איידלין מנהל את החברה למעשה ואת הנה"ח שלה וגם חשבון הבנק שלה נפתח על ידו והוא מורשה החתימה בו. הכנסות החברה הן גם מנכונות שיקים - סרב לומר אם הם שלו אישית. פאסט קובעת את שכרם של עובדי מאשא וילנר ומפקחת על עבודתם. מאשא וילנר נוסדו באותה תקופה. איידלין השקיע במאשא כ-300,000 ש"ח, רובם ברכישת ציוד מכונות שטיפה וניקוי מחב' אלכסנדרוב, בהתאם לחשבוניות מאפריל '04. **הסכום הועבר במזומן על ידו יחד עם שוטלנד לסווללנה אלכסנדרוב במשרדי פאסט.** **לא ראה את הציוד לפני קנייתו ולא בדק אותו, אלא נשאר אצל פאסט לצורך ביצוע העבודות.** סמך על פסטובסקי לגבי קיום הציוד ותקינותו. מאשא רכשה את הציוד לבקשת פאסט כדי להשכירו לפאסט.

ת/240 מיום 20.1.05 - איידלין אמר כי פאסט הציגה לו חשבונית של ערבי מלוד ע"ס 100,000 ש"ח, והציעה שיכליל אותה כתשומה בספרי חב' וילנר ושוללנר תתן עליה שיק דחוי ולפני מועד הפרעון פאסט תעביר אליה את הכסף, והוא דחה אותה. טען כי בעקבות כך שפאסט לא מסרה לו חשבוניות שלה שהיה מוסכם כי יכללו כתשומות בספרי וילנר, נתן הוראת ביטול על 30-40 שיקים **דחויים שניתנו לפאסט ע"י וילנר משך מס' חודשים עבור הוצאות בסך כ-200,000 ש"ח לחודש.** לא ידע לומר אם וילנר קיבלה שירותים כלשהם מפאסט ומהם. וילנר היתה אמורה להרוויח 3-5%. לא היה לו הסבר לכך שבחשבוניות של חב' אלכסנדרוב נרשמו תאריכים בהפרש של חודשיים (29.4.04, 29.6.04) למרות שמספריהן עוקבים והמאחרת יותר בתאריך קודמת במס' הסידורי. טען כי שילם את הכסף במזומן בחודש יולי. טען כי **קיבל את החשבוניות משוטלנד במשרדי פאסט.** טען כי לא ידע שהן פיקטיביות. אמר שאין לו מה להגיד על מסמך בכתב ידו של שוטלנד בו הצהיר כי מאשא היא חברה פיקטיבית שכל מטרתה לספק הוצאות לפאסט. אמר כי **רק בעקבות הצהרתו של שוטלנד מתברר לו כעת כי גם פעילות חב' וילנר היתה פיקטיבית.** חזר על כך **בת/241** מיום 27.1.05.

ת/193 מיום 1.2.05 - הסביר כי הרקע למקרה עם החשבונית של הערבי הוא ש"פאסט היתה חייבת לחב' וילנר חשבוניות מס על שירותים שונים שכבר ניתן התשלום עליהם בצורת שיקים לכן זה היה אחת הצורות לביטוי התשומות, למרות שהיינו צריכים לקבל חשבונית מחב' פאסט ולא מגורם כלשהו". אמר כי **מי שפנה אליו בעניין זה מחב' פאסט היה פסטובסקי.**

ת/249 מיום 23.3.05 (לאחר שחרורו) - הוצגו לאיידלין פנקסי החשבוניות והקבלות של מאשא ובהם חשבוניות וקבלות שהוצאו לפאסט מאוגוסט 2004 עד 10/04. אישר כי סך החשבוניות שהוציאה מאשא לפאסט הינו בסך 1,320,882 ש"ח. סכום השיקים שהתקבלו מפאסט עומד על 1,618,348 ש"ח והסיבה להפרש היא החזרי הלוואות שנתנה מאשא לפאסט. הוצגו לו החשבוניות שהוציאה וילנר למאשא באותה תקופה בסך כמליון ש"ח, ואמר כי הוא **הפיק אותן ומטרתן ליצור הוצאה פיקטיבית למאשא.**

ת/251 מיום 19.6.05 - בחן את השיקים שנמשכו מחשבון חב' וילנר לפאסט בסך כולל של 814,998 ש"ח, ואישר כי המסמכים שהוצגו בפניו הם רשימות שנשלחו אליו מפאסט לגבי שיקים פתוחים שיש להכין להם. אמר כי **על מנת ליצור**



מצג כוזב של פעילות ניתנו חשבוניות של פאסט למאשא על השתתפות בהוצאות החזקת ציוד ועל סכומים אלה לא קיבלה מאשא עמלה ועל כן העמלה היתה כ-90,000 ש"ח.

בעדותו אמר שחברו הותיק שוטלנד הציע לו להיות מנה"ח של מאשא וביקש ממנו הלוואה לצורך רכישת מכונת שטיפה בסך כ-250,000 ש"ח. את הכסף לקח מאמו ואחיו ושילם במזומן לבחורה במשרדים של פאסט, **בלי שראה את המכונות**. אמרו לו שהן בסופרמרקטים והן עובדות. לא זוכר אם ניכה את החשבוניות שקיבלה מאשא מאלכסנדרוב. שוטלנד אמר לו שהוא מכניס אותו כשותף. החברה עסקה בנקיון ואחזקה. הוא עסק בצד החשבונאי. ההתנהלות היתה מול פאסט, שהיתה מעבירה כל חודש את רשימת האתרים ושמות העובדים שלהם יש להוציא משכורות. שוטלנד היה מפיק את התלושים במחשב ואיידלין היה רושם את השיקים בהתאם, ואותם היו מעבירים לפאסט. בפאסט היה בקשר עם פסטובסקי, שוטלנד היה מסכם איתו דברים. כשהיה בחקירה והוצג לו המסמך בכתב ידו של שוטלנד לפיו כל פעילות מאשא היתה פיקטיבית, מאד הופתע ודאג להשקעתו, אבל נאלץ להסכים כי שוטלנד היה בעל החברה. אישר כי מעולם לא יצא לשטח ולא ראה את הפועלים שלהם הוציאה מאשא תלושים, אבל סמך על מה שדיווח פסטובסקי.

הודעות שוטלנד ועדותו

ת/146 מיום 16.1.05 - שוטלנד מסר כי הינו הבעלים של מאשא שהיא חברת נקיון המעסיקה 40 עובדים בנקיון בבתי אבות ורשתות שיווק. עובד מתחת לחברת פאסט והמנהל הישיר שהוא עובד איתו הוא סרגיי פסטובסקי. משלם **לשני מפקחים שהם עובדי פאסט** שהם אחראים על העסק העובדים מבחינת גיוס לעבודה, סיכום על שכרם (שכר מינימום) ופיטורין. **בפאסט הוא בקשר רק עם פסטובסקי. הוא עצמו עוסק בהנה"ח בלבד**. מנהל את החברה מהבית ומקבל דו"חות מפאסט. הוא מוציא לפאסט חשבוניות והם מוציאים לו חשבוניות נגדיות על שכירות רכבים והוצאות אחרות. איידלין הוא שותפו בחברה ומורשה חתימה בחשבוניות הבנק שלו מאחר שהלווה לו כסף לרכישת מכונת השטיפה. חב' וילנר מספקת לו עובדי נקיון.

ת/245 מיום 18.1.05 - אמר כי למאשא היו 15-17 אתרים שלעובדים בהם הוציאה משכורת וכי חלק מהעובדים קיבלו משכורות מחב' וילנר. אמר כי מנהלי פאסט הם פסטובסקי ובוריס שהוא בעלה של יהודית בעלת המניות בחברה. **את ההסכם הכין פסטובסקי והוא היחיד בפאסט ששוטלנד עובד מולו**.

ת/405 מיום 18.1.06 - מסמך בכתב ידו של שוטלנד שהוצג לו בחקירתו הנגדית והוא אישר כי כתב אותו. **ת/406** שאף הוא מאותו תאריך עולה כי נכתב במהלך חקירה במע"מ פ"ת. כתב בו כי דו"חות המע"מ במאשא הוכנו על ידו או ע"י איידלין והוא יכול לזהות לפי כתבי היד, ומי שמילא את הדו"חות של חב' וילנר הוא איידלין. גם את החשבוניות שלה הוא הפיק בעצמו. החשבוניות יצאו רק לצורך העברת כסף ולא היתה בגינן עסקה, העברת סחורה או מתן שירות. ציין כי שתי החשבוניות של אלכסנדרוב הופקו על ידו ולא היה בגינן שום ציוד ולא היה מכר או שירות אלא מדובר בחשבוניות מפוברקות שאותן קיזז בספרי מאשא.

ת/246 מיום 19.1.05 - שוטלנד נשאל מה תפקידה של מאשא כלפי פאסט, משיב כי **הוא רק מנפיק תלושי משכורת**



ואת העובדים הוא לא רואה. מקבל מפאסט כ-400,000 ש"ח ומשלם כ-350,000 ש"ח לזילנר. טען כי הסיבה לכך שפאסט לא רוצה לשלם פיצויי פיטורין לעובדים שהגיעו לוותק של 9 חודשים ולכן העבירה אותם לחברה אחרת. מסר כי אינו קובע את שכר העובדים ואינו קובע אם יועסקו או יפוטרו. מי שעושה זאת הם **שני המפקחים של פאסט** שמאשא משלמת להם שכר וכן משלמת על החזקת רכב ישירות לפאסט. **לא היה לו קשר רציף עם המפקחים והם פעלו על פי הוראות פאסט.** לאחר מכן אמר כי הרעיון להקמת מאשא היה ליצור הוצאה פיקטיבית לפאסט (גדולה יותר מעלות העסקת העובדים בפועל) והרווח של מאשא יבוא באותו אופן מהוצאות פיקטיביות שחב' זילנר תספק לה. מתווה העבודה סוכם בין איידלין ובינו לבין פסטובסקי ובוריס מפאסט. הרווח של מאשא היה ההפרש בין החשבוניות שהוציאה לפאסט לבין אלה שקיבלה מזילנר ומפאסט. **הוא מעולם לא היה באתרי העבודה.** לגבי החשבוניות של חב' אלכסנדרוב עבור רכישת ציוד נקיון, טען כי קנה אותן מבחור רוסי שפגש תמורת 6% מסכום החשבונית. את חלוקת העובדים בין מאשא לזילנר הוא קבע בעצמו שרירותית לפי אתרים. את השיקים שהפיקו עבור המשכורות מסרו לפסטובסקי מדי חודש. הרווח החודשי היה כ-25,000 ש"ח שהתחלקו בינו לבין איידלין. **לא היה צורך בכל השקעה כספית במאשא כי הכל פיקציה.** הפקדון בחשבון החברה שימש את איידלין לנכיון שיקים. באותו מעמד נערך **מסמך בכתב ידו של שוטלנד** בו כתב שהוא מצהיר שחשבוניות 649 ו-650 של חב' אלכסנדרוב ע"ס כ-240,000 ש"ח ביחד הינן חשבוניות מפוברקות/פיקטיביות שעבורן שילם 12,000 ש"ח ונדרשו כהוצאה בחב' מאשא.

ת/247 מיום 20.1.05 - חזר על גרסתו כי מאשא היא פיקטיבית. ביקש לתקן את גרסתו לגבי קניית החשבוניות של חב' אלכסנדרוב ואמר כי לאיידלין הגיע מידע על חברה זו כשהציעו לו לקנות חשבוניות של החברה והוא לא קנה אך נשאר לו פרטי החברה וכשהיו הנאשמים 1-2 זקוקים לחשבוניות פיקטיביות שוטלנד פתח חברה בתוכנת חשבשבת והפיק באמצעותה את החשבוניות של אלכסנדרוב מס' 649 ו-650. הפיק עוד כמה חשבוניות שאותן מכר לפאסט תמורת 6% מהסכום. בנוסף הפיקו חשבוניות של חב' זילנר ומסרו לפאסט לצורך הגדלת הוצאות תמורת כ-6,000 ש"ח. מסר כי גם חב' זילנר היא פיקציה וכי בעלת המניות, דיאנה זילנר, קיבלה תשלום תמורת זה שהחברה היא על שמה.

מסר כי פאסט היתה מעבירה למאשא סכום חודשי של 400,000 ש"ח, מאשא היתה מעבירה סכום לחב' זילנר כנגד החשבונית שלה, וזילנר היתה מעבירה את הכסף במזומן חזרה לפאסט וכך היתה פאסט מקבלת כסף שחור. זאת מאחר שאת אף אחד לא עניין כיצד תסגור חב' זילנר את הנהלת החשבונות שלה. מכאן שפרט לכספים ששולמו לעובדים כמשכורות בשיקים של מאשא וזילנר, יתרת הסכום שהועבר ע"י פאסט שימש כרווח למאשא, בשיעור 10% מסכום החשבוניות, וככסף שהוחזר בשחור לפאסט. **החשבוניות הפיקטיביות של אלכסנדרוב עבור "רכישת ציוד" נרשמו במאשא כהלוואת בעלים.** איידלין טיפל בהנה"ח ורשם זאת בספרי מאשא. בפועל לא היתה השקעה כלשהי בחברה כי **"אין צורך בכך, הרי אין כלום בחברה"**. רשם **מסמך בכתב ידו (ת/247א)** בו כתב כי הוא מצהיר שמאשא היא חברה פיקטיבית שהוקמה כדי לספק הוצאות פיקטיביות מפוברקות לפאסט תמורת 10% לפני מע"מ. וכי לא היה לחברה כל תוכן מלבד זה. ציין כי **החשבוניות של חב' אלכסנדרוב הן מחברה שהוא הקים מסמכים שלה בתוכנת חשבשבת והפיק את החשבוניות.**

ת/388 מיום 24.1.05 - מסר כי הקים את מאשא ב-8/04 והוא בעמ"נ יחיד ומנהל. החב' היתה מיועדת לעבודות נקיון אך בפועל הפועלים אותם העסיקה לא היו שייכים אליה אלא לפאסט, על אף שהיו רשומים במאשא. הקשר עם פאסט נוצר ע"י מכר משותף וכשביקר במשרדי החברה יחד עם איידלין **נאמר לו ע"י מנהלי פאסט, פסטובסקי ובוריס, כי הם צריכים חשבוניות להגדלת הוצאות החברה וכן זקוקים לכסף מזומן.** הוא הקים את החברה ששמה מורכב מר"ת שמות שניהם, איידלין היה מנה"ח החברה. כפי שסוכם, מאשא הוציאה חשבונית לפאסט כל חודש וקיבלה שיק



על אותו סכום כולל המע"מ, ואיידלין הוציא באמצעות חב' וילנר שיקים לפאסט. זיהה את החשבוניות של מאשא שהוצגו לו בחקירה (שהן בכתב ידו של איידלין למעט אחת שבכתב ידו של שוטלנד ושתיים מודפסות) כחשבוניות הפיקטיביות עליהן סיפר. פאסט הוציאה למאשא חשבוניות נגדיות על השתתפות בביטוח עובדים, השכרת רכב, אחזקת מכונות שטיפה וכו' ומאשא היתה משלמת על כך בשיק שלה. החשבוניות שהוציאה חב' וילנר למאשא אף הן פיקטיביות, וכן אלה של חב' אלכסנדרוב. **את שתי החשבוניות של אלכסנדרוב על רכישת מכונות ניקוי הוא הפיק בעצמו ואיידלין הכליל בספרי מאשא כתשומות וקיזזו מע"מ.** ערך במעמד החקירה את **ת/388-ג** מסמך בכתב יד של **שוטלנד** בו הוא כותב שוילנר היא חברת קש שהוא ואיידלין השתמשו בה כדי להחזיר לפאסט את הכספים שנותרו אחרי תשלום המשכורות והעמלה שנשארה למאשא. החשבוניות של וילנר למאשא וההסכם ביניהן הם פיקטיביים. מסמך נוסף מאותו תאריך בכתב ידו של שוטלנד, **ת/388-ב**, מפרט כי מאשא הוקמה כדי לתת חשבוניות מס פיקטיביות שימשו כהוצאה בפאסט וזאת תמורת 10% מסכום החשבוניות לפני מע"מ. (סומנו גם **ת/1402**)

אציין כי הועלו טענות נגד קבילות הודעה זו הודעות נוספות שלא הוגשו באמצעות החוקר שגבה אותן אלה בחקירתו הנגדית של שוטלנד. שוטלנד אישר בעדותו כי מסר אותן בחקירותיו במע"מ. בהתאם להחלטתי במשפט הזוטא, לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו בדרך גביית הודעות אלה ואני מקבלת אותן כראיות ללא כל הסתייגות.

ת/161 מיום 31.1.05 - שוטלנד אישר כי **היה חשש שאם פאסט לא תעביר למאשא את הסכום הנדרש לתשלום המשכורות מספר ימים לפני מועד התשלום אז מאשא לא תוכל לשלם להם ואז היא תיתבע.**

ת/165 מיום 8.2.05 (לאחר שחרורו) - שוטלנד אמר כי "למען האמת לא חשבנו שמאשא תיפול כל כך מהר ידענו שמה שאנחנו עושים עם מאשא זה לא חוקי" (עמ' 6).

ת/164 מיום 8.2.05 - שוטלנד אמר כי **לא ראה אף אחד מהעובדים**, "הם היו עובדים של פאסט אך רשומים כעובדים של חברת מאשא, פאסט העביר את העובדים אליהו שאנחנו נפיק להם משכורות".

ת/401 מיום 22.2.05 - חוזר על דבריו בהודעה הקודמת ומפרט כי הכספים שהועברו למאשא מפאסט יצאו בשני אופנים - שיקים למשכורות עובדים של פאסט, והיתרה בניכוי העמלה של מאשא בסך 10% הועברה לחשבון חב' וילנר. מתוך סכום העמלה שנשאר למאשא שולם סכום חודשי לפאסט על הוצאות אחזקה וכו' כנגד חשבונית. אישר כי ההסכם בין מאשא לוילנר הוא למראית עין כי חתם עליו בשם מאשא והעביר אותו לאיידלין לצורך החתמת חב' וילנר. אישר כי חב' וילנר היתה בשליטת איידלין מכח יפוי כח שהיה לו מבעלת המניות ולא הכיר פרט אליו מישהו בחברה למען בעלת המניות שידע כי היא מתגוררת בהרצליה. מסר כי חב' וילנר לא סיפקה פועלים למאשא או לפאסט אלא רק הוציאה חשבוניות. הן וילנר והן מאשא הוציאו שיקים למשכורות העובדים של פאסט כנגד החשבוניות שהוציאו, בהתאמה, למאשא/פאסט.

ת/402 מיום 24.3.05 - הוצגו לו חשבוניות שהוציאה חב' וילנר למאשא (**ת/402-א-ו**), והוא אמר שרואה אותן פעם ראשונה ושמה שכתוב בהן לא נכון כי וילנר מעולם לא מכרה ציוד ולא סיפקה פועלים למאשא. אמר שהסכומים בחשבוניות אכן שולמו לוילנר ע"י מאשא כחלק מהעיסקה הסיבובית עם פאסט. אמר כי בפאסט לא ידעו על כך אבל



איידלין ידע. חזר על דבריו בהודעה הקודמת לגבי פיקטיביות ההסכם עם וילנר (ת402n).

ת160/ מיום 30.5.05 - נשאל על שיחת טלפון עם איידלין בה דובר על הוצאת וילנר מהחברה בגלל שפחדה להסתבך ולכן חיפשו מישהו אחר, שרשום כתושב ישראל אך למעשה אינו גר בארץ, להעביר אליו את המניות. אמר כי לוילנר לא היתה פעילות מסחרית וכי המחזור של וילנר חייב לעבור את המחזור של מאשא כי הוא נותן הוצאות למאשא והן צריכות להיות בגובה 90% ואיידלין פחד שאם המחזור יהיה גדול יבוא מע"מ לביקורת ולכן רצו להראות מחזור קטן יותר.

ת250/ מיום 19.6.05 - חוזר על תיאור ההתקשרות הפיקטיבית עם פאסט. אומר שההסכם הועבר אליו ע"י פסטובסקי. הכסף שהוחזר מוילנר לפאסט ב"שחור" היה בשיקים פתוחים של וילנר שפאסט היתה יכולה להשתמש בהם בדרכים שונות כגון תשלום לספקים או נכיון בשוק האפור. פאסט היתה שולחת רשימת סכומים שלפיהם יצאו השיקים הפתוחים מוילנר. סך העמלה שהרוויחו שוטלנד ואיידלין במאשא היתה כ-128,000 ש"ח.

ת403/ מיום 13.9.05 - התייחס לרשימות האתרים, שעות העבודה והסכומים שהעבירה פאסט למאשא מדי חודש ואמר כי הן נועדו ליצור מראית עין של פעילות עסקית תקינה. הסביר כי המשכורות ששילמה מאשא לעובדי פאסט לפי רשימות שמיות שקיבלה מפאסט היו בסכום נמוך בהרבה (פי 4 לערך בממוצע) מסכום החשבונית, וכן שילמו עליהן הפרשות למס הכנסה ומ"ל. את העמלה שגבו מפאסט משכו איידלין ושוטלנד בצורת החזר הלוואת בעלים שנרשמה פיקטיבית בספרי מאשא לגבי ההשקעה ברכישת ציוד מחב' אלכסנדרוב. הכספים שנשארו בחשבון מאשא הועברו לחב' וילנר כנגד חשבוניות של וילנר, ודרכה הוזרמו חזרה לפאסט, והכל נועד להגדלת ההוצאות הרשומות של פאסט לצרכי מס. אישר כי ביצע זאת כדי להרוויח כסף לנוכח מצב כלכלי עגום.

בעדותו חזר שוטלנד לגרסתו הראשונית וטען כי החברה הוקמה על ידו כדי לתת שירות של קבלנות משנה לפאסט באתרי עבודות הנקיון בהם פעלה וטען כי הוא אכן גייס עובדים כדי לפתוח תיק במע"מ ואף טען בניגוד להודעותיו כי "אנחנו הגשנו לפאסט את רשימת האתרים בהם עבדנו..." - כאשר בחקירה הודה כי פאסט היא שהיתה מעבירה את הרשימות לצורך הוצאת החשבונית והשיקים משכורות העובדים וגם פסטובסקי מסר כך בחקירותיו ובעדותו. טען כי איידלין הלווה לו 250,000 ש"ח במזומן לצורך רכישת מכונות השטיפה מחב' אלכסנדרוב. הודה כי **הוא זה שהפיק את החשבוניות של חב' אלכסנדרוב במחשב שלו** וזאת בגלל שהם סגרו את החברה ולא היתה להם אפשרות להוציא חשבונית מס. זאת, לפי הוראת סבטלנה אלכסנדרוב מחב' אלכסנדרוב. מסר כי הודאתו בכתב יד שקנה את החשבוניות של אלכסנדרוב ב-12,000 ש"ח היא שקרית ועשה זאת כי חשב שלא יאמינו לו שהוא הוציא אותן בעצמו, אך אחר כך תיקן את עצמו והודה בחקירה כי הוא הנפיק אותן. יצוין כי שוטלנד לא ביקש לזמן את סבטלנה אלכסנדרוב לתמיכה בגרסתו לגבי רכישת הציוד.

הכיר את דיאנה וילנר דרך איגור גיטיק שהיה בעל זכות חתימה בחב' וילנר. גיטיק הנ"ל היה האדם היחיד מולו פעל בחב' וילנר. טען כי חב' וילנר סיפקה למאשא עובדים לאתרי העבודה. כל חברה שילמה משכורות לעובדים שלה. טען כי יש בהסכם בין מאשא לפאסט הגיון כלכלי מאחר שפאסט חוסכת לעצמה את הצורך לשלם את התנאים הסוציאליים לעובדים ומאשא גם עשתה את הנהלת החשבוניות לגבי העסקתם. אמר שהודה בחקירה כי הכל פיקטיבי כי נמאס לו מהחקירות ורצה לסיים כמה שיותר מהר ולחזור לתא המעצר אז נתן להם את מה שרצו לשמוע. **לא היה לו הסבר**



לכך ש-5 מההודעות בהן הודה בפיקטיביות של ההתקשרות עם פאסט ועם חב' וילנר נגבו לאחר שחרורו.

הודעות פסטובסקי ועדותו

בהודעה **נ/24** מיום 25.1.05 באגף חקירות מע"מ אמר כי בחברת פאסט בעלת המניות היא יהודית לבינה שאינה פעילה בחברה, מי שמפעיל את החברה זה המנכ"ל בוריס פודל ופסטובסקי שאחראי על המפקחים, מנהלי האזור ועל הביצוע בשטח. בוריס מטפל בצד של הלקוחות. החברה עובדת שנה, יש לה 40 לקוחות והעיקרי הוא חב' ש. ניר לה פאסט מספקת שירותי נקיון ב-30 אתרים שונים. לפאסט יש מעל 100 עובדים שמשלמת להם משכורות בשיקים והעברות בנקאיות. **החברה הוקמה על ידי וע"י בוריס** ששניהם היו מנהלי אזור בש. ניר. הכיר את שוטלנד דרך מכר משותף. **בפגישה ביניהם שוטלנד אמר שהוא יכול להביא עובדים וגם מקומות עבודה חדשים.** הוצגה לו גרסתו של שוטלנד בחקירתו כי אספקת העובדים ממאשא לפאסט הנחזית בחשבוניות היתה פיקטיבית, והוא הכחיש זאת. אמר כי **בחב' פאסט הוא זה שהיה בקשר עם קבלני המשנה.** אמר כי חב' וילנר היא קבלן משנה של מאשא לצורך הסעות ששוטלנד אמר בחודש האחרון כי יעבוד איתו. הוצג לו המסמך בכתב ידו של שוטלנד בו הודה כי החשבוניות של מאשא פיקטיביות ותמורתן קיבלה עמלה של 10% מפאסט - אמר שזה לא נכון. טען כי חב' אלכסנדרוב סיפקה לפאסט כח אדם לפני מאשא.

בהודעה **ת/168** מיום 13.2.05 נחקר בחשד למסירת תלושי שכר מזוייפים של חב' מאשא לעובדים של חב' פאסט כדי להגדיל את הוצאות פאסט ולשלם פחות מס. אמר שזה לא נכון אלא העובדים של מאשא עבדו באתרים של פאסט והמפקחים של פאסט חילקו לעובדים תלושי שכר, לרבות לאלה שהיו רשומים כעובדי מאשא. אמר כי הוא אחראי על כל המפקחים בפאסט ועל ההתנהלות מול הבנקים. אמר כי לפאסט יש 250 עובדים וכי מאשא היא קבלנית משנה בחלק מהאתרים ויש לה עובדים שלה, חלק מהעובדים היו כבר מועסקים באתרים מקודם ועברו למאשא, **וחלק גוייסו ע"י המפקחים של מאשא.** המשכורות חולקו ע"י המפקח מטעם פאסט יחד עם המפקח של מאשא. **מאשא יודעת כמה משכורות לשלם ולמי לפי דו"חות מהשטח שפאסט מעבירה לה,** היינו לשוטלנד. מסר כי השליטה על העובדים לרבות הסמכות לפטרם היתה של פאסט. הוא מוסמך לחתום על שיקים של פאסט. וילנר היא קבלנית משנה של מאשא וביצעה מטעמה הסעות עבור פאסט. את התשלום העביר לאיידלין. הוצג לו כי איידלין אמר בחקירתו שמאשא הוקמה רק כדי למכור חשבוניות לפאסט ואת השכר היתה מקבלת מפאסט מספר ימים לפני תשלום המשכורות לעובדים ואז היתה משלמת להם, והכחיש. כן הכחיש כי השכר של מאשא היה אמור להיות 10% מסכום החשבונית שהעבירה לפאסט. הכחיש כי הקמת מאשא נועדה להגדיל את ההוצאות המוכרות של פאסט. אמר כי פאסט לא קיבלה מחב' וילנר כספים למעט החשבונית עבור ההסעות והלוואה שניתנה לו מאיידלין ע"י חב' וילנר והוחזרה בשיק לפקודת חב' וילנר. אמר כי פאסט נתנה שירותים כקבלן משנה לחב' ש. ניר.

בהודעה **ת/313 (נ/25)** מיום 30.6.05 מסר כי החל לעבוד בפאסט מינואר 2004. היה מנהל בחברה. הבעלים היתה יהודית לויין ורק לפני חודשיים, היינו אפריל 2005, רכש ממנה את המניות והפך להיות בעמ"נ יחיד. מסר כי יהודית היתה בעמ"נ רשומה בלבד ולא היה לה כל תפקיד בחברה. **הניהול התבצע על ידו בלבד ובאוקטובר 2004 הצטרף אליו בוריס פודל,** בן זוגה של יהודית, והם ניהלו את החברה ביחד. השלושה הכירו בעבודתם בחב' ש. ניר והחליטו להקים חברה בה הוא יהיה מנהל. חזר על הטענה כי מאשא היתה קבלן משנה של פאסט וחב' וילנר נתנה שירותי הסעות לפאסט במשך תקופה קצרה. טען כי פאסט לא קיבלה כספים מחב' וילנר למעט שני שיקים לבטחון עבור ביצוע



הסעות. הכחיש כי מנכה שיקים בשוק האפור או כי ניכה שיקים של חב' וילנר. הכחיש את גרסת איידלין ושוטלנד שהוטחה בפניו על כך שמאשא היתה פיקציה שנועדה להגדיל את הוצאות פאסט וכי הכספים הוזרמו חזרה לפאסט בשחור דרך חב' וילנר. טען כי השיקים של חב' וילנר שהועברו לו מאידלין היו תשלומי משכורות לעובדים ולמפקחים.

בהודעה נ/26 מיום 19.7.05 באגף חקירות מע"מ הוצגו לו החשבוניות של מאשא והוא אישר כי הן הוצאו עבור עובדים שסיפקה מאשא לפאסט. העובדים היו בכמות של 80-120 איש לחודש. מתוכם כשליש הם פועלים שמאשא גייסה והיתרה עובדים של פאסט שהיה להם ותק של 9 חודשים ופאסט העבירה אותם למאשא כדי להימנע מצבירת זכויות סוציאליות. אמר כי **חלק מהפועלים שוטלנד לא מכיר בכלל וחלק כן מכיר. "חלק הכיר בחנויות וחלק רק דרך מסמכים"**. אישר כי הוא היה מי שקיבל את החשבוניות ממאשא באופן אישי בבית של שוטלנד. שוטלנד ערך את החשבוניות. ידוע לו שאידלין הוא שותפו של שוטלנד. מאידלין קיבל חשבוניות של חב' וילנר שהוא ניהל אותה. החשבונית היתה עבור הסעות פועלים. אישר כי שוטלנד היה מוציא לעובדים משכורות בשיקים של מאשא וגם של חב' וילנר. כששאל את שוטלנד מהי חב' וילנר, אמר לו כי היא קבלן משנה שלו. עומת עם גרסת שוטלנד בחקירתו, כי לא היו למאשא כל פועלים ולא סיפקה פועלים לפאסט, והשיב "הוא יכול לטעון מה שהוא רוצה". הכחיש כי כספים שהוזרמו מפאסט למאשא וממאשא לוילנר הוחזרו לפאסט ע"י חב' וילנר וטען כי הכספים שהועברו לוילנר שימשו לתשלום משכורות והוצאות. הכחיש כי מדובר בקיזוז תשלומים פיקטיביים בחב' פאסט.

בעדותו חזר על גרסתו בהודעות. מסר כי עלה ארצה בשנת 1996 מאוקראינה והחל לעבוד בחברת ש. ניר הצפון, המבצעת עבודות נקיון ושמירה בהיקפים גדולים ומשתתפת במכרזים בתחום זה. הוא עבד בחברה שבע שנים והתקדם לתפקיד עוזר מנהל סניף בת"א. לגרסתו, תופעות נפוצות בענף הנקיון והשמירה הן תחלופה גבוהה של העובדים מחד גיסא, ומאידך גיסא - השארות צוות העובדים הקבוע באתר מסוים (סופרמרקט וכו') גם אם החברה שזוכה במכרז מתחלפת או שהעבודה מועברת ע"י הזוכה במכרז לקבלן משנה, ובמצב זה הופכים העובדים להיות עובדי החברה החדשה או קבלן המשנה.

הקים את פאסט יחד עם בוריס פודל בינואר '04 במטרה שפאסט תעסיק את העובדים באתרים מסוימים של ש. ניר, כקבלן משנה של ש. ניר. החברה נרשמה על שם אשתו של פודל, יהודית לבינה. עם הקמתה, הועברו אליה מספר אתרים של ש. ניר, עם העובדים בהם, שהחלו להיות מועסקים ע"י פאסט. בנוסף שימשה פאסט כקבלן משנה של חברה בשם גשש וקיבלה גם ממנה אתרים בהם פעלה כקבלן משנה.

טען כי **הכיר את שוטלנד דרך שותפו בוריס שאמר לו ש"הם חברה עם בסיס שכבר עבדו, הם רצו להביא לנו עובדים"... "מיכאל בא אלינו ביקש עבודה, הוא אמר שיש לו עובדים"**. לאחר מכן מיד תיקן עצמו ואמר "לי הוא לא אמר שיש לו עובדים שמנקים במקומות, לי הוא אמר שהוא עם נסיון רב בתחום ואין לו בעיה להביא לנו גם את הירח. לא ידעתי איפה עבד במקומות אחרים בזמן שנפגשנו. הוא הציג עצמו כבעל נסיון בתחום ויכול לתת פתרונות גם בעניין הסעות". "הוא אמר לבוריס שהוא רוצה להיות קבלן מוביל שלנו, הם מאורגנים ויש להם הסעות". בניגוד לכך, בח"נ אמר: "הוא הציג את עצמו בתחום על הנהלת חשבונות עם תארים עם סיפורים עם ניהולים, אנחנו די קיבלנו רושם של בן אדם רציני בתחום. כמובן שהבנו שאין לו נסיון בתחום ניהול הנקיון אך יש לו נסיון עם העובדים, רוב העבודה היתה להוציא תלושי משכור וההתעסקות בזה".



פאסט התחייבה כלפי שוטלנד לגבי מספר סופרמרקטים שיועברו למאשא ובהתאם לכך פתח שוטלנד תיק במע"מ למאשא. לאחר מכן ובהתאם לכך אישר פודל לפסטובסקי לעבוד עם מאשא כקבלנית משנה של פאסט. באוגוסט הועברו למאשא כמה סופרמרקטים שבהם כבר היה כח אדם והיו שני מפקחים של פאסט שפיקחו על העובדים וגייסו עובדים נוספים, לאחר מכן קיבל בספטמבר עוד סופרמרקטים וכך הלאה עד שעברו אליו כל ה-30 באוקטובר. היו גם סופרמרקטים חדשים שבהם פאסט לא עבדה לפני ההתקשרות עם מאשא, ובהם מאשא היתה צריכה לגייס את העובדים: "בסך הכל מדובר על מעל 100 איש. ה-100 איש לא היו אנשים שעבדו בפאסט קודם אלא גוייסו ע"י מיכאל, ע"י מאשא". הודה כי שוטלנד כלל לא היה בקשר עם מנהלי הסופרמרקטים אלא המפקחים והוא עצמו (עמ' 321 ש' 21-26). אמר כי על רכישת ו/או תחזוקת מכונות שטיפה וחומרי ניקוי פאסט חייבה את מאשא בתשלום חודשי, לפי ההסדר שהיה בכל סופרמרקט בנפרד. אישר כי **פאסט היא שהעבירה כל חודש את רשימות העובדים והמשכורות בכל אחד מהסופרמרקטים** והוא זה שאסף את האינפורמציה מהשטח וערך את החישובים. בחקירתו הנגדית סתר את עצמו בנקודה זו וטען כי פאסט לא העבירה את הנתונים למאשא אלא המפקחים של מאשא ושל פאסט העבירו ישירות לשוטלנד. פסטובסקי הציג בעדותו שיקים של מאשא ווילנר שניתנו כמשכורות לעובדים והחלו לחזור לאחר מעצרים של הנאשמים 1-2 (נ/23) ואז אספו המפקחים של פאסט את השיקים מהעובדים ונתנו להם במקומם שיקים של פאסט. כל העובדים חזרו לעבוד בפאסט.

אמר כי התשלומים מפאסט למאשא היו בתנאים של שוטף + 60, בעוד שמאשא שילמה לעובדים בסוף כל חודש, כך שלמעשה נהנתה פאסט ממימון ביניים של מאשא.

אישר כי פאסט ביצעה נכיון שיקים אצל איידלין לצורך מימון שוטף. קיבל ממנו שיקים מזומן של וילנר כנגד שיקים דחויים של פאסט. טען כי **מבחינתו לאיידלין לא היה קשר למאשא** וכי הכיר אותו מנכיון השיקים עוד קודם להתקשרות עם מאשא **ורק בדיעבד הבין שחב' וילנר שממנה קיבל שיקים בנכיון מאיידלין היא אותה חברה ששימשה כקבלנית משנה של מאשא**. אמר בח"נ כי וילנר לא סיפקה עובדים לפאסט אלא רק נתנה שירותי הסעות.

טען כי לא היה נוכח בעיסקה בין שוטלנד לבין אלכסנדרוב שהיתה קבלנית משנה קודמת של פאסט (סתר עצמו כשאמר תחילה כי עבד עם חברה זו כמה חודשים ואחר כך אמר כי לא רצה לעבוד איתה כי לא הכיר את אנשיה - עמ' 330 ש' 23-29). סתר עצמו גם באמירה כי מאשא לא היתה חייבת לרכוש את מכונות השטיפה אלא היתה יכולה לשכור ציוד נקיון מפאסט וזה לפי בחירתה, כשמיד לאחר מכן אמר כי היתה חייבת לרכוש את הציוד כדי להתחיל לעבוד עם פאסט (עמ' 330 ש' 16-18, עמ' 331 ש' 3-4).

לא היה לו הסבר ממשי לכך שלא זימן את בוריס פודל להעיד בתמיכה לעדותו, טען כי היחסים ביניהם הפסיקו להיות חבריים לאחר מכירת מניות פאסט לפסטובסקי מאחר שנשארו הרבה חובות לפאסט שהוא היה צריך לשלם, אך לא היה בכך כדי להסביר את אי זימונו כעד הגנה.

דין

הצלבת הודעות הנאשמים בחקירותיהם עם עדויותיהם ועדות דיאנה וילנר, המסמכים החשבונאיים והבנקאיים שהוגשו,



מלמדת על כך שהגרסה כי היתה עיסקת אמת בה סיפקה מאשא עובדים לפאסט, ווילנר סיפקה עובדים או שירותי הסעות למאשא/פאסט, כפי שתאר פסטובסקי בהודעותיו ועדותו, קורסת ואינה עולה בקנה אחד עם הראיות.

ראשית, תיאור המפגש הראשוני בין שוטלנד לפסטובסקי ע"י פסטובסקי הוא שקרי במובהק. טענתו, כי שוטלנד הציג עצמו כבעל נסיון בתחום ניהול הנקיון ומי שיכול לדאוג גם להסעות העובדים, אינה מהימנה ואינה סבירה שהרי שוטלנד כלל לא עסק בתחום זה ולאור התרשמותי ממנו כאדם צנוע והגיוני ולא כנוכל המתרהב בסיפורי בדים, ברור לי כי לא ניסה להציג עצמו ככזה, קל וחומר בפני אדם שבקיא בתחום הנקיון המוסדי. שוטלנד גם לא נחקר על גרסה זו ע"י סניגורו של פסטובסקי. יתר על כן, הגרסה קורסת ומתמוססת כבר בעדותו של פסטובסקי עצמו שחזר בו מדברים אלה בהמשך עדותו ובחקירה הנגדית: בעוד שבתחילת עדותו אמר כי שוטלנד הציג עצמו בפאסט כבעל עסק פעיל בתחום הנקיון שרוצה לעבוד עם פאסט כקבלן משנה שלה (נ/24 - **כי בפגישה ביניהם שוטלנד אמר שהוא יכול להביא עובדים וגם מקומות עבודה חדשים**, ובעדותו: **"הם חבר'ה עם בסיס שכבר עבדו, הם רצו להביא לנו עובדים"**...) "מיכאל בא אלינו ביקש עבודה, הוא אמר שיש לו עובדים". **"הוא אמר לבוריס שהוא רוצה להיות קבלן מוביל שלנו, הם מאורגנים ויש להם הסעות"**, הרי שמיד לאחר מכן נסוג בהדרגה ואמר **"לי הוא לא אמר שיש לו עובדים שמנקים במקומות, לי הוא אמר שהוא עם נסיון רב בתחום ואין לו בעיה להביא לנו גם את הירח. לא ידעתי איפה עבד במקומות אחרים בזמן שנפגשנו. הוא הציג עצמו כבעל נסיון בתחום ויכול לתת פתרונות גם בעניין הסעות"**. בח"נ חזר בו לחלוטין מכך ששוטלנד הציג עצמו כבעל נסיון בתחום הנקיון ואמר: **"הוא הציג את עצמו בתחום של הנהלת חשבונות עם תארים עם סיפורים עם ניהולים, אנחנו די קיבלנו רושם של בן אדם רציני בתחום. כמובן שהבנו שאין לו נסיון בתחום ניהול הנקיון אך יש לו נסיון עם העובדים, רוב העבודה היתה להוציא תלושי משכורת וההתעסקות בזה"**.

היינו, פסטובסקי מודה בח"נ כי שוטלנד כלל לא היה אמור להתעסק עם עובדים או עם נקיון סופרמרקטים וכי לא התיימר להיות קבלן פעיל בתחום זה, אלא רק לעשות הנה"ח ולהוציא משכורות.

מנגד, מסר שוטלנד בחקירתו כי הקשר עם פאסט נוצר ע"י מכר משותף (שמואל וייס) וכשביקר במשרדי החברה יחד עם איידלין נאמר לו ע"י מנהלי פאסט, פסטובסקי ובוריס, **כי הם צריכים חשבוניות להגדלת הוצאות החברה וכן זקוקים לכסף מזומן**. תיאור זה היא סביר והגיוני בנסיבות האובייקטיביות הברורות, לפיהן מה שיכלו איידלין ושוטלנד לספק מתוקף עיסוקם והכשרתם הוא חשבוניות ותלושי משכורת בלבד, ואיידלין אף היה מסוגל לתת הלואאות קצרות מועד, וגרסה זו מתיישבת היטב עם מה שקרה בפועל בחודשים הבאים.

פירכה שניה בגרסת פסטובסקי היא בטענה כי שוטלנד הכיר חלק מהעובדים וביקר באתרי העבודה: **"חלק הכיר בחנויות וחלק רק דרך מסמכים" (נ/26)**. לעומת זאת, מהודעות איידלין ופסטובסקי עולה בבירור כי **מעולם לא ביקרו בסופרמרקטים או אתרי עבודה אחרים של פאסט ולא הכירו איש מהעובדים שכביכול עבדו במאשא או בחב' וילנר (שוטלנד - ת/246, איידלין - ת/251)**. השניים לא נחקרו נגדית בנקודה זו.

פירכה שלישית המלמדת על אי מהימנות הגרסה היא נסיונו של פסטובסקי לטעון בחקירתו הנגדית כי למאשא/שוטלנד היה קשר ישיר עם **מפקחים מטעמה של מאשא, וכי מאשא קיבלה את הדיווחים על העבודה בשטח ממפקחים אלה**. גרסה זו נסתרה ע"י שוטלנד ואיידלין לכל אורך הודעותיהם ועדויותיהם (איידלין - ת/239 ובעדותו; שוטלנד -



ת/146, ת/403, עדותו), והם לא נחקרו עליה בח"נ ע"י ב"כ פסטובסקי. מעדות והודעות שוטלנד עולה כי לא היו למאשא כל מפקחים מטעמה אלא היה לו קשר לעתים רחוקות עם שני המפקחים של פאסט, וכי את הריכוז החודשי של הנתונים לצורך הוצאת תלושי השכר היה מקבל מפסטובסקי וממנו בלבד. גם פסטובסקי עצמו מסר בעדותו כי פאסט היא שהעבירה כל חודש את רשימות העובדים והמשכורות בכל אחד מהסופרמרקטים והוא זה שאסף את האינפורמציה מהשטח וערך את החישובים.

רביעית, גם לגבי תפקידו ומעמדו בפאסט מסר פסטובסקי גרסאות סותרות. בהודעותיו הודה כי הוא הקים והיה שותף בפאסט יחד עם בוריס פודל ושניהם ניהלו אותה יחד, כאשר הוא זה שהיה בקשר עם קבלני המשנה ופעיל בשטח ובוריס עבד מול הלקוחות, ואילו בעלת המניות יהודית לבינה (בת זוגו של פודל) לא היתה פעילה בחברה. לעומת זאת, בעדותו ניסה להוריד עצמו לדרגת מפקח עבודה בכיר מתוך כמה כאלה שהיו בחברה, וטען כי החברה הוקמה ע"י בוריס ויהודית. לגרסה כבושה זו אין תימוכין כלשהם, והיא עומדת בסתירה לגרסאותיו העקביות בחקירות ולעדויות הנאשמים 1-2, כי היחיד שמולו פעלו בכל מהלך ההתקשרות והעבודה השוטפת עם פאסט היה פסטובסקי, ששימש כמנהל פאסט, המוציא והמביא בכל דבר, לרבות חתימת ההסכם (שוטלנד - ת/146, ת/245), הגם שהזכירו גם את בוריס כנוכח במפגש הראשוני ומעורב לעתים רחוקות בהתנהלות השוטפת מול מאשא/וילנר. בוריס פודל עצמו לא זומן ע"י פסטובסקי כעד מטעמו, וגם לא יהודית לבינה, ולא נטען כי אינם ברי השגה. לפיכך אני דוחה את טענות פסטובסקי בסיכומי, כאילו לא היה לו קשר למעשים הפליליים נשוא האישום השלישי וכי אם בוצעו עבירות בפאסט אזי האחראים להן הם בוריס פודל ו/או יהודית לבינה והעמדתו לדין היא אכיפה בדרגת פסולה. מהראיות עולה כי פסטובסקי הוא שהיה הרוח החיה מטעם פאסט בהתקשרות עם נאשמים 1-3.

חמישית, גרסתו של פסטובסקי לגבי ההיבט הכספי של מועדי התשלומים מפאסט למאשא נסתרה הן בהודעות שוטלנד והן בראיות "קשיחות" - דפי החשבון והשיקים של פאסט שהוגשו כראיות. בנסותו ליצור מצג של יחסים עסקיים מקובלים בין קבלן ראשי לקבלן משנה ולהראות את ההגיון הכלכלי מבחינת פאסט, טען פסטובסקי בעדותו כי **התשלום למאשא היה בשו"ט + 60, היינו קודם מאשא שילמה משכורות ורק חודשיים לאחר מכן היה נפרע התשלום מפאסט** (עמ' 324 ש' 18-25): **"מיכאל מכסף שלו כבר ב-10 היה משלם לכל העובדים, עושה להם העברות. הוא את הכסף שלי היה צריך לקבל רק כעבור חודשיים - 60 יום, כך זה עובד בנושא הקבלנות גם היום"**.

זאת, בניגוד לגרסתו של שוטלנד שמסר בחקירתו כי קודם היו הכספים מפאסט נכנסים לחשבון הבנק של מאשא ורק אחרי שנפרעו היתה מאשא מוציאה שיקים לעובדים, וכי הוא אף חשש שאם פאסט לא תעביר את הכספים במועד עלולה מאשא להתבע ע"י העובדים הרשומים על שמה (ת/161).

גרסתו של פסטובסקי בנקודה זו נסתרת מבדיקת חשבון הבנק של מאשא והשיקים שהעבירה לה פאסט: תחילת הפעילות של מאשא בהוצאת תלושי משכורת ע"פ רשימות שהעבירה פאסט היתה לגבי חודש אוגוסט '04 (ת/331) והשיקים הראשונים של פאסט שנפרעו בחשבונה (בסך כ-21,000 ש"ח) היו כבר במחצית אוגוסט (ת/322) - היינו אחרי שבועיים בלבד של "עבודה". יצוין כי בחשבונה של מאשא לא היו בתחילת ספטמבר '04 יתרות זכות שאפשרו תשלום משכורות לעובדים בסך כולל של עשרות אלפי ש"ח (לפי דפי החשבון של מאשא ת/322, ת/333 יתרת הזכות בחשבון ב-31.8.04 עמדה על 1,616 ש"ח). ב-5.9.04 עד 15.9.04 הופקדו שיקים של פאסט (ח"ן



513504) בסך כולל של כ-250,000 ש"ח בחשבון מאשא. בהמשך החודש הופקדו ונפרעו שיקים נוספים. רק בשל העברת השיקים של פאסט לחשבון מאשא התאפשר תשלום עשרות המשכורות ששולמו במועדים שונים במהלך החודש, רובן בחציו השני. (שלושה שיקים מחשבון פאסט בסך מעל 70,000 ש"ח שהועברו למאשא **בתחילת ספטמבר '04** הוגשו וסומנו **ת/402**). זאת בניגוד לטענתו של פסטובסקי כי פאסט שילמה למאשא בשוטף + 60, ובדיוק כפי שמסר שוטלנד בחקירותיו **ת/161, ת/246**.

מכאן עולה כי גרסתו של פסטובסקי בעדותו, כאילו מאשא שילמה את המשכורות לעובדים בספטמבר, ואילו פאסט נהנתה מתנאי תשלום של שוטף + 60 כמקובל בתחום קבלני הנקיון, מופרכת מהראיות הבנקאיות שהוגשו.

העברת סכום של מעל עשרים אלף ש"ח למאשא מפאסט עוד בטרם בוצעה עבודה של חודש אחד, מלמדת כי אין מדובר בקבלן משנה, והעברת מאות אלפי ש"ח לחשבון מאשא בטרם תשלום המשכורות לעובדים ע"י מאשא וכדי לממן אותן משכורות, מלמד על הפיקטיביות של כל המהלך.

פירכה ששית, פסטובסקי ניסה להרחיק עצמו ככל האפשר מחב' וילנר, לגביה הוצגו ראיות חד משמעיות כי היתה חברת קש, וטען בעדותו כי כלל לא ידע שאיידלין וחב' וילנר קשורים להתקשרות בין פאסט למאשא, למעט בחודש האחרון בו נתנה חב' וילנר **שירות הסעות** למאשא. הוא טען כי כלל לא היה בקשר עם איידלין בכל הנוגע להתקשרות עם מאשא, והכיר אותו כבעל חברה לנכיון שיקים - היא חב' וילנר, שדרכה ביצע עסקאות נכיון שיקים עבור פאסט לצורך שיפור התזרים. גרסה זו נסתרה ע"י איידלין בחקירותיו הרבות בהן תאר את הקשר השוטף שהיה בינו, כבעל השליטה בחב' וילנר, לבין פסטובסקי, בקשר להתקשרות המשולשת פאסט - מאשא - וילנר. גם מהודעות שוטלנד עולה כי איידלין היה בקשר עם פסטובסקי בנוגע להתקשרות עם מאשא וילנר להוצאת חשבוניות לפאסט. (איידלין: **התלושים והשיקים של חב' וילנר נמסרים על ידו לפסטובסקי שמעביר אותם לעובדים - ת/239**; רשימות שנשלחו אליו מפאסט לגבי שיקים פתוחים של חב' וילנר שיש להכין להם - **ת/251**; סיפור השיק של הערבי מלוד שפסטובסקי הציע לאיידלין לניכוי בספרי וילנר - גרסה שאיידלין לא נחקר עליה בח"נ ע"י ב"כ פסטובסקי - **ת/193, ת/240**. עדותו של איידלין כי **במסגרת תפקידו כמנה"ח במאשא, האדם עמו היה בקשר מפאסט היה פסטובסקי**. שוטלנד: איידלין נכח יחד איתו בפגישת הסיכום על מתווה העבודה המשותפת, עם פסטובסקי ובוריס מפאסט - **ת/246, ת/388**). כאמור, הנאשמים 1-2 לא נחקרו על אמרתייהם אלה ע"י ב"כ פסטובסקי ולא נטען כלפיהם בח"נ שהן שקריות. גרסתו של פסטובסקי, כי שמע על הקשר בין מאשא לוילנר רק בחודש האחרון בו שימשה פאסט **כקבלן הסעות** של מאשא, אינה נתמכת ע"י אף אחד מהנאשמים האחרים, ועומדת בניגוד לגרסת איידלין, כי את השיקים **למשכורות עובדים** שהוציא מחשבון חב' וילנר, מסר לפסטובסקי. פסטובסקי טען כי וילנר לא סיפקה עובדים לפאסט אלא רק נתנה שירותי הסעות בחודש האחרון, וזאת בניגוד לאסופת השיקים שהציג של משכורות העובדים לחודש דצמבר '04, **נ/23**, ובה הרוב הגדול של השיקים (עשרות) הוא **של חב' וילנר ולא של מאשא**. שיקים אלה נמסרו, כאמור לעיל, לפסטובסקי לצורך חלוקתם לעובדי פאסט, כך שבהכרח ידע מי החברה שהוציאה את המשכורות והשיקים לעובדי פאסט.

שביעית, מהותה ופעילותה של חב' וילנר: עדותה של דיאנה וילנר אינה שנויה במחלוקת, והשאלה אם קיבלה תמורה כספית כלשהי בתחילת הדרך עבור נכונותה להרשם כבעלת המניות אם לאו, אינה מעלה ואינה מורידה. יצוין כי



מחקירת איידלין עולה כי הוצגה בפניו שיחת טלפון מוקלטת בינו לבין דיאנה וילנר, התואמת את התוכן שתארה העדה לגבי רצונה לצאת מהחברה, והוא אישר את קיומה וניסה לתת לה פרשנות לגיטימית. גם בפני שוטלנד הוצגה שיחת טלפון שלו עם איידלין בעניין זה. לאחר בחינת מכלול הראיות עולה כי אין חולק שבחב' וילנר היה פעיל איידלין בלבד, כי הוא לא העסיק ולא הכיר עובדים כלשהם, והוכח כי כל פעילות החברה שביצע היתה הוצאת תלושי שכר ושיקים לעובדים של פאסט, הוצאת שיקים פתוחים לטובת פאסט והעברת הכספים שקיבלה ממאשא בדרך סיבובית חזרה לפאסט. איידלין הודה כי החשבוניות שהוציאה וילנר למאשא באותה תקופה בסך כמיליון ש"ח נועדו **ליצור הוצאה פיקטיבית למאשא**.

כאמור, איידלין מסר כי פעל **ישירות מול פסטובסקי** הן ביחס למשכורות העובדים שהנפיק עבור עובדי פאסט, והן ביחס לשיקים הפתוחים שנועדו להעברת הכספים חזרה מוילנר לפאסט.

דברי איידלין בדבר רשימת השיקים הפתוחים של וילנר שקיבל מפאסט כדי שיכין אותם, מתיישבים עם גרסת שוטלנד בחקירותיו הרבות (גם אחרי שחרורו ממעצר), ועם המסמך בכתב יד של שוטלנד **ת/388ג** בו הוא כותב שוילנר היא חברת קש שהוא ואיידלין השתמשו בה כדי להחזיר לפאסט את הכספים שנותרו אחרי תשלום המשכורות והעמלה שנשארה למאשא. פסטובסקי טען כי שיקים אלה התקבלו על ידי פאסט במסגרת נכיון שיקים שביצעה מול חב' וילנר. אין לשלול את האפשרות כי היו בין הצדדים גם עסקאות נכיון שיקים, לנוכח עיסוקו של איידלין בכך, ואולם גרסה זו אינה משכנעת כהסבר לשיקים הפתוחים הרבים של וילנר לפאסט, אל מול מצבור הראיות המלמד על הקשר המשולש פאסט - מאשא - וילנר ביחס לעיסקה הסיבובית של החשבוניות הכוזבות במסגרתה שימשה וילנר כצינור להזרמת הכספים ב"שחור" בחזרה לפאסט.

שמינית, הוכחה היותם של העובדים באתרי העבודה - עובדי פאסט, לפי כל מבחני השליטה והפיקוח המוכרים בדיני העבודה. כל הנאשמים העידו כי מי ששכר את העובדים היתה פאסט באמצעות מפקחיה, כי הם אלה שסיכמו עמם את שכרם והיו מוסמכים לפטרם, והם אלה שקיימו את הפיקוח השוטף על עבודתם. הוכח כי רובם של העובדים היו עובדיה של פאסט, שכבר עבדו באתרים של פאסט, ובמחיר יד הועברו מבחינה חשבונאית למאשא לאחר ההתקשרות בין מאשא לפאסט, ולא עובדים שנשכרו ע"י מי מטעם מאשא. למאשא לא היו מפקחים משלה שיכלו לגייס עובדים או לפקח עליהם, אלא שוטלנד היה בקשר, לעתים רחוקות ורק ככל הנדרש להוצאת המשכורות, עם המפקחים של פאסט. שוטלנד ואיידלין לא ביקרו כלל באותם אתרי עבודה ולא הכירו את הלקוחות - מנהלי הסניפים או מקומות העבודה האחרים. גם כלי העבודה - ציוד הניקוי וחומרי הניקוי - היו של פאסט, והיא קיזזה הוצאות אלה בהתחשבות החודשית עם מאשא כדי ליצור מצג של התנהלות עסקית אמיתית (איידלין, **ת/251**). העיסקה היחידה בה לכאורה רכשה מאשא ציוד של מכונות ניקוי התבררה בחקירה כעיסקה פיקטיבית לחלוטין, כפי שיפורט להלן. פאסט היא שקבעה באופן בלעדי את התשלומים שתשלם למאשא, ולמי וכמה תשלם מאשא משכורות, ומאשא פעלה בהתאם ללא כל בדיקה, כששיקול הדעת היחיד שלה היה לגבי חלוקת הוצאת המשכורות והשיקים לעובדים בינה לבין חב' וילנר.

תשיעית, עיסקת רכישת מכונות הניקוי מחב' אלכסנדרוב: בעוד שבתחילת החקירה ניסו איידלין ושוטלנד ליצור מצג של עיסקת אמת בה רכשה מאשא מכונות שטיפה מחברה אחרת, לצורך ביצוע עבודות הניקיון על פי ההסכם עם פאסט, וטענו כי לצורך מימון העיסקה הלווה איידלין למאשא כ-250,000 ש"ח במזומן, הרי שבחקירות הבאות הודה שוטלנד כי



מדובר בעסקה פיקטיבית, כאשר בתחילה מסר כי קנה את החשבונות מאחר תמורת תשלום ולאחר מכן הודה כי הוא עצמו ערך שתי חשבונות מס פיקטיביות של חב' אלכסנדרוב, שהיתה חברה לא פעילה, כדי ליצור מצג של רכישת ציוד ניקוי ולהכליל את החשבונות כהוצאות בספרי מאשא. לעומת זאת, איידלין מסר גרסה מופרכת על פניה לפיה סכום של **מאות אלפי ש"ח הועבר במזומן** על ידו יחד עם שוטלנד לסוולטלנה אלכסנדרוב במשרדי פאסט, **מבלי שראה את הציוד לפני קנייתו** ולא בדק אותו, אלא הציוד נשאר אצל פאסט לצורך ביצוע העבודות והוא סמך על פסטובסקי לגבי קיום הציוד ותקינותו. טען כי מאשא רכשה את הציוד לבקשת פאסט כדי להשכירו לפאסט. גרסתו זו, שהיא בלתי סבירה ובלתי אמינה על פניה, נסתרת ע"י פסטובסקי עצמו, שטען כי לא היה לו קשר לעסקת רכישת הציוד מאלכסנדרוב וכי מאשא לא היתה חייבת לרכוש את הציוד דרך אלא היתה יכולה לשכור ציוד מפאסט, ומיד לאחר מכן זגזג כדרכו ואמר כי רכישת הציוד היתה תנאי להתקשרות עם פאסט. אני מעדיפה את גרסתו של שוטלנד בחקירתו, לפיה מדובר בעסקה פיקטיבית בה הוא עצמו הנפיק את החשבונות לצורך הכללתן בספרי מאשא כהוצאה, על פי גרסאותיהם הבלתי סבירות ובלתי אמינות של איידלין ופסטובסקי בעניין זה. גרסה זו נתמכת בכך שאיידלין אמר בהודעתו **ת/240 כי קיבל את החשבונות משוטלנד** במשרדי פאסט, ולא טען כאילו קיבל אותן מהמוכרת אלכסנדרוב. שוטלנד הבהיר פעמיים בחקירותיו כי לא היתה כל השקעה כספית במאשא בסדר גודל של מאות אלפי ש"ח כי לא היה צורך בכך **כי "הכל פיקציה" - ת/246, ת/247: "אין צורך בכך, הרי אין כלום בחברה"**. עוד הוכח מגרסתו של שוטלנד בחקירה **ת/247**, שאני מעדיפה על עדותו במשפט ועדותו המתחמקת של איידלין בנקודה זו כי "אינו זוכר", כי **איידלין הכליל את חשבונות אלכסנדרוב בספרי מאשא כתשומות וקיזוז מע"מ**. ברי, כי פעולה חשבונאית פיקטיבית זו לא היתה מתוכננת ומבוצעת אלמלא ניתן היה להפיק ממנה רווח ע"י יצירת תשומות למאשא והפחתת חבות המס הנובעת לה מההכנסות מפאסט.

לעניין הכוונה הפלילית להתחמק מתשלום מס בדרכי מרמה, הרי שהשילוב בין מלאכותיותה המוחלטת של העסקה בין פאסט למאשא וחב' וילנר, הפער הכספי בין סכום החשבונות שהוציאה מאשא לפאסט והתשלומים שהועברו אליה בהתאם להן, לבין סכום המשכורות ששולם בפועל ע"י מאשא וחב' וילנר לעובדי פאסט, תוך השארת עמלה למאשא וסכומים של מאות אלפי ש"ח שהוזרמו חזרה לפאסט דרך חב' וילנר, מלמדים על הכוונה של פסטובסקי, מנהלה של פאסט ומי שיזם והוציא לפועל את הקשר עם שוטלנד ואיידלין, להקטין את חבות המס של פאסט. פעילותם והודאותיהם של איידלין ושוטלנד מלמדים כי ידעו והתכוונו לסייע לפאסט ולפסטובסקי בתכנית פלילית זו, כש"בדרך" הם מתכננים ומבצעים עבירות של ניהול ספרי חשבונות כוזבים גם במאשא (שני הנאשמים) ובחב' וילנר (איידלין) במטרה להתחמק ממס.

אשר למשקלן של אמירות מפלילות שמסרו שוטלנד ואיידלין בחקירותיהם כנגד פסטובסקי שותפם לעבירות, הרי שעל פי סעיף 54 א לפקודת הראיות, לא ניתן להרשיע נאשם על יסוד עדותו היחידה של שותפו לעבירה, אלא אם נמצא דבר לחיזוקה. בנוסף, באותם חלקים בהודעות שאיידלין ושוטלנד חזרו בהם מהם בעדויותיהם, ואשר הועדפו על ידי בית המשפט על פני העדות, לפי סעיף 10א לפקודת הראיות, נדרש חיזוק כפול, הן מכח סעיף 54א והן מכח סעיף 10א. מאחר שבענייננו אין מדובר בעדות שותף אחד לעבירות אלא שני שותפים, שהודעותיהם מחזקות אלו את אלו, ויש להן חיזוקים בשפע בראיות חיצוניות כמפורט לעיל, הרי שיש במארג הראיות כדי להוכיח את אשמתם של פאסט ופסטובסקי בעבירות המיוחסות להם מעבר לספק סביר.

לא מצאתי ממש בטענת פסטובסקי, כי הודאות שוטלנד ואיידלין אינו יכולות לתמוך אלו את אלו מאחר ששתיהן



מושפעות מאותו מקור- חוקרי המשטרה, שהכתיבו גרסה לשוטלנד ולאחר מכן הציגו אותה לאיידלין כעובדה מוגמרת והוא נאלץ לקבל את הדברים כפי שהוצגו לו ע"י החוקרים. הוכח, כי רוב ההודעות המפלילות שמסר שוטלנד ניתנו לאחר שחרורו ממעצר, בעקביות ובמשך תקופה של חודשים ארוכים (ת/165, ת/164, ת/401, ת/402, ת/160, ת/250, ת/403, ת/405 - **שמונה הודעות שנמסרו במהלך תקופה של 11 חודשים!**) כשלא היתה לו כל סיבה להכנע ל"הכתבות" של החוקרים. כן הוכח כי כאשר רצה שוטלנד לחזור בו מגרסה מסוימת שמסר - עשה כן ללא מניעה מצד החוקרים (כך היה לגבי החשבוניות של אלכסנדרוב, לגביהן מסר בחקירתו שלוש גרסאות שונות, מתוכן שתיים מפלילות, והשינוי בגרסה היה משיקוליו שלו). גם איידלין מסר שתי הודעות מפלילות לגבי אישום זה לאחר שחרורו (ת/249, ת/251). איש מהנאשמים 1-2 לא ביקש לחזור בו לאחר שחרורו מהודעות מפלילות שמסר בהיותו במעצר, אלא להפך, חזרו ואף הוסיפו עליהן. גם לא הועלתה מפי הנאשמים 1-2 טענה כי חזרו בהם לאחר שחרורם מדברים שהודו בהם בהיותם במעצר, אך החוקרים סרבו לרשום זאת. כמו כן, לא מצאתי הצדקה להידרש לשאלה, האם הביטוי "למראית עין", או "מפוברק", או "פיקטיבי", ביחס לחשבוניות של מאשא/וילנר, הינו מאוצר המלים המקורי של מי מהנאשמים או שאלה מלים שהוטחו/הוצעו להם בחקירה והם אישרו אותן תוך הבנת משמעותן מתוך החקירה הממושכת. החשיבות היא לתוכן הדברים שמסרו ולא להגדרה המילולית, העברית או הלועזית, והתוכן היה ברור לאורך כל הדרך.

לפיכך אני מייחסת להודעות מפלילות אלה משקל ראייתי מלא, כאשר יש בהן לחזק אלו את אלו ויש להן חיזוקים חיצוניים רבים כמפורט לעיל.

לנוכח קביעתי כי פסטובסקי היה מנהל ואורגן בפאסט, אני קובעת כי פאסט היתה מיוצגת על ידו במשפט, ומרשיעה את פאסט בעבירות המיוחסות לה באישום השלישי.

לפיכך אני מרשיעה את כל הנאשמים 1-5 בעבירות המיוחסות להם באישום השלישי.

אישום רביעי

באישום זה מואשם איידלין בהשמטת הכנסות מדיווחיו למס הכנסה בכוונה להתחמק מתשלום מס.

האישום כולל כמה פריטים, בהם אדון להלן.

א. השמטת הכנסות ממכירת מסמכים מזוייפים כמפורט באישום הראשון

הראיות להכנסות שהיו לאיידלין מפעילות פלילית זו של מכירת מסמכים מזוייפים (תלושי משכורת, אישורי מעסיק ומכתבי פיטורין) נסקרו בהרחבה באישום הראשון. פורטו שמותיהם של 42 האנשים שהוכח כי רכשו מאיידלין, ישירות או דרך צד שלישי, את המסמכים המזוייפים ופורטו עדויותיהם של חלק מהעדים כי הדבר היה בתשלום בסך ממוצע של 300-500



ש"ח לכל תלוש. איידלין הודה לגבי מקצת העדים (11 מקרים) כי הנפיק עבורם מסמכים מזוייפים לצורך הגשת תביעות למל"ל, אך טען כי עשה זאת ללא תשלום וכ"טובה" למכרים או לאנשים נזקקים. גרסתו של איידלין בנקודה זו לא היתה מהימנה עלי, ואני מעדיפה את עדויות העדים הרבים שהעידו בבית המשפט (ארה פינס, לאוניד קוטובסקי, נטליה לוסטיג, רוסלן ג דנקו) או מסרו בחקירותיהם (ילנה טוקר, ויאצסלב בורוק, לינה נקרוסוב) כי תלושי השכר והמסמכים האחרים **נמכרו להם** ע"י איידלין, או ע"י מתווך (ילנה זגטני, ראובן קמינקר, ויקטוריה קרפוב, אנה רייף), כשהוכח בראיות כי איידלין הוא שזייף את המסמכים.

ריבוי המקרים והעדויות מחד גיסא, וההכרות השטחית, או העדר קשר, עם רוב הפונים מאידך גיסא, מלמדים כי מדובר **בשיטה ובדרך פרנסה** ולא במקרה בודד של עזרה למכר או לאדם במצוקה. אני שוללת אפשרות כי במקרה של אנשים קרובים במיוחד כמו חברים קרובים, ובוודאי במקרה של אשתו נליה, לא ביקש איידלין תשלום בעד "עבודתו" בזיוף המסמכים, אך ברוב רובם של המקרים המניע היחיד לביצוע העבירות היה התשלום שקיבל מהנזקקים לשירותיו.

מאחר שלרוב הפונים הופקו מספר תלושים, ולנוכח ה"תעריף" הממוצע שהוכח, אני קובעת כי הוכח מעבר לספק סביר שאיידלין הפיק הכנסות בגובה עשרות אלפי ש"ח מפעילות פלילית זו.

ב. השמטת הכנסות ממכירת חשבוניות כוזבות לפאסט כמפורט באישום השלישי

הראיות לפעילות פלילית זו של הפקת חשבוניות כוזבות של מאשא לפאסט כנגד תשלום עמלה של 10% מסכום החשבוניות ללא מע"מ, נסקרו בהרחבה באישום השלישי. כפי שנקבע בממצאים של אישום זה, הוכח מעבר לספק סביר כי איידלין קיבל, באמצעות מאשא שהיתה בשליטתו ובשליטת שוטלנד, כספים בסך של מעל 1.3 מליון ש"ח מפאסט, כאשר מרוב הסכום שעליו הוצאו חשבוניות של מאשא, ניתנה עמלה של 10% מפאסט למאשא. עמלה זו נמשכה ע"י איידלין ושוטלנד בשיקים לפקודתם מחשבון מאשא (למרות שלא הוצאו לו תלושי שכר במאשא - לגרסתו עבד שם כשכיר בשכר של 0 ש"ח לחודש, **ת/238** עמ' 3; שיקים מקוריים, אחד ע"ס 10,000 ש"ח שרשם איידלין לפקודת עצמו מחשבון מאשא ונמשך במזומן ב-23.9.04 וארבעה שיקים עצמיים ע"ס 9,999 ש"ח, 9,900 שנמשכו במזומן ב-29.9.04, 11.10.04, 17.10.04, 18.11.04 בחתימת איידלין - בסה"כ כ-50,000 ש"ח - נמצאים **בת/322**), וכן הועברו סכומים גבוהים המסתכמים במאות אלפי ש"ח מחשבון מאשא לחב' וילנר שגם היא היתה בשליטת איידלין וגם ממנה משך כספים (שני שיקים לפקודת איידלין, ע"ס 10,000 ש"ח כ"א, משוכים מחשבון חב' וילנר ליום 29.7.04, 18.8.04 ושיק עצמי ע"ס 10,000 ש"ח שרשם איידלין ומשך במזומן ביום 27.9.04, נמצאים באסופת השיקים של חב' וילנר **ת/326**). איידלין הודה כי הרווחים של מאשא מעמלות היו 20,000 ש"ח בחודש, כאשר מדובר על פעילות של 5 חודשים, מאוגוסט עד דצמבר '04.

הכנסה זו לא נרשמה בספרי מאשא כמשכורת ולא דווחה ע"י איידלין כהכנסה. על יסוד ראיות אלה, אני קובעת כי איידלין העלים הכנסות בסך של עשרות אלפי ש"ח לפחות, שנצמחו לו אישית מפעילות פלילית זו.

ג. השמטת הכנסות מדיווחיו לגבי הכנסותיו מחב' חן בשנים 1999-2000



נטען כי בשנים 1999-2000 עבד איידלין בחב' חן, וכי השמיט מדיווחיו על הכנסותיו בשנים אלה סך 92,382 ש"ח.

על פי דיווחיו השנתיים למס הכנסה, דיווח כי בשנת '99 היו לו הכנסות ממשכורת בסך 13,706 ש"ח, ובשנת 2000 הכנסות ממשכורת בסך 17,618 ש"ח. יתר הכנסותיו בשנים אלה היו מדמי אבטלה.

הראיות שהוצגו:

ת/181 מיום 16.1.05 - איידלין מסר כי עבד כמנה"ח בחב' חן חודש אחד בשנת '99 וקיבל תלוש, וכן עבד ללא תלושי שכר ארבעה-חמישה חודשים בשנת '00 כשמשכורתו הכוללת היתה 20,000 ש"ח. הודה כי לא דיווח על הכנסותיו מחברה זו, בסך 20,000 ש"ח, כדי לא לשלם מס. כן עבד באותה שנה 6-7 חודשים בחב' ליזרוביץ וקיבל 10,000-11,000 ש"ח ברוטו לחודש.

ת/237 - איידלין הודה כי דיווח בשנת 2000 על הכנסה שנתית של כ-18,000 ש"ח ובשנת 2001 על סכום של 2,703 ש"ח לחודש כאשר הרוויח סכום חודשי של 12,000 ש"ח ברוטו. קיבל משכורת בחב' חן ללא תלושי שכר.

ת/238 - בהודעתו מיום 18.1.05 הודה כי בשנת המס 2000 קיבל שכר של 16,000 ש"ח בגין ארבעה חודשי עבודתו כמנהל חשבונות בחב' חן, אותם קיבל במזומן ללא תלושי שכר, והשמיט סכומים אלה מהדו"ח שהגיש, לפיו קיבל רק 17,618 ש"ח. כן הודה כי עבד בחב' ליזרוביץ בחודשים 3/00 עד 9/00, כלומר שבעה חודשים, ובכל חודש קיבל שכר חודשי של 12,000 ש"ח ברוטו, היינו סך כולל של 84,000 ש"ח, עליו לא דיווח בדו"ח השנתי למה"כ. מכאן, שהכנסתו ממשכורת היתה 100,000 ש"ח לשנת 2000 וההכנסה שלא דווחה היתה בסך 82,382 ש"ח. כן הודה שבשנת המס 1999 לא כלל בדו"ח שהגיש הכנסה ממשכורת של חודש אחד בחב' חן ע"ס 10,000 ש"ח.

מעבר להודעות אלה לא הוצגו מסמכים או עדויות מעסיקים לגבי עבודתו הנטענת של איידלין בחב' חן ובחב' ליזרוביץ, **ולא הוברר בראיות אובייקטיביות אם ומתי עבד בהן, ומה היה שכרו.** בהתחשב בכך שבשנים 1999-2000 הגיש איידלין שתי תביעות לדמי אבטלה בהן הציג תלושי שכר או אישורי מעסיק של חברות אלה, והוא היה מי שהנפיק אותם, ובהתחשב באינטרס שהיה לו להציג תלושים/אישורים כאלה כדי לקבל דמי אבטלה, ועיסוקו השיטתי בתחום הפקת המסמכים המזוייפים, לא שוכנעתי כי אכן עבד בחברות אלה בתקופות שטען וכנגד הסכומים שציין. כמו כן להודאתו מחוץ לבית המשפט בפרט אישום זה אין דבר לחיזוקה, כנדרש.

לפיכך אני מזכה את איידלין מפריט אישום זה.

ד. השמטת הכנסות מפעילותו בנכיון שיקים והלוואות בריבית בין השנים 2000-2004

צוין באישום כי איידלין נהג לנהל את עיסוקיו הלא מדווחים בנכיון שיקים בחשבונות בנק שפתח על שם אחרים, ובהם היה מיופה כח, והם: חשבון חב' שמש; חשבון חברה נוספת בשם שמש זהב שיפוצים; חשבון ע"ש אמו אליזבטה איידלין.

נטען כי במהלך התקופה הרלוונטית הפקיד איידלין בחשבונות הנ"ל סך של 9,834,921 ש"ח וכי הכנסותיו מפעילותו זו הינן בסכום לא ידוע.



הראיות שהוצגו:

ת/239 - איידלין הודה בפעילות נכיון שיקים שביצע בחשבון אמו ללא ידיעתה ובחשבון חב' שמש ללא קשר לבעל החברה שעזב את הארץ וכן בחשבונות חב' שמש זהב שיפוצים בע"מ, חשבונות מאשא וחב' וילנר וחשבון אשתו. לא דיווח על הכנסותיו מנכיון השיקים דנן.

ת/241 - הודה כי ביצע עבירות מס בכך שלא דיווח ולא שילם מס על הכנסותיו מנכיון השיקים שביצע במסגרת חשבון חב' שמש. החברה פעלה שלוש שנים והמחזור החודשי היה 100,000-150,000 ש"ח כאשר רווח שלו מהריבית הינו בגובה 3% מהמחזור. היינו כ-3,000 ש"ח לחודש.

ת/249 מיום 23.3.05 - אמר כי בשנת 2004 הרוויח מריבית על נכיון שיקים כ-5,000 ש"ח בחודש, חישוב אליו הגיע לפי אחוז הריבית החודשית בניכוי השיקים החוזרים שלא הצליח לגבות. בשנים 2001-2004 סך ההפקדות היה כ-5.7 מליון ש"ח.

ת/252 מיום 29.5.05 - לאחר ריכוז הסכומים מנתוני חשבונות הבנק הרלוונטיים הגיע איידלין למסקנה כי רווחיו מריבית על נכיון שיקים שבשנים 2000-2004 היו כלהלן: שנת 2000 - 18,000 ש"ח; שנת 2001 - 48,000 ש"ח; שנת 2002 - 90,000 ש"ח; שנת 2003 - 90,000 ש"ח; שנת 2004 - 50,000 ש"ח. על סכומים אלה לא דיווח למס הכנסה.

תמיכה להודאות איידלין על פעילות נכיון השיקים - עדות אירינה בירמן בה מסרה כי ניתנה שיקים אצל איידלין בחשבון חב' שמש, ושילמה ריבית של 3% לחודש. מסמכים רבים שהוצגו אשר מתעדים את הפעילות: דפי חשבונות הבנקים (ת/343, ת/346, ת/341), שיקים שהופקדו (ת/340), טבלאות ריכוז שיקים (ת/345, ת/347, ת/342), קלסרים שנתפסו אצל איידלין ובהם שמר את הסכמי ההלוואות עם לקוחותיו (ת/332, ת/334)

איידלין הודה בעדותו בפעילות נכיון השיקים אך טען כי מרווחיו מהריבית יש להפחית כמות גדולה של שיקים חוזרים שלא נפרעו מחוסר כיסוי, ובגינם נאלץ לשכור עו"ד ולפתוח תיקי הוצל"פ, גם זאת ללא הועיל. הוצגה אסופת תדפיסי הוצל"פ ורשימה מרכזת שנערכה ע"י משרד עוה"ד המטפל בגבייה (נ/4, נ/5). יצוין כי רשימה זו כוללת חובות משנים מאוחרות יותר לאלה נשוא האישום. סכום הקרן של כל תיקי הוצל"פ שנפתחו עד סוף שנת 2004 הינו כ-300,000 ש"ח. גם בהנחה שכל התיקים הינם בגין שיקים חוזרים מפעילות הנכיון וההלוואות, לא הוכח כי סכומים אלה, בחלקם לפחות, לא נגבו מהחייבים במועדים מאוחרים לפתיחת התיקים.

גם בהתחשב בכמות השיקים החוזרים, אני קובעת, לנוכח מחזור הפעילות ואחוז הרווח החודשי, כי ההכנסה הבלתי מדווחת של איידלין בשנים 2000-2004 מפעילות ההלוואות ונכיון השיקים היתה בסדר גודל כולל של מאות אלפי ש"ח.

שוכנעתי כי אי הדיווח על הכנסותיו מהאישומים הראשון והשלישי ומנכיון השיקים נעשתה במתכוון, וזאת לנוכח השיטתיות בביצוע הפעולות, היות חלקן פליליות בידועין, ואי הדיווח על ההכנסות מעסקאות הנכיון לאורך שנים.

לפיכך אני מרשיעה את איידלין באישום הרביעי לגבי שלושה פריטי אישום אלה.



אישום חמישי

באישום זה מואשם שוטלנד בהשמטת הכנסות מדיווחיו למס הכנסה בכוונה להתחמק מתשלום מס.

האישום כולל כמה פריטים, בהם אדון להלן.

א. השמטת הכנסות ממכירת מסמכים מזוייפים כמפורט באישום הראשון

הראיות להכנסות שהיו לשוטלנד מפעילות פלילית זו של מכירת מסמכים מזוייפים (תלושי משכורת, אישורי מעסיק ומכתבי פיטורין) נסקרו בהרחבה באישום הראשון. פורטו שמותיהם של 23 האנשים שהוכח כי רכשו משוטלנד את המסמכים המזוייפים ופורטו עדויותיהם של חלק מהעדים כי הדבר היה בתשלום בסך ממוצע של 300-500 ש"ח לכל תלוש. שוטלנד הודה בעדותו לגבי מקצת המקרים (רייכמן, ונדר, קוליבבה) כי הנפיק עבורם מסמכים מזוייפים לצורך הגשת תביעות למל"ל או להצגה בבנק, אך טען כבכל שאר המקרים עשה זאת על פי הוראת מעסיקו. לעומת זאת, בהודעותיו בחקירה הודה שוטלנד מספר פעמים כי מכר את התלושים בתשלום, ישירות או באמצעות המתווך בוריס. גרסתו של שוטלנד בעדותו בנקודה זו לא היתה מהימנה עלי, ואני מעדיפה את הודעותיו יחד עם עדויות העדים הרבים שהעידו בבית המשפט (אלכסנדר שפירא, יאנה פוגוסוב, נטליה קמינסקי, ארתור קוליבבה) או מסרו בחקירותיהם (לינה נקרוסוב) כי תלושי השכר והמסמכים האחרים **נמכרו להם** ע"י שוטלנד, או ע"י מתווך (מרינ ג דמן, אלמירה בלינוב, ולדימיר יגורוב, אלכסנדר אירמס, עדה אבזוב, לודמילה דולגין), כשהוכח בראיות מוצקות כי שוטלנד הוא שזייף את המסמכים.

ריבוי המקרים והעדויות מחד גיסא, וההכרות השטחית, או העדר קשר, עם רוב ה"לקוחות" מאידך גיסא, מלמדים כי מדובר **בשיטה ובדרך פרנסה** ולא במקרה בודד של עזרה למכר או לאדם במצוקה. איני שוללת אפשרות כי במקרה של אנשים קרובים במיוחד לא ביקש שוטלנד תשלום בעד "עבודתו" בזיוף המסמכים, אך ברוב רובם של המקרים המניע היחיד לביצוע העבירות היה התשלום שקיבל מהנזקקים לשירותיו.

מאחר שלרוב הפונים הופקו מספר תלושים, ולנוכח ה"תעריך" הממוצע שהוכח, אני קובעת כי הוכח מעבר לספק סביר ששוטלנד הפיק הכנסות בגובה עשרות אלפי ש"ח מפעילות פלילית זו.

ב. השמטת הכנסות ממכירת חשבוניות כוזבות לפאסט כמפורט באישום השלישי

הראיות לפעילות פלילית זו של הפקת חשבוניות כוזבות של מאשא לפאסט כנגד תשלום עמלה של 10% מסכום החשבוניות ללא מע"מ, נסקרו בהרחבה באישום השלישי. כפי שנקבע בממצאים של אישום זה, הוכח מעבר לספק סביר כי שוטלנד קיבל, באמצעות מאשא שהיתה בבעלותו המלאה ובשליטתו יחד עם איידלין, כספים בסך של מעל 1.3 מליון ש"ח מפאסט, כאשר מרב הסכום שעליו הוצאו חשבוניות של מאשא, ניתנה עמלה של 10% מפאסט למאשא. שוטלנד הודה בסכום עמלה כולל של 128,000 ש"ח. דנן. גם איידלין הודה בחקירתו כי הרווחים של מאשא מעמלות היו 20,000 ש"ח בחודש, כאשר מדובר על פעילות של 5 חודשים, מאוגוסט עד דצמבר '04 ובסה"כ 100,000 ש"ח.



דוגמאות למשיכת כספים ממאשא ע"י שוטלנד ניתן למצוא בת/322 - שיק ע"ס 13,400 ש"ח מחשבון מאשא שנרשם לפקודת שוטלנד מיום 17.11.04 והופקד לחשבון שוטלנד (דף חשבון בת/308) ושיק אחר ע"ס 18,000 ש"ח נמשך על שמו ביום 20.12.04.

על יסוד ראיות אלה, אני קובעת כי שוטלנד העלים הכנסות בסך של עשרות אלפי ש"ח לפחות, שנצמחו לו, כבעלים של מאשא ובאופן אישי, מפעילות פלילית זו.

ג. אי דיווח על מלוא הכנסותיו כמנה"ח בחב' בילאול ונאול בשנים 1999-2001

נטען כי בשנים דנן לא דיווח שוטלנד על מלוא הכנסותיו כמנה"ח מחב' בילאול ונאול, וכי שכר העבודה שלא דווח היה בסך 115,451 ש"ח.

הראיות שהוצגו

בהודעתו ת/244 מיום 17.1.05 מסר כי בשנים 1999-2000 עבד בחב' בילאול כשכיר ומשכורתו היתה 7,000 ש"ח נטו, היינו 84,000 ש"ח נטו לשנה.

בעדותו טען כי בחברות הנ"ל קיבל תלושי משכורת ושכרו היה 6,000-7,000 ש"ח לחודש, הכחיש כי קיבל שכר נוסף למה שהיה רשום בתלושי המשכורת. טען כי דיווח על מלוא שכרו.

ת/319 - דו"ח שנתי לשנת 2000 בו הצהיר כי הכנסותיו ממשכורת בחב' בילאול היו 47,425 ש"ח. צורף אישור המעסיק לפיו זה היה סכום הכנסתו השנתית, אך ממנו עולה כי עבד רק 7 חודשים בשנה זו. סביר להניח, לפי הודעותיו, כי מי שהפיק את הדו"ח של חב' בילאול על העסקתו ושכרו היה הוא עצמו.

ת/320 - דו"ח שנתי לשנת 2001 בו דיווח שוטלנד כי עבד כשכיר ומשכורתו השנתית היתה 50,396 ש"ח. צורף אישור מעסיק מחב' נאול המאשר סכום זה, אך לפיו עבד בחברה מחודש יולי עד דצמבר בלבד. סביר להניח, לפי הודעותיו, כי מי שהפיק את הדו"ח של חב' נאול על העסקתו ושכרו היה הוא עצמו.

בהעדר ראיות אובייקטיביות לגבי חודשי העסקתו וגובה שכרו בחברות אלה, ולנוכח האינטרס שהיה לו לטעון בחקירותיו כי עבד והשתכר בבילאול ונאול בשנים אלה כדי להגן על עצמו מהחשדות לגבי זיוף תלושי שכר בתביעות דמי האבטלה שהגיש (נשוא האישום השני - ראו הודעותיו המפורטות לעיל לגבי אישום זה), הרי שלא הוכח במידת הוודאות הנדרשת, מתי עבד שוטלנד בבילאול ובנאול ומה היה שכרו השנתי, ועל כן אני מזכה אותו מפריט אישום זה.

ד. השמטת הכנסות בשנים 2000-2003 בגין טיפול בלקוחות כעצמאי

נטען כי הכנסותיו כמנה"ח עצמאי בשנים אלה היו בסכום שאינו פחות מ-34,586 ש"ח. סכום זה הינו סך שקלי המהווה \$2,000 לשנה ובסה"כ \$8,000 כערכם השקלי הממוצע בשנים אלה.

עמוד 82



הראיות שהוצגו

ת/146 מיום 16.1.05 - שוטלנד הודה כי העלים הכנסות משנת 1999 עד 2005 בכך שכל שנה עשה כ-25 דו"חות שנתיים תמורת \$100 לכל דו"ח ולא דיווח על כך - \$2,500 בשנה.

ת/245 מיום 18.1.05 - שוטלנד הודה כי לא כלל בדו"חות שהגיש לשנים 2000 עד 2003 כולל את הכנסותיו מהכנת דו"חות אישיים והצהרות הון שעשה למשרד אוה מנקביץ', עבורם קיבל \$100 לדו"ח. אמר כי הוא מודע לכך שהעלים מס וכי מדובר בכסף שזרם אליו טיפין טיפין והשתמש בו לצריכה יומיומית.

ת/246 מיום 19.1.05 - בהודעתו זו מפרט שוטלנד שלושה שמות של לקוחות שעבורם הכין דו"חות פרטיים בתשלום ועליהם לא דיווח בשנים '02-'03.

ת/317 - ת/320 הדו"חות השנתיים לשנים 2000-2003 מהם עולה כי **בשנים אלה דיווח על הכנסות כשכיר בלבד.**

בעדותו טען שוטלנד כי המשרד אוה את מיכאל הוקם בשותפות בשנת 2000 עם פקידתו מהמשרד הקודם, אוה ישבה במשרד באופן קבוע וקיבלה את ההכנסות מהעבודה השוטפת, והוא הגיע רק לעתים והיה אמור לקבל תשלום רק עבור דו"חות שנתיים שערך, את מחצית הסכום - \$100 לדו"ח. טען כי בפועל לא קיבל כספים עד שנת 2004. טען כי דיווח על מלוא הכנסותיו כעצמאי בדו"חות השנתיים - כאשר בפועל אין כל דיווח על הכנסות כעצמאי בשנים 2000-2003 אלא רק כשכיר. טען כי רק בשנת 2004 החל לקבל מחצית מסכום ששולם ע"י הלקוח עבור הדו"ח השנתי, וזאת בגלל שהעמיד אולטימטום לשותפה שלו שאינו מוכן להמשיך לעבוד בחינם.

גרסה זו לא היתה מהימנה כלל בהתחשב בכך ששוטלנד היה המנהל המנוסה ושותפתו אוה היתה הפקידה שעבדה תחתיו במשרד הקודם, כך שהגרסה לפיה היא קיבלה את כל הכסף שהופק מעבודתו שלו על הדו"חות השנתיים ללקוחות, והוא נותר ללא שכר, היא אבסורדית.

אני קובעת כי הודאותיו של שוטלנד בהודעות **ת/146, ת/245, ת/246** הן מהימנות ויש בחומר הראיות דבר מה לחיזוקן, הן בדו"חות השנתיים שהוגשו, והן בהודאתו בבית המשפט בהכנת דו"חות ללקוחות כעצמאי בשנים אלה. טענתו בעדות, כי לא הרוויח מאומה על דו"חות אלה במשך שלוש שנים אינה מהימנה בעיני כלל. על כן אני מרשיעה אותו בפריט אישום זה בהעלמת הכנסות מדו"חות שערך כמנהל עצמאי, בסדר גודל כולל של עשרות אלפי ש"ח.

שוכנעתי כי אי הדיווח על הכנסותיו מהאישומים הראשון והשלישי ומדו"חות שהכין ללקוחות כעצמאי נעשתה במתכוון, וזאת לנוכח השיטתיות בביצוע הפעולות, היות חלקן פליליות ביודעין, ואי הדיווח על ההכנסות כעצמאי לאורך שנים.

לפיכך אני מרשיעה את שוטלנד באישום החמישי בפריט האישום א, ב ו-ד לעיל.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ו, 10 יולי 2016, במעמד הצדדים.

